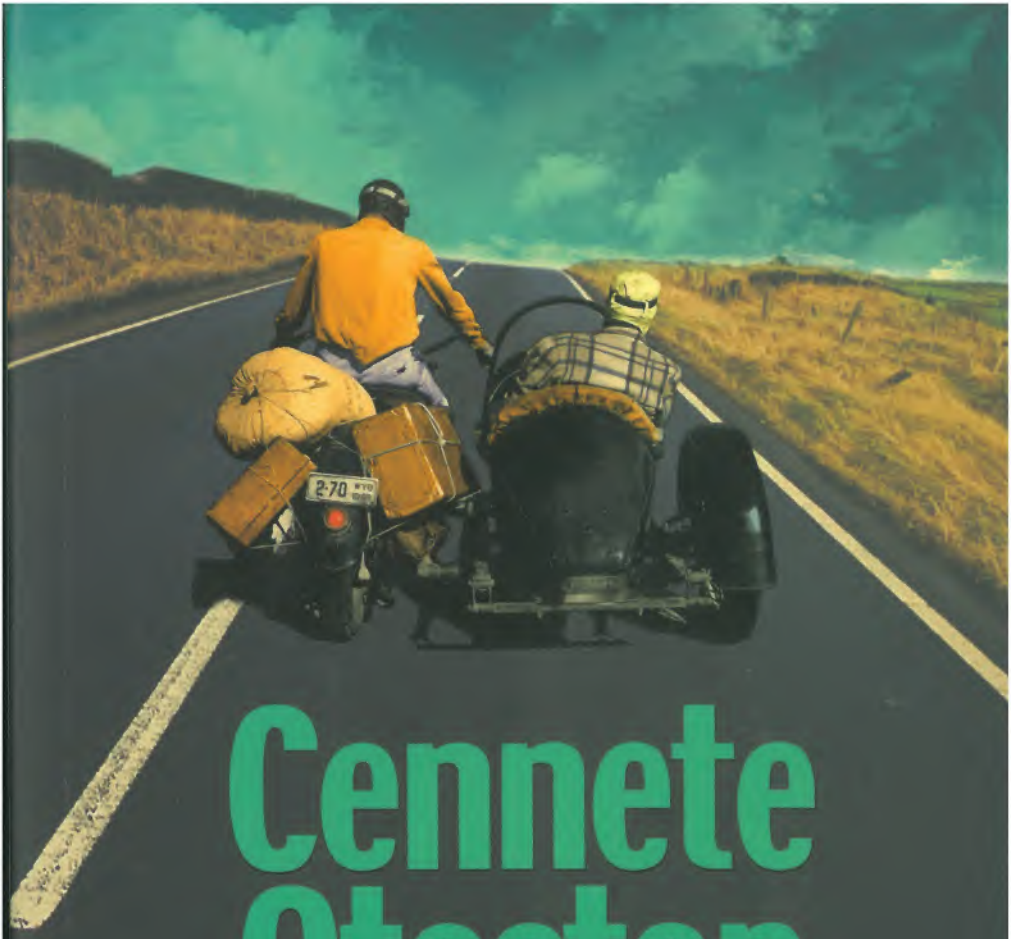

Cennete Otostop

Hidayet Öyküleri

Adem Özköse

PINAR YAYINLARI

9. baskı

ADEM ÖZKÖSE

1978 yılında Samsun'un Çarşamba ilçesinde doğdu. Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nden mezun oldu. Gazeteciliğe 2004 yılında Vakit gazetesinde başladı. Irak, Afganistan, Lübnan, Filistin, Patani, Darfur, Keşmir, Somali, Mindanao Adası gibi dünyanın bir çok savaş ve kriz bölgesinde gazetecilik yaptı. Sudan, Nijer, Ürdün, İran, Fas, Tunus, Mısır, Pakistan, Bosna, Tayland, Kıbrıs, Malezya, Filipinler, Arnavutluk, Nepal, Burma, Libya, Makedonya, Kosova, Yemen ve Suudi Arabistan'a uzun gezilere çıktı. 2007-2011 yılları arasında Suriye'nin başkenti Şam'da yaşayarak Gerçek Hayat dergisinin Ortadoğu temsilciliği görevini yürüttü. Hilal TV'de yayınlanan gezi programı ROTA'nın yapımcı ve sunucusu olan yazar evli ve 3 çocuk babasıdır.

ADEM ÖZKÖSE

Cennete Otostop
Hidayet Öyküleri

PINAR YAYINLARI

pınar yayınları
halıcılar cad. kocaoğlu apt.
no: 38/1 d:4 fatih-istanbul
tel: 0212 520 98 90 - 631 12 50
www.pinaryayinlari.com
bilgi@pinaryayinlari.com
yayınevi sertifika no: 22787

cennete otostop
adem özköse

pınar yayınları: 261
söyleşi: 1

ISBN: 978-975-352-298-4

birinci basım: ağustos 2010
dokuzuncu basım: aralık 2013

kapak: tekin öztürk
iç düzen: furkan selçuk ertargin

baskı-cilt: şenyıldız mat. hed. eşy. tek. san. tic. ltd. şti
maltepe gümüşsuyu cad. dalgıç iş merkezi k:1 no:3
topkapı-istanbul tel: 0212 483 47 91
sertifika no: 11964

İçindekiler

Önsöz 9
Hayatım Kur'an'la Aydınlandı 15
Papazı Ağlatan Soru 27
Eski Papaz Davetçi Oldu 39
Avustralyalı Taliban 49
Brezilyalı Psikolog'un Sıra Dışı Öyküsü 57
Uyuşturucu Satıcılığından İslam'a Uzanan Yol 67
Müslüman Olan Hıristiyan Misyoner 77
11 Eylül'le Gelen Hidayet 85
Ruhunun Gıdasını Bulan Müzisyen 95
Rüyalarla Gelen Mesaj 105
İngiliz Gazeteci Niçin Müslüman Oldu? 115
Bir Otostop Çekti Hayatı Değişti 123
Müslüman Olan Ermeni Genç 131
Mevla'sını Bulan Leyla 141
Fetih Suresi'yle Gelen Hidayet 149
İslam'la Yeniden Doğdum 159
Nur'un Hidayet Yolculuğu 167
En Büyük Nimet İmandır 177
Hidayete Eren Köy 185

Sevgili anne ve babama…

Önsöz

Bir kitaba önsöz yazmak, kimi zaman o kitabı kaleme almaktan daha zor oluyormuş. *"Cennete Otostop"* adını verdiğim kitabıma önsöz yazmak için uğraştığım şu dakikalarda bunu çok daha iyi anlıyorum. En iyisi baştan başlayıp, bu kitabın nasıl ortaya çıktığını anlatmak...

"Bir insan nasıl olur da dinini değiştirir?" Bu soru, çocukluk yıllarımdan bu yana cevabını bulmaya çalıştığım önemli sorulardan biriydi. Daha ilkokul öğrencisiyken evimize gelen dergilerde yer alan sonradan Müslüman olanlarla ilgili yazı ve haberleri merakla okuduğumu hatırlıyorum. Sonraki yıllarda da gazete, dergi, televizyon ve internet sayfalarında İslam'ı sonradan seçenlere ilişkin röportaj ve haberleri hep ilgiyle takip etmiştim.

Sonradan Müslüman olan biriyle ilk kez 2006 yılında bir haber çalışması için gittiğim Afganistan'da karşılaştım. Avustralya ordusunda görevli askerken, Müslüman olup Taliban'a katılan Mefyu Stifut'un hikâyesi bana son derece ilginç gelmişti. Bu görüşmeden bir kaç ay sonra, ünlü İngiliz gazeteci Yvonne Ridley'in neden din olarak İslam'ı seçtiğini bizatihi kendisinden dinlemiştim. Ridley'in hikâyesi de tıpkı Avustralyalı askerinki gibi oldukça ilginçti. Fakat o dönemler ilk ağızlardan

dinleme fırsatı bulduğum bu hidayet öykülerini, bir gün kitaplaştırabileceğim hiç aklımdan geçmemişti.

2007 yılında gazetecilik mesleğimi Ortadoğu'da sürdürmek ve bu esnada Arapçamı geliştirmek için Suriye'nin başkenti Şam'a geldim. Bu kadim ve renkli şehirde yaşamaya başladığım ilk aylarda Brezilyalı Hacı İsmail'le tanıştım. Eski bir papaz olan Hacı İsmail'le sohbet ettikçe, hidayete erenlerin dünyalarına olan ilgim artarak devam etti. Dünyanın dört bir yanından gelen Müslümanların bulunduğu Şam'da, gün geçtikçe yeni mühtediler tanıdım. Tanıştığım bu insanlarla bazen gece yarılarına kadar sohbet ediyorduk ve onlardan hidayet öykülerini dinliyordum. Ayrıca, Tayland ve Malezya'ya yaptığım seyahatler esnasında da, önceden farklı inanç ve kültürlere mensupken daha sonra Müslüman olan kişilerin, hangi nedenlerle İslam'a girdiklerini araştırma imkânı buldum. Mühtedilerin ilginç ve etkileyici anlatımlarına tanıklık ettikçe, içimde bu öyküleri başkalarıyla paylaşmaya yönelik büyük bir istek oluştu. Hepsinin birbirinden farklı, birbirinden ilginç hikâyesi vardı. Kimisi papazken, kimisi ünlü bir müzisyenken, kimisi bir misyonerken, kimisi de uyuşturucu kaçakçısıyken İslam'la tanışmış ve kendilerine yeni bir hayat kurmuşlardı. Bu röportajlar esnasında mühtedilerin gözyaşlarına, sevinçlerine ve heyecanlarına da şahitlik ettim. Onlardan yaşadıkları zorlukları, hayal kırıklıklarını, geleceğe dair umutlarını dinledim.

İtiraf etmeliyim ki, mühtedilerle yüz yüze röportajlar yaparken dinlediklerimden ben de çok etkilendim. Bazı hikâyeler günlerce aklımdan çıkmadı; yolda yürürken, kitap okurken veya başımı yastığa koyduğumda, sonradan Müslüman olan bu insanların anlattıklarını, başlarına gelenleri hatırlıyordum. Hepsi gerçek ve yaşanmış olan hidayet öykülerini dinleyip de etkilenmemek elde değildi. Sizin de hidayet öykülerini okurken birçok farklı duyguyu bir arada yaşayacağınızı; kimi zaman şaşıracağınızı, kimi zaman mutlu olacağını-

zı, kimi zaman da gözyaşlarınıza engel olamayacağınızı tahmin ediyorum.

Kitap çalışmam devam ederken, hidayet öyküleri başta *Gerçek Hayat* dergisi olmak üzere bazı dergi ve internet sitelerinde yayınlandı. Öyküler, beklediğimden çok daha büyük bir ilgi gördü ve okuyuculardan hidayet öykülerini konu edinen birçok mail aldım. İnternet sitelerine de yüzlerce yorum yazıldı ve hidayet öyküleri on binlerce kişiye ulaştı. Şam'ın bana en güzel hediyelerinden biri olan bu kitap, umut ediyorum ki hidayet öykülerinin daha büyük kitlelere ulaşmasını sağlar.

Hidayet öykülerinin bir kitap haline gelmesinde şüphesiz birçok kişinin katkısı oldu. Özellikle de eşim Raziye Nur Hanım'ın, Ali Tuna Bey'in, arkadaşlarım Taner Altun, Emrullah Öztürk ve İngiltereli Bilal'in.

Kitabıma katkısı olanları hiçbir zaman unutmayacağım ve onları hep vefayla anacağım. Hidayet öykülerinin kitaplaşmasında bana destek olan herkese çok teşekkür ediyor ve sizi bu güzel öykülerle baş başa bırakıyorum.

Adem ÖZKÖSE
6 Mart 2010 / Şam

Abdülhakim

"Kur'an'ı o kadar çok sevmiştim ki, bir an bile olsun elimden bırakmak istemiyordum. Kur'an'ı okudukça değiştim ve kalbimin, zihnimin, hayatımın Kur'an ile aydınlandığını fark ettim. Kendimi yeni doğmuş bir çocuk gibi hissediyordum. Hatta hiç konuşmak istemiyor ve vaktimi sadece Kur'an okuyarak geçirmek istiyordum."

Abdülhakim'le ilk olarak Şam'da bir mescidde tanışmıştık. Daha sonra sık sık bir araya gelmeye başladık ve aramızda sıkı bir dostluk oluştu. İngiltere'de doğup büyüyen Abdülhakim'in asıl memleketi Nijerya; fakat o Nijerya'yı hiç görmemiş. Abdülhakim'le bir araya geldiğimizde konu genelde Kur'an'dan açılıyordu. Hayattaki en iyi dostunun Kur'an olduğunu söyleyen Abdülhakim, Şam'daki vakitlerinin çoğunu da Kur'an üzerine yaptığı araştırmalarla geçiriyordu. İlerleyen zamanlarda Abdülhakim'in İslam'a sonradan girdiğini, Müslüman olmadan önce Okeroghene Egbedi ismini kullandığını öğrendim. Bu durum beni daha da şaşırttı. Uzun zamandır Abdülhakim'in hidayet öyküsünü dinlemek istiyordum. Sonunda bir gece vakti onu ikna ettim ve saatlerce süren sohbetin ardından ortaya bu röportaj çıktı.

Hayatım Kur'an'la Aydınlandı

Abdülhakim, sohbetimize Müslüman olmadan önceki hayatınla başlayalım. Hangi süreçlerden geçerek İslam'la tanıştın?

- Hıristiyan bir ailenin çocuğu olarak Londra'da dünyaya geldim. Annem kilisede görevliydi, babam da iyi bir Hıristiyan'dı. Küçük yaşlardan itibaren kiliseye gitmeye başladım. Annem her pazar günü beni ve kardeşlerimi mutlaka kiliseye götürürdü. Fakat on dört yaşımdan sonra kiliseyi terk ettim.

Kiliseyi niçin terk ettin?

- İngiltere'de yaşayan insanların bir âdetidir. 13-14 yaşınıza kadar anne ve babanız istediği için kiliseye gidip ayinlere katılır, gençlik çağınıza girdikten sonra da kiliseyi terk edersiniz. Fakat yaşlandığınızda tekrar kiliseye geri dönüp pazar ayinlerine katılmaya başlarsınız. Ben de bu âdete uyarak on dört yaşımdan itibaren kiliseye gitmekten vazgeçtim.

Kiliseyi terk etmen yaşamında herhangi bir değişikliğe neden oldu mu?

- Evet, hem de çok. Benim yaşadığım mahalle Londra'nın kuzeyinde bulunuyordu. Londra'nın kuzey kesimleri şehrin en

berbat yerleridir ve aklınıza gelebilecek her türlü suç buralarda işlenir. Arkadaş çevrem çok bozuktu. İçki içiyordum, kızlarla beraber oluyordum, bazı zamanlar da uyuşturucu kullanıyordum.

Bu bölgede daha çok senin gibi Afrika kökenliler mi yaşıyordu?

- Hayır. Kuzeyde her milletten insan bulunur. Hatta arkadaşlarım arasında Türkler de vardı.

Kiliseyi terk ettikten sonra her şeye rağmen kendini bir Hıristiyan olarak hissediyor muydun?

- Hıristiyanlık bana çok saçma gelmeye başlamıştı.

Niçin?

- Kilisedeki papazlar, 'Hz. İsa'nın ve Allah'ın aslında bir olduğu'nu söylüyorlardı. Bu da bana hiç mantıklı gelmiyordu. Ayrıca papazları hiç samimi bulmuyordum. Sürekli olarak Hz. İsa'yı kullanarak fakir insanlardan para topluyorlardı. Ben de ateist olmaya karar verdim.

İslam'la nasıl tanıştın?

- Lisede benim gibi Afrikalı olan Samir isminde bir arkadaşım vardı. Samir'in ailesi Müslüman'dı; fakat kendisinin İslam'la ilgili pek fazla bilgisi yoktu. Lise bittikten bir sene sonra Samir'le karşılaştık ve bir cafeye oturup sohbet etmeye başladık. Samir lise yıllarına göre çok değişmişti ve bana sürekli sorular soruyordu.

Ne gibi sorular?

- Mesela dünyaya niçin geldiğimi ve niçin yaşadığımı soruyordu. Ayrıca ölünce başımıza neler geleceğini düşünmemi isti-

yordu. Daha sonraki günler Samir'le sık sık bir araya geldik. Sohbetlerimiz genelde yaşam ve ölüm üzerine oluyordu.

Bu sohbetlerinizde Samir sana hiç İslam'dan bahsediyor muydu?

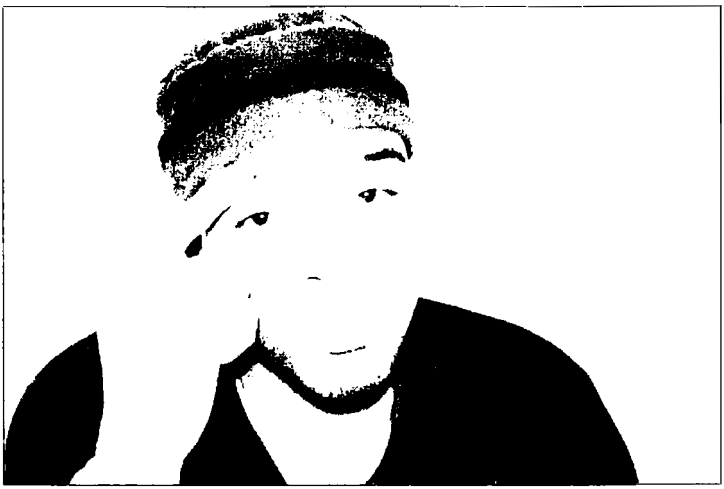
- Hayır, hiç bahsetmedi. Samir beni daha çok düşünmeye sevk ediyordu. Birkaç ay geçtikten sonra Samir bana, "Bangladeşli bir arkadaşım var. Onunla sohbet etmeni istiyorum. Son derece bilgili ve zeki olan bu arkadaşımla yapacağın sohbetin hoşuna gideceğine eminim." dedi. Samir'in bu teklifini önce kabul etmedim. Çünkü Samir bana cevaplayamadığım sorular soruyordu. Bu sorulara cevaplar bulamazken bir başkasının daha zihnimi yeni sorularla doldurmasına katlanamazdım. O dönemler sürekli olarak ölüm üzerine düşünüyordum ve yok olma duygusu artık beni korkutmaya başlamıştı. Daha sonra kitaplar okumaya verdim.

Ne tür kitaplar okuyordun?

- Daha çok felsefi eserler okuyordum. Özellikle Descartes beni çok etkilemişti. Ayrıca üniversitenin felsefe bölümüne kayıt oldum. Bu arada Hıristiyanlık, Yahudilik, Budizm ve Hinduizm üzerine araştırmalar yaptım. Fakat bu dinlerin hiçbiri zihnimdeki sorulara cevap veremedi. Artık bir yaratıcının olduğuna inanmaya başlamıştım. Ama bu yaratıcının nasıl olduğunu bilmiyordum. Arkadaşım Samir belli bir süre sonra bana tekrar Bangladeşli arkadaşını ziyaret etme teklifinde bulundu. Ben de Samir'in teklifini bu sefer kabul ettim. Bir hafta sonu Samir ve kardeşimle birlikte Bangladeşliyi ziyarete gittik.

Samir'in Bangladeşli arkadaşıyla neler konuştunuz?

- O da tıpkı Samir gibi bana sorular sordu. Hatta bir ara onunla tartıştık. Fakat Bangladeşli çok bilgiliydi ve ona cevap yetiştiremiyordum. Bangladeşli, sohbetimizin sonlarına doğru bana

herhangi bir dine inanıp inanmadığımı sordu. Bir yaratıcının olduğuna inandığımı; fakat bu yaratıcının nasıl bir şey olduğunu bilmediğimi belirttim. Bangladeşli bana yaratıcının nasıl olduğunu Kur'an'dan öğrenebileceğimi söyledi ve Kur'an okumamı tavsiye etti. Bu sefer Bangladeşliye, Kur'an'ın hakikat olduğunu nereden bileceğimi sordum. Bangladeşli,"Eğer Allah senin hidayete ermeni dilediyse, Kur'an okuduğun zaman hiçbir kelamın bu kitabın misli olmadığını ve Kur'an'ın Allah tarafından gönderildiğini hissedeceksin." dedi. Bangladeşli Ku'ran'ın beni ikna edeceğine bütün kalbiyle inanıyor gibi gözüküyordu. O günkü sohbetimiz yedi saate yakın sürdü ve bu sohbetin ardından zihnimde Kur'an'a karşı büyük bir merak oluştu. Bangladeşli ile vedalaştıktan sonra kardeşim, kendi kitaplarının arasında okuldaki Müslüman bir kız arkadaşı tarafından hediye edilen İngilizce Kur'an tercümesi olduğunu; fakat onu hiç okumadığını söyledi. Hemen Kur'an'ı kardeşimden istedim; fakat kardeşim bu isteğimi geri çevirdi. Bangladeşli ile yaptığımız sohbetin ardından onda da Kur'an'a karşı büyük bir merak oluşmuştu. Kardeşim bana,"Kur'an'ı önce ben okuyayım, daha sonra sana veririm." dedi. Bir gün sonra

Afrikalı bir arkadaşım beni tatil için Gana'ya davet etti. Ben de bu daveti kabul ettim. Yaklaşık yirmi gün Gana'da kaldım ve Gana'dan döner dönmez kardeşime Kur'an'ı okuyup okumadığını sordum. Kardeşim Kur'an'ın bir bölümünü okumuş; fakat Kur'an'dan pek fazla hoşlanmamıştı. Ondan Kur'an'ı bana vermesini istedim ve vakit kaybetmeden İngilizce tercümesinden okumaya başladım.

Bakara, Âl-i İmran, Nisa, Maide, En'am, A'raf, Enfal, Tevbe, Yunus ve Hud Surelerini arka arkaya okudum. Bu surelerden çok etkilendim. Kehf, Meryem, Taha Surelerini okuduğumda ise Kur'an'ın bir yaratıcı tarafından gönderildiğine kesin olarak inandım ve Müslüman olmaya karar verdim.

Kur'an'ın neyinden etkilendin? Bu konuyu biraz daha açar mısın?

- Kur'an okumadan önce zihnimde cevaplanması gereken birçok soru vardı. Okuduğum kitaplar bu sorulara cevap veremiyordu. Fakat Kur'an, hem sorularıma cevaplar verdi hem de kalbime büyük bir sükûnet indirdi. Kur'an'dan bu denli etkilenmemin bir başka sebebi de, Kur'an'ın insanın hayatını baştan aşağı yeniden düzenlemesiydi. Kur'an insanın yaşam sürmesi için ihtiyaç duyduğu her alana birtakım kurallar koyuyor ve insanı yeni bir hayatla tanıştırıyor. Böyle bir durumu ne İncil'de, ne de Tevrat'ta gördüm. Ayrıca düşünen bir insanın Kur'an okuyup da iman etmemesi imkânsız. Mesela Kur'an'da, "Allah bütün her şeyi sudan yarattı." diye bir ayet var. Bilim bütün mahlûkatın sudan yaratıldığını daha yeni keşfetti; fakat 1400 sene önce gelen bir kitap bilimin yıllar sonra keşfettiği bir bilgiyi size haber veriyor. Bu nasıl olabilir?

Müslüman olmaya karar verdikten sonra ne yaptın?

- Müslüman olmaya karar vermiştim; fakat nasıl Müslüman olunacağını bilmiyordum. Arkadaşım Samir'e telefon açtım ve

ona Müslüman olmaya karar verdiğimi; ama nasıl Müslüman olunacağını bilmediğimi söyledim. Samir beni genelde Arapların gittiği bir lokantaya davet etti. Yanında başka Müslüman gençler de vardı. Samir'e tekrar nasıl Müslüman olacağımı sorduğumda bana İslam'a girmek için sadece Kelime-i Şehadet getirmemin yeterli olacağını söyledi. İslam'a girmenin bu kadar kolay olması beni şaşırttı. Çünkü Hıristiyan olmak istediğinizde bir sürü tören düzenlenmesi gerekiyor. Samir'in ardından Kelime-i Şehadeti tekrarladım ve Samir'in arkadaşları sevinçli bir şekilde ayağa kalkıp beni sırayla kucakladılar. O an başka bir dünyaya adım attığımı fark ettim. Yemekten sonra ellerimi yıkamak için lavaboya gittim. Lavabonun aynasına baktığımda bir hayli şaşırdım. Çünkü yüzümü uzun zamandır ilk defa bu kadar huzurlu görüyordum. Lavabodan dönünce lokanta sahibi yanıma geldi. O da Lübnanlı Arap bir Müslüman'dı. Bana, "Bu lokantadan ne istersen yiyebilirsin, sen artık bizim kardeşimizsin." dedi. Lokanta sahibinin bu tavrı da beni şaşırttı. Çünkü İngiltere'de hiç kimse başka birine böyle bir teklifte bulunmaz. Müslümanlarla yaşamaya başladıktan sonra bu davranışın sıradan bir davranış olduğunu, Müslümanların birbirlerine karşılıksız ikramlarda bulunduklarını öğrendim.

Abdülhakim, hangi tarihte İslam'a girmiştin?

- 2003 yılında Müslüman oldum. Ramazan'a tam olarak on iki gün vardı ve ilk orucumu da 2003 yılında tuttum. Ayrıca aynı yıl Ramazan ayında itikâfa girdim.

Müslüman olur olmaz senden hemen itikâfa girmeni mi istediler?

- İtikâfa ben kendi isteğimle girdim. Müslüman olduktan bir gün sonra arkadaşım Samir'i arayıp ona İslam'la ilgili bazı sorular sordum. Samir sorduğum sorulara cevap verdi ve Ramazan'ın son on günü bir mescitte itikâfa girmenin Pey-

gamber Efendimiz tarafından tavsiye edildiğini söyledi. Telefon görüşmemiz bittikten sonra Samir'in anlattıklarını düşündüm ve kendi kendime, "Peygamber Efendimiz tavsiye ettiyse bu itikâf denen şey iyidir." dedim. Fakat itikâfın ne olduğunu bilmiyordum. Bir gün sonra evden çıkıp itikâf için mescid aramaya başladım ve aradığım mescidi buldum. Mescidin kapısını çaldığımda bir Müslüman kapıyı açtı ve bana ne istediğimi sordu. Ben de, "itikâf istiyorum." dedim. Arnavut olduğunu öğrendiğim Müslüman beni itikâfa kabul etmeleri için mescitte kendileriyle birlikte itikâfa giren imamın onay vermesi gerektiğini söyledi. Arnavut'un bakışlarından benden pek

fazla hoşlanmadığını fark etmiştim. Çünkü üstümdeki giysiler Müslümanların giydikleri giysilere pek fazla benzemiyordu. Arnavut Müslüman imamla konuşup geri döndü ve beni itikâfa kabul edemeyeceklerini söyleyerek kapıyı kapattı. O an çok üzüldüm. Çünkü Müslüman olduğuma inanmamışlardı. Peygamber Efendimiz'in tavsiyesini yerine getirmeyi çok istiyordum. Bu nedenle mescidin kapısının önüne oturup, mes-

ciddekilerin beni itikâfa kabul etmeleri için Allah'a dua ettim. Bir saat kadar mescidin kapısının önünde bekledim. Bir saat sonra bir başka kişi kapıyı açtı. Kapının önünde beklediğimi görünce beni içeri davet etti. Mescidin içinde bir sürü genç Müslüman vardı. Bu gençlere imamlık yapan Mustafa adında bir Türk beni karşıladı ve ne istediğimi sordu. İslam'a yeni girdiğimi, Peygamber Efendimiz'in itikâf tavsiyesini yerine getirmek istediğimi söyledim. Mustafa ağlamaya başladı ve benden özür diledi.

İlk namazını ne zaman kıldın?

- İlk namazımı itikâf sırasında kıldım. Ayrıca İslam'la ilgili ilk bilgilerimi de itikâf esnasında öğrendim. Mustafa Hoca sürekli benimle ilgilendi ve bana namazın nasıl kılınacağını öğretti. Mescidde kalırken Fatiha, Kevser ve İhlâs Surelerini ezberleyip ilk namazlarımı bu surelerle kıldım. İtikâfta sürekli Kur'an meali okuyordum. Kur'an'ı o kadar çok sevmiştim ki, bir an bile olsun elimden bırakmak istemiyordum.

İslam ve özellikle de Kur'an sende ne gibi değişikliklere yol açtı?

- Kur'an'ı okudukça değiştim ve kalbimin, zihnimin, hayatımın Kur'an ile aydınlandığını fark ettim. Kendimi yeni doğmuş bir çocuk gibi hissediyordum. Hatta hiç konuşmak istemiyor ve vaktimi sadece Kur'an okuyarak geçirmek istiyordum. Daha sonra Kur'an'ın yanında hadis kitapları da okumaya başladım. Hadisler de beni çok etkiledi ve hadislerden İslam'ı nasıl yaşamam gerektiğini öğrendim. Hadis kitaplarından ilk öğrendiğim kural niyetimi düzeltmem gerektiğiydi. Her şeyi Allah için yapmalıydım, insanlar veya bir menfaat için değil.

Müslüman olman çevren tarafından nasıl karşılandı? Ailen İslam'a girişine karşı çıktı mı?

Babam bir şey demedi; fakat annem başlarda delirdiğimi zannetti. Özellikle namaz kılmam ailemin ilgisini çekiyordu. Evde namaz kıldığımda bana namazla ilgili sorular soruyorlardı.

Daha sonra ailenden Müslüman olanlar oldu mu?

- Evet. İki erkek kardeşim de Müslüman oldu. Annem halen Hıristiyan olsa da sürekli olarak, "Müslüman olmanız çok iyi oldu. Bu haliniz eski halinizden çok daha iyi. Sakın İslam'ı terk etmeyin." diyor.

İngiltere'de senin gibi İslam'a giren çok insan var mı?

- Hem de çok fazla. Her yıl İslam'a girenlerin oranı artıyor. Özellikle İngiliz kadınlar İslam'a büyük bir ilgi gösteriyor. Her ay ortalama kırktan fazla İngiliz kadın Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oluyor.

Özellikle kadınların İslam'a bu denli ilgi göstermesinin sebebi sence nedir?

- İngiliz erkekler kadınları sadece bir seks objesi olarak görüyor ve birçok kadın bu bakış açısına karşı çıkıyor. İslam'ın kadına verdiği değeri öğrendiklerinde bundan etkilenerek Müslüman olmaya karar veriyorlar.

Batı'da yaşam standartları Doğu'dan çok daha iyi. Hatta birçok doğulu yaşamak için Batı'ya gitme hayali kuruyor. Fakat sen tam tersini yaparak hayatını sürdürmek için bir Doğu şehri olan Şam'ı seçtin. Niçin bu tercihte bulundun?

- Batı, Doğu'dan maddi olarak çok daha zengin olabilir. Fakat asıl zenginlik parada, malda değildir. Gerçek zenginlik iman etmektir. Fakirlik ise küfür içinde olmak ve Allah'ın gönderdiği son Rasul'e inanmamaktır. Batı bu yönüyle Doğu'dan çok

daha fakir bir halde. Çünkü Batı'nın imanı yok. Doğu'da yaşayan insanlar Batı'yı filmlerden seyrediyor ve Batı'nın filmlerde gözüktüğü gibi olduğunu zannediyorlar. Bu doğru değil. Ben uzun zamandır Şam'da yaşıyorum ve bundan dolayı da çok mutluyum. Şam bana Müslüman olmanın, Müslümanlarla bir arada yaşamanın güzelliklerini hissettiriyor.

Nisan 2008

İtalyan Elisa

"En son ziyaret ettiğim papaz sorularımı dinledikten sonra ağlamaya başladı. Kendisine niye ağladığını sorduğumda bana, 'Ben de yıllardır teslis konusunda şüpheler taşıyorum. Bu soruya bir türlü cevap bulamadım. Bence doğru yoldasın, İslam'ı araştırmaya devam et.' dedi. Papazın bu cevabı beni çok şaşırttı ve son ziyaretimden sonra Allah'ın tek olduğuna kesin olarak inanmaya başladım."

İtalya'nın Katolika şehrinde doğan Elisa, felsefeye duyduğu merak nedeniyle üniversite yıllarında "Gerçek nedir?" sorusunun izini sürmeye başlamış. İçinde enteresan olayları barındıran bu süreç, Mısır'da görülen ilginç bir rüyanın ardından Elisa'nın İslam'a girmesiyle sonuçlanmış. Üç buçuk yıl önce Müslüman olan Elisa artık Rahme ismini kullanıyor. Röportaja başlamadan önce Rahme Hanım bana son günlerde çok mutlu olduğunu söyledi. Bu mutluluğunun sebebini sorduğumda, "Annem de kısa bir süre önce tıpkı benim gibi Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oldu. Bundan dolayı çok mutluyum." dedi. Rahme Hanım'ın gerçeği ararken yaşadıkları başta olmak üzere, İslam'ın erkeğe tanıdığı dört eşlilik hakkı, İslam'da kadının yeri ve Batı'da yaşayan Müslümanlarla ilgili tespitleri son derece ilginç.

Papazı Ağlatan Soru

Müslüman olmadan önce her hangi bir dine inanıyor muydunuz?

- Lise son sınıfa kadar dinlere karşı ilgim yoktu. Çünkü gerçeğin peşine düşmemiştim. Lise son sınıfta düşünce akımlarıyla ve dinlerle ilgilenmeye başladım. Felsefeye olan bu ilgim nedeniyle Verona Üniversitesi'nin felsefe bölümüne kaydoldum. İlk olarak felsefe tarihini oluşturan düşünce akımları üzerine yoğun şekilde okumalar gerçekleştirdim. Daha sonra İncil'i okumaya başladım. Ayrıca haftada iki veya üç gün kiliseye gidip papazların vaazlarına katılıyordum. İncil bana felsefe tarihindeki düşünce akımlarından çok daha etkili geldi ve iyi bir Hıristiyan olmaya karar verdim.

İncil'in neyinden etkileniyordunuz? Birkaç örnek verebilir misiniz?

- İncil'de beni en çok etkileyen bölümler Hz. Meryem ve Davut Peygamber'in kıssalarının olduğu bölümlerdi. Ayrıca Allah'ın var olduğuna dair delillerden de çok etkileniyordum. O dönem İncil'e gerçekten inanıyordum ve İncil okumak bana huzur veriyordu.

Müslüman olmadan önce İslam'la ilgili neler biliyordunuz?

- Üniversite ikinci sınıfta okurken dinler tarihi dersimize, İslam ülkelerinin birçoğunu gezen bir hocamız giriyordu. Hocamız hiçbir dine inanmıyordu; fakat bize gezdiği ülkelerdeki gözlemlerini anlatıyordu. İslam ülkelerini ziyaret ettiğinde iki şey hocamızı çok etkilemiş. İlki ezan sesi, diğeri de Ramazan ayında birçok insanın aynı anda oruç tutması. Ezan sesi hocamıza büyük bir heyecan veriyormuş ve ezan sesini duymaya başladığı andan itibaren kalbinin huzur bulduğunu hissediyormuş. İslam'la ilgili duyduğum olumlu bilgiler sadece bunlardan ibaretti. İtalyan medyasında İslam hakkında çıkan haberleri de okuyordum. Fakat medya İslam'ı kadınları ezen bir cehalet ve terör dini olarak gösteriyordu.

Medyada İslam hakkında çıkan olumsuz haberlere rağmen İslam'a ilgi duymaya nasıl başladınız?

- İslam'a üniversitenin ikinci sınıfında ilgi duymaya başladım. Okuldaki bir hocamız benden Musevilik hakkında ödev hazırlamamı istedi. Bu ödevi hazırlarken annemin kütüphanesindeki Kur'an dikkatimi çekti. Kur'an'ın Musevilikten nasıl bahsettiğini merak ettim ve ödevimi hazırlarken bu kitaptan da yararlanabileceğimi düşündüm. Birkaç bölüm okuduktan sonra Kur'an'ın ilginç bir kitap olduğunu fark ettim. Kur'an'ı ilk okuduğumda bazı bölümlerin İncil'e çok benzediğini gördüm. Fakat Kur'an'ın insan ve hayat hakkındaki tespitleri bana İncil'den daha gerçekçi geldi. Kur'an'daki kıyametle ilgili ayetler de çok etkileyiciydi.

İslam'a ilgi duymaya başlamanızdaki temel etken Kur'an mı oldu?

- Hayır. İslam'a Mısırlı bir aileyle tanıştıktan sonra ilgi duydum. Meryem isminde Mısırlı bir arkadaşım vardı. Meryem'i

çok seviyordum ve Meryem'in babası İmad zaman zaman bize İslam'dan bahsediyordu. İmad'ın İslam hakkında anlattıkları beni çok etkiliyordu. Ayrıca Meryem'in evindeki huzurlu ortamı da seviyordum. Meryem'in ailesini gözlemleyip babasının anlattıklarını dinledikten sonra İslam ilgimi çekmeye başladı.

Meryem'in Babası İmad size İslam hakkında neler anlatıyordu?

- Özellikle ahlâk üzerinde duruyordu. İnsanın hayatında doğruların ve yanlışların olması gerektiğini, İslam'ın insanlara sunduğu ahlâki kuralların tamamının doğruları temsil ettiğini söylüyordu. Ayrıca insanın, ahlâkını güzelleştirdiği sürece iyi bir insan olabileceğinden dolayısıyla insanın sürekli olarak ahlâkını güzelleştirmesi gerektiğinden bahsediyordu. Meryem'in ailesindeki bütün fertlerin kişilikleri de beni etkiledi. Karakterleri çok güçlüydü ve hayattan hiçbir şekilde korkmuyorlardı. Bunun sebebi de İslam'a olan güvenleri ve Allah'a olan imanlarıydı. Birbirlerine karşı çok nazik davranıyor ve birbirlerine değer veriyorlardı. Sürekli olarak Allah'ı hatırlıyorlardı. Arabaya binecekleri zaman, yemeğe başlayacakları zaman besmele çekiyorlardı. Meryem'in ailesi, tanıdığım İtalyan ailelere göre çok daha güvenli bir aileydi. İtalyan aileler genelde problemlidir ve aile içinde sürekli bir rekabet vardır. Fakat Meryem'in ailesinde böyle bir rekabet yoktu ve herkes birbirine yardımcı olmaya çalışıyordu. Bu bana ilginç geldi. Ayrıca Meryem ve ailesi İtalya'da göçmen olmaları nedeniyle birçok problem yaşıyordu. Fakat her türlü soruna rağmen mutlu olmayı başarıyorlardı. Ben de bu aileyle birlikteyken çok mutlu oluyordum ve İslam'a sevgi duyuyordum. Ama o dönemler Müslüman olmayı düşünmüyordum. Daha sonra Meryem'le camiye gitmeye başladık ve camide Şeyh Emin'le tanıştım.

Şeyh Emin'le tanışmanız bu süreçte sizi nasıl etkiledi?

- Şeyh Emin yeni bir peygamber geldiğini; fakat Hıristiyanların bu yeni peygambere iman etmediklerini söyledi. Şeyh Emin'le sohbet ettikçe zihnim karıştı. Bu süreç benim için gerçekten zorlu bir süreçti. Ne yapacağıma karar veremiyordum ve zihnimde cevaplanması gereken birçok soru geziniyordu. Şeyh Emin'in anlattıkları mantıklı şeylerdi; fakat Hıristiyanlığı terk etmek, Hıristiyanlık hakkında şüpheye kapılmak beni son derece tedirgin ediyordu. Bunun üzerine bir papaza gittim ve Şeyh Emin'le tanıştıktan sonra kendi kendime cevaplayamadığım soruları ona sordum.

Neydi bu sorular?

- Teslis inancı iyice kafamı karıştırmıştı. Katolikler Hz. İsa'nın hem Tanrı olduğuna hem de Tanrı'nın Oğlu olduğuna inanıyor. Bu nasıl olabilirdi? Ayrıca Hıristiyanlar, İsa Mesih'in insanların günahlarına kefaret olması için öldüğüne iman ediyor. Bu inancı da sorgulamaya başladım.

Ziyaretine gittiğiniz papaz sorularınızı nasıl cevapladı?

- Bu konuları fazla karıştırmamam gerektiğini, İsa Mesih'e inanmaya devam edersem mutlu olacağımı söyledi. Bu papazın dışında üç papazı daha ziyaret ettim. Onlardan, başta teslis olmak üzere Hıristiyanlıktan şüphe duymama neden olan sorularımı cevaplamalarını istedim. En son ziyaret ettiğim papaz sorularımı dinledikten sonra ağlamaya başladı. Kendisine niye ağladığını sorduğumda bana, "Ben de yıllardır teslis konusunda şüpheler taşıyorum. Bu soruya bir türlü cevap bulamadım. Bence doğru yoldasın, İslam'ı araştırmaya devam et." dedi. Papazın bu cevabı beni çok şaşırttı ve son ziyaretimden sonra Allah'ın tek olduğuna kesin olarak inanmaya başladım. Bu süreçte gerçeğin peşine düştüm ve İslam hakkında kitaplar okudum. Kur'an ve İncil'i yanımdan ayırmıyor, sürekli olarak İncil ile Kur'an arasında kıyaslamalar yapıyordum. Belli bir süre sonra İslam'ı daha iyi tanımak için bir İslam ülkesine gitmeye karar verdim. Üç buçuk yıl önce Mısır'a yaptığım seyahat esnasında da Müslüman oldum.

Müslüman olmaya nasıl karar verdiniz? Mısır'da başınızdan neler geçti?

- Hayatımda ilk ezan sesini Nil Nehri'nin kenarında gezinirken duydum. Ezan okunurken neler söylendiğini anlamıyordum; fakat ezan sesi tıpkı üniversitedeki dinler tarihi hocamızı etkilediği gibi beni de çok etkiledi. O an içimden Allah'a secde etmek geldi ve bir camiye giderek dakikalarca Allah'a secde ettim. Daha sonra otele döndüm ve Allah'a bana doğru yolu göstermesi için dua ettim. Duadan sonra uyumaya başladım ve ilginç bir rüya gördüm. Rüyamda çok kötü bir yerdeydim ve oradan kurtulmak istiyordum. Ne yapacağımı bilmiyordum. Bir anda güzel bir yere geçtim. Bu güzel yerde bir ses bana, "Kıbleye yönelirsen huzura kavuşacaksın ve gerçeği bulacaksın." dedi. Ben de rüyamda kıbleyi aramaya başladım ve kıb-

leyi ararken uyandım. Bu rüyayı gördükten sonra kesin olarak Müslüman olmaya karar verdim ve bir camiye gidip Kelime-i Şehadet getirdim.

Batı kültürünün içinde yetişen bir bayan olarak İslam'ın erkeğe verdiği dört evlilik hakkını kendinize nasıl izah ettiniz?

- İslam bir erkeğin birden fazla evlilik yapmasına izin veriyor; fakat bunu bazı şartlara bağlıyor. Mesela birden fazla evlilik yapacak erkeklere eşler arasında adaleti sağlama şartını öne sürüyor. Bu da bir erkek için yerine getirilmesi çok zor bir şart. Ben, gerçek anlamda Allah'tan korkan bir erkeğin eşler arasında adaleti sağlayamama kaygısı taşıyacağını, bundan dolayı birden fazla evlilik yapmayacağını düşünüyorum. Çünkü eşler arasında adaletsizlik yapmak, İslam'a göre büyük bir günah. Batı'da bir kadın birçok erkekle, bir erkek de birçok kadınla birlikte olabilir. Fakat İslam cinsel hayatı da evlilik vasıtasıyla bir düzene sokuyor.

Müslüman olmanız aileniz ve çevreniz tarafından nasıl karşılandı?

- Müslüman olduktan sonra özellikle babamla birçok sorun yaşadım. Babam, örtünmeye başladığım ilk zamanlar başörtümden nefret ediyordu. Bundan dolayı eve ancak başörtümü çıkardıktan sonra girebiliyordum. Fakat babam zamanla Müslüman olmamı kabullendi. Şu an dini inancıma ve başörtülü olmama son derece saygı duyuyor. Annem ise ben Müslüman olduktan sonra İslam'a ilgi duymaya ve İslam hakkında araştırmalar yapmaya başladı. Kısa bir zaman önce de İslam'a girme kararı alıp Müslüman oldu. Annemin Müslüman olmasına gerçekten çok sevindim. Artık annemle birlikte babamın Müslüman olmasını bekliyoruz. Babam da son zamanlarda İslam'la ilgileniyor ve zamanının büyük bir kısmını Kur'an okuyarak geçiriyor.

Feminist çevreler İslam'ın kadını ezdiğini öne sürüyor. Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?

- İslam'ın kadın anlayışı son derece nazik ve kadını koruyan bir yaklaşımdır. Batı'da kadın özgür gibi gözükür; fakat asla özgür değildir. Erkekler kadınlara değer vermezler ve kadınlara karşı gösterilmesi gereken saygı ve nezaketi göstermezler. İslam, kadının bütün yaşamını koruma altına alıyor. Babam on sekiz yaşıma ulaştığımda bana, "Artık sana bakmayacağım, kendine iş bul ve evden ayrıl." demişti. İtalya'da hep böyledir. Fakat Müslüman aileler çocuklarına bu şekilde davranmıyor. Meryem'in anne ve babası maddi sorunlar yaşamalarına rağmen, çocuklarına çalışma zorunluluğu getirmiyordu. İslam'a göre kadın evli değilse babası ona bakmak zorundadır. Eğer evliyse bu sefer de eşi kadının geçimini sağlamakla yükümlüdür. Kadına karşı bu denli güçlü bir koruma ne Avrupa'da, ne de Amerika'da var.

Örtünmeye nasıl karar verdiniz?

- Meryem'in babası İmad, İslam'a göre bir kadının altın gibi değerli olduğunu, altın kıymetinde olan bir varlığın mutlaka korunması gerektiğini söylüyordu. İmad'ın bu sözü bana mantıklı geldi ve örtünmeye karar verdim.

Siz aynı zamanda bir yazarsınız? Sonradan İslam'a giren İtalyanlarla telefon vasıtasıyla yaptığınız röportajları bir araya topladığınız kitabınız dikkatimi çekti. Böyle bir kitap hazırlamaya niçin karar verdiniz? Ayrıca İslam'a giriş öyküsünü yazdığınız İtalyanlar arasından hangisi size daha ilginç geldi?

- Bu kitabı hazırlamaya Pakistanlı bir arkadaşımın teşvikiyle başladım. Arkadaşım, İslam'a giriş hikâyelerini okuyan birçok insanın, bu hikâyelerden etkilenerek Müslüman olmaya karar verdiğini ve doğuştan Müslüman olan kişilerin de bu

leyi ararken uyandım. Bu rüyayı gördükten sonra kesin olarak Müslüman olmaya karar verdim ve bir camiye gidip Kelime-i Şehadet getirdim.

Batı kültürünün içinde yetişen bir bayan olarak İslam'ın erkeğe verdiği dört evlilik hakkını kendinize nasıl izah ettiniz?

- İslam bir erkeğin birden fazla evlilik yapmasına izin veriyor; fakat bunu bazı şartlara bağlıyor. Mesela birden fazla evlilik yapacak erkeklere eşler arasında adaleti sağlama şartını öne sürüyor. Bu da bir erkek için yerine getirilmesi çok zor bir şart. Ben, gerçek anlamda Allah'tan korkan bir erkeğin eşler arasında adaleti sağlayamama kaygısı taşıyacağını, bundan dolayı birden fazla evlilik yapmayacağını düşünüyorum. Çünkü eşler arasında adaletsizlik yapmak, İslam'a göre büyük bir günah. Batı'da bir kadın birçok erkekle, bir erkek de birçok kadınla birlikte olabilir. Fakat İslam cinsel hayatı da evlilik vasıtasıyla bir düzene sokuyor.

Müslüman olmanız aileniz ve çevreniz tarafından nasıl karşılandı?

- Müslüman olduktan sonra özellikle babamla birçok sorun yaşadım. Babam, örtünmeye başladığım ilk zamanlar başörtümden nefret ediyordu. Bundan dolayı eve ancak başörtümü çıkardıktan sonra girebiliyordum. Fakat babam zamanla Müslüman olmamı kabullendi. Şu an dini inancıma ve başörtülü olmama son derece saygı duyuyor. Annem ise ben Müslüman olduktan sonra İslam'a ilgi duymaya ve İslam hakkında araştırmalar yapmaya başladı. Kısa bir zaman önce de İslam'a girme kararı alıp Müslüman oldu. Annemin Müslüman olmasına gerçekten çok sevindim. Artık annemle birlikte babamın Müslüman olmasını bekliyoruz. Babam da son zamanlarda İslam'la ilgileniyor ve zamanının büyük bir kısmını Kur'an okuyarak geçiriyor.

Feminist çevreler İslam'ın kadını ezdiğini öne sürüyor. Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?

- İslam'ın kadın anlayışı son derece nazik ve kadını koruyan bir yaklaşımdır. Batı'da kadın özgür gibi gözükür; fakat asla özgür değildir. Erkekler kadınlara değer vermezler ve kadınlara karşı gösterilmesi gereken saygı ve nezaketi göstermezler. İslam, kadının bütün yaşamını koruma altına alıyor. Babam on sekiz yaşıma ulaştığımda bana, "Artık sana bakmayacağım, kendine iş bul ve evden ayrıl." demişti. İtalya'da hep böyledir. Fakat Müslüman aileler çocuklarına bu şekilde davranmıyor. Meryem'in anne ve babası maddi sorunlar yaşamalarına rağmen, çocuklarına çalışma zorunluluğu getirmiyordu. İslam'a göre kadın evli değilse babası ona bakmak zorundadır. Eğer evliyse bu sefer de eşi kadının geçimini sağlamakla yükümlüdür. Kadına karşı bu denli güçlü bir koruma ne Avrupa'da, ne de Amerika'da var.

Örtünmeye nasıl karar verdiniz?

- Meryem'in babası İmad, İslam'a göre bir kadının altın gibi değerli olduğunu, altın kıymetinde olan bir varlığın mutlaka korunması gerektiğini söylüyordu. İmad'ın bu sözü bana mantıklı geldi ve örtünmeye karar verdim.

Siz aynı zamanda bir yazarsınız? Sonradan İslam'a giren İtalyanlarla telefon vasıtasıyla yaptığınız röportajları bir araya topladığınız kitabınız dikkatimi çekti. Böyle bir kitap hazırlamaya niçin karar verdiniz? Ayrıca İslam'a giriş öyküsünü yazdığınız İtalyanlar arasından hangisi size daha ilginç geldi?

- Bu kitabı hazırlamaya Pakistanlı bir arkadaşımın teşvikiyle başladım. Arkadaşım, İslam'a giriş hikâyelerini okuyan birçok insanın, bu hikâyelerden etkilenerek Müslüman olmaya karar verdiğini ve doğuştan Müslüman olan kişilerin de bu

hikâyelerden büyük dersler aldıklarını söyledi. Ben de sonradan Müslüman olan yirmi altı İtalyan'la telefonla röportajlar yaptım ve onların hikâyelerini kitaplaştırdım. Batı'da son yıllarda İslam'a olan yoğun ilgi nedeniyle kitabıma *"İslam'ın Dönüşü"* ismini verdim. Kitabım İtalya'da büyük ilgi gördü. Hatta bazı insanların İslam'a girmesine vesile oldu. Sonradan Müslüman olanlar arasından, özellikle on üç yaşındaki İtalyan bir kızın daha çocuk denilebilecek yaşta İslam'a girmesi beni çok etkiledi. Kitabımda ondan da bahsettim.

Bu İtalyan kız Müslüman olmaya nasıl karar vermiş?

- Öğretmeni ona İslam ve İslam ülkeleri hakkında bir ödev vermiş. Bu ödevi hazırladığı sırada İslam hakkında okuduğu yazılardan etkilenmiş ve Müslüman olmuş. Kızın ismi Hatice'ydi. Hatice Müslüman olduktan kısa bir süre sonra da örtünmüş. Hatice ile görüştüğümde çok güçlü bir karaktere sahip olduğunu hissettim. Ona, "Bu gücü nereden alıyorsun?" diye sorduğumda bana, "İslam'dan alıyorum, bağlı olduğum din bana büyük bir güç veriyor." şeklinde cevap verdi.

Sonradan İslam'a girenlerle yaptığım röportajlar esnasında, onlardan Müslümanları daha yakından tanıdıktan sonra hayal kırıklığı yaşadıklarına dair sözler duydum. Aynı duyguları siz de yaşadınız mı?

- Evet. İnsanların namaz kılmadıkları, örtünmedikleri, yalan konuştukları ve sözlerinde durmadıkları halde Müslüman olduklarını söylemeleri beni çok şaşırtıyor. İslam ülkelerinden gelip Avrupa'ya yerleşen Müslümanlar, Batılılarla bir arada yaşayabilmek için İslam'ın birçok emrini yerine getirmiyor ve İslam'dan utanıyormuş gibi davranıyorlar. Oysa bizler Müslüman olduğumuz için büyük bir özgüvene sahip olmalıyız ve Avrupalılara, "En bilgili olan Allah'tır ve yaratıcımız insanların gerçeğe bağlı kalarak yaşamaları için Hz. Muhammed (s.a.v)

vasıtasıyla İslam'ı gönderdi. Bu nedenle en doğru olan emir ve kanunlar İslam'ın kanunlarıdır." diyebilmeliyiz. Bir Müslüman ne olursa olsun İslam'ın emirleri ile ilgili doğruları söylemekten asla korkmamalı.

İtalya'da İslam'a olan ilgi hangi boyutlarda?

- İtalyanların geneli Müslümanlardan korkuyor. Bunun nedeni ise televizyon ve gazeteler. İtalyan medyası sürekli olarak İslam'ı kötü göstermeye çalışıyor. İtalya'da İslam'a yönelik her türlü saldırı serbesttir; fakat Yahudilikle ilgili olumsuz bir haber yayınladığınızda hemen cezalandırılırsınız. Medyanın İslam'a yönelik yoğun saldırılarına rağmen, özellikle İtalyan gençler arasında İslam gün geçtikçe daha da yayılıyor. Örneğin benim doğduğum ilçe, nüfusu az olan küçük bir yer. Fakat sadece bu ilçede son iki yıl içinde yüz bayan ve yirmi üç erkek İslam'a girdi. İslam'ın İtalya'da önümüzdeki yıllar daha da hızlı yayılacağını düşünüyorum.

Eylül 2008

"Bugüne kadar sadece internet sitemiz yoluyla Müslüman olanların sayısı iki yüzü buldu. Biz şu an Brezilya'nın yirmi sekiz vilayetinden yirmi altısında davet çalışmaları yapıyoruz ve Latin Amerika'nın tamamına İslam'ı yaymayı hedefliyoruz. Latin Amerikalılar İslam'ı yeterince tanımıyor. Eğer İslam'ı tanırlarsa Latin Amerika'da İslam çok hızlı bir şekilde yayılır. Şu an dünyada İslam'ın vaktidir."

Eski papaz yeni davetçi Hacı İsmail'le Şam'a ilk geldiğim aylarda bir arkadaşımın vasıtasıyla tanışmıştım. Şam'da kaldığı süre boyunca Hacı İsmail'i birçok kez evinde ziyaret ettim. Bu ziyaretlerim esnasında eski papazla, başta İslam'ın son yıllarda gördüğü yoğun ilgi olmak üzere, Latin Amerika'daki davet çalışmaları hakkında saatlerce sohbet ediyorduk. Ayrıca, eski papazın evi Şam'daki Latin Amerikalı Müslümanların toplanma yeriydi. Eve yaptığım ziyaretlerde Kolombiya'dan, Brezilya'dan, Arjantin'den, İspanya'dan yeni Müslüman olmuş birileriyle karşılaşıyordum. Son derece hoş sohbet bir insan olan Hacı İsmail'den birçok kez de İslam'a giriş öyküsünü dinledim. Eski papaz Müslüman olmadan önce İsrail Komis Duı Santos ismini kullanıyormuş. Tam yirmi iki yıl papazlık yaptıktan sonra Müslüman olmaya karar veren Hacı İsmail, Müslüman olduktan sonra, *"Nasıl ve Niçin Müslüman Oldum?", "Hıristiyanları İslam'a Nasıl Davet Edelim?", "Müslümanlar Neye İman Ediyor?", "Müslümanların Akidesi Nedir?"* isimli kitaplar kaleme almış. Yaşı altmışı geçmesine rağmen, insanlara İslam'ı anlatma noktasında heyecanından hiçbir şey kaybetmeyen Hacı İsmail; eşi Hatice ve torunu Necah'la dört seneye yakın Şam'da eğitim gördükten sonra ülkesi Brezilya'ya geri döndü. En son aldığım haberlere göre Hacı İsmail Brezilya'yı baştan aşağı gezerek insanlara İslam'ı anlatıyormuş.

Eski Papaz Davetçi Oldu

Sayın Hacı İsmail, röportaja hayatınızdan kesitler dinleyerek başlamak istiyorum. Müslüman olmadan önce okuduğunuz papaz okullarında aldığınız eğitimden bahseder misiniz?

- İyi bir papaz olabilmek için, on dört yaşımdan itibaren yoğun bir şekilde dini eğitim aldım. On sekiz yaşımda Nübüvvet'in Sesi Kilisesi'ne kayıt oldum. Burada Kitab-ı Mukaddes'in tamamını ezberledim. Ayrıca üç sene de Tevrat üzerine çalıştım ve Sao Paulo'da Tanrı'nın Kilisesi isimli okulda dokuz yıl daha eğitim gördüm. Bu dokuz yılın ardından papaz oldum. Aldığım yoğun dini eğitim ve elde ettiğim başarılar nedeniyle Sao Paulo şehrindeki beş kilisenin yöneticiliğine atandım.

Müslüman olmaya nasıl karar verdiniz?

- Kiliseye gelen insanlara vaazlar veriyordum. Bu vaazlarda sürekli olarak, dünyadaki en büyük dinin Hıristiyanlık olduğunu ve insanların en çok İsa Mesih'in dinine ilgi gösterdiğini anlatıyordum. Yine bir gün insanlara vaaz verdikten sonra yanıma gelen bir papaz arkadaşım bana, "Biz insanlara dünyada en fazla ilgi gören din bizim dinimiz diyoruz; fakat İslam Hı-

ristiyanlıktan daha fazla ilgi görüyor ve Hıristiyanlıktan daha hızlı yayılıyor." dedi. Bunun üzerine papaz arkadaşıma, "Ben sürekli Müslümanların dünya için büyük bir sorun olduğunu duyuyorum. İslam nasıl olur da bu kadar hızlı yayılabilir?" diye sordum. Papaz arkadaşım bu sefer, "Sen yanlış duymuşsun. Müslümanlar aslında iyi insanlar ve günde beş vakit namaz kılıyorlar." dedi. Müslümanların günde beş vakit Allah'a ibadet ettiklerini duyunca şaşırdım.

Niçin şaşırdınız?

- Çünkü ben bir papaz olmama rağmen Allah'a bu kadar sıklıkla ibadet etmiyordum. Sadece haftada bir gün kilisede toplu halde ibadet ediyorduk. Papaz arkadaşım ayrıca Müslümanların senenin bir ayını oruçlu geçirdiklerini de söyledi. Ben ise beş kiliseyi yönetmeme rağmen senenin sadece üç gününde oruç tutuyordum. Papaz arkadaşımdan Müslümanların sadaka verdiklerini ve fakirlere yardımcı olduklarını da duydum. Bu arkadaşımla yaptığımız sohbetin ardından, başka bir papaz arkadaşım daha beni ziyaret etti. Bu papaz arkadaşımın kızı Müslüman olmuştu. Arkadaşım benden kızıyla konuşmamı ve onu tekrar Hıristiyanlığa döndürmemi istedi. Müslümanların açıklarını bulup, arkadaşımın kızını ikna etmek için Müslümanların toplantılarına katılmaya karar verdim. Sao Paulo'daki Latin Amerika İslam Merkezi'ne gittim ve oradaki Müslümanlara İslam'la ilgili kendilerinden bilgi almak istediğimi söyledim. Merkezin müdürü bana kendilerinden ne öğrenmek istediğimi sordu. Ben de İslam'la ilgili her şeyi öğrenmek istediğimi ifade ettim ve birlikte mescide girdik. Kırk altı yaşındaydım ve ilk defa bir mescide giriyordum. Mescidde Bilal isminde Brezilyalı bir Müslüman'la tanıştık. Bilal'den bana İslam'ı anlatmasını istedim ve dört saat Bilal'i dinledim. Bilal bana önce tevhidi anlattı. İslam'ın tevhid anlayışından çok etkilendim. Daha sonra İslam'ın ve Kur'an'ın emirlerinden bahsetti. Ben de ona İsa

Mesih'i sordum. Bilal, İsa Mesih'in diğer peygamberler gibi bir peygamber olduğunu ve Müslümanların İsa Mesih'i çok sevdiklerini söyledi. Bu davetçi İslam'ı çok güzel anlatıyor ve bütün sorularıma mantıklı cevaplar veriyordu. Bilal sohbetimizin sonunda bana, *"Kur'an, İncil ve Tevrat Üzerine Araştırmalar"* isimli bir kitap verdi. Kitabı aldım ve eve gittim. Üç gün evden dışarı çıkmadan, geceli gündüzlü bu kitabı okudum. Bilal'in bana verdiği kitap; Kur'an, İncil ve Tevrat'tan deliller sunarak bütün tevhidi dinlerin Kur'an'da toplandığını anlatıyordu. Bu arada Rabbime, beni İsa Mesih'in gerçek dinine ulaştırması için dua etmeye başladım ve günlerce dua ettim. Rabbim dualarımı sonunda kabul etti ve İslam'la ilgili kalbimdeki şüpheleri gidererek bana imanı nasip etti. Müslüman olur olmaz ailemi bir araya topladım ve onlara Müslüman olduğumu açıkladım.

Tepkileri ne oldu?

- Müslüman olur olmaz birçok sorunla karşılaştım. İlk imtihanım eşimdi. Eşim bana, "Sen gerçekten Müslüman mı oldun?" diye sordu. "Evet" deyince; "O zaman ben artık senin karın değilim. Ben bir teröristin karısı olamam." dedi ve ba-

basının evine gitti. Ayrıca çocuklarım da Müslüman olduğum için beni evden attılar. Bunun üzerine annemin evine gittim. Annem Müslüman olduğumu öğrenince beni evlatlıktan reddetti ve beni evinden kovdu. Çok sevdiğim bir kız kardeşim vardı. Son olarak onun evine gitmeye karar verdim. Kız kardeşim, "Sen Müslüman olmuşsun. Artık senin ismini bile duymak istemiyorum ve seni eve alamam." dedi. Müslüman olduktan sonra bir başıma kalmıştım. Ben de Latin Amerika İslam Merkezi'ne gittim ve sekiz ay boyunca merkezin içindeki mescidde yattım. Bunların hepsi birer imtihandı. Sabrettim ve Müslüman olduktan sekiz ay sonra her şey düzelmeye başladı. Önce, Latin Amerika İslam Merkezi'ne gelen Müslümanlar kalmam için bana küçük bir ev kiraladı. Eşimin babası eşime, "Sen eşini dini konusunda serbest bırak; fakat Hıristiyan olarak kal ve eşinle barış." demiş. Bunun üzerine eşim bana döndü. Eşim ve çocuklarımla aylar sonra bir araya geldik ve tekrar birlikte yaşamaya başladık. Daha sonra onlara İslam'ı anlattım ve ailemin bütün fertleri zamanla Müslüman oldular.

Müslüman olmanız kilisede nasıl karşılandı?

- Müslüman olup kiliseden ayrılınca, kilisedeki papaz arkadaşlarım benimle toplantı yapmak istediler. Dokuz kişilik bir papaz grubuyla bir araya geldik. Bana, "Hıristiyanlığa geri dönersen, sana Sao Paulo'daki bir kiliseden özel olarak altı bin dolar aylık bağlattıracağız. Senin Müslüman olarak kalmanı istemiyoruz." dediler. Tekliflerini kabul etmeyince başka vaatlerde bulundular. Fakat ben yine Hıristiyanlığa geri dönmeyi kabul etmedim. Brezilya'nın kuzeyinde bir papaz vardı. Bu papaz Brezilya'nın en büyük Hıristiyan âlimi olarak biliniyordu. Beni ikna etmesi için onu Sao Paulo'ya getirdiler ve birlikte bir toplantı yapma teklifi sundular. Toplantıdan önce bana, "Sana dört soru soracağız. Eğer cevaplayamazsan Hıristiyanlığa geri döneceksin." dediler. Tekliflerini kabul ettim ve onlar-

dan iki rekât namaz kılmak için izin istedim. Namazımı kıldım ve Rabbime bana papazlara karşı yardım etmesi için dua ettim. Papazlara, "Soruları önce siz mi soracaksınız, yoksa ben mi soracağım?" diye sordum. Onlar da, "Biz soracağız." dediler. Önce niçin Müslüman olduğumu sordular. "Müslüman oldum; çünkü tek olan Allah'a inanıyorum."diye cevap verdim. Beni ikna etmesi için getirdikleri papaza, "Ben bütün peygamberlere inandığım için Müslüman oldum. Sen de bütün peygamberlere inanıyor musun?" şeklinde bir soru yönelttim.

"Evet." dedi. "Fakat şu anki Hıristiyanlık bütün peygamberleri, özellikle de Hz. Muhammed'i kabul etmiyor. Sen bu nedenle bütün peygamberleri kabul edemezsin." dedim. O da bu sözümü doğruladı. Bu sefer papazlar kendi aralarında tartışmaya başladılar. Beni ikna etmesi için getirilen papaza kızarak, "Biz seni Müslüman olan bu papazı ikna etmen için getirdik. Sen onun söylediği her sözü doğruluyorsun." dediler. Kendi aralarında bir süre daha tartıştıktan sonra toplantıya son verdiler.

İslam ile Hıristiyanlık arasında ne gibi farklar var?

- Bazı İslam âlimleri Kitab-ı Mukaddes'in elli bir yerinde açık

hataların olduğunu söylüyor. Bence bu rakam eksik. Bana göre Kitab-ı Mukaddes'in %70'i hatalı, sadece %30'u doğrudur. İslam'ın içinde birbirine zıt olan hiçbir şey bulamazsınız; fakat Hıristiyanlıkta birbirine zıt birçok kural var.

Sayın Hacı İsmail, Müslüman olduktan sonra hacca da gitmişsiniz. Kâbe'yi ilk gördüğünüzde neler hissettiniz?

- Peygamber Efendimiz'in kabrinin önünden geçerken elimi kaldırarak, "Ya Rasulallah! Sen İslam'ı yaymaya başladığın ilk zamanlarda senin peygamber olduğuna inanmıyorlardı. Ben şimdi buradan haykırıyorum. Vallahi sen Allah'ın gönderdiği son nebisin." diye bağırdım. Kâbe'nin önüne geldiğimde ise selam verdim ve dua ettim. Ben Hz. İbrahim'i de çok seviyordum. Hz. İbrahim'in inşa ettiği Kâbe'nin önünde olmak beni çok heyecanlandırdı. Hac esnasında sürekli Peygamber Efendimiz için salâvat getirdim. Ayrıca Müslüman olduğum ilk zamanlar Peygamber Efendimiz'i rüyamda gördüm ve bu rüya beni çok etkiledi.

Bu rüyayı anlatmanız mümkün mü?

- Bir gün uyurken bir adamın sesini işittim. Bana, "Şu köprüyü görüyor musun?"diye sordu. Adamın gösterdiği köprü üst üste dört katlıydı. Köprünün en üstündeki insanların yüzleri ve elbiseleri bembeyazdı. Bu insanlar köprüyü hızlı bir şekilde geçiyordu. Üçüncü kattakiler el ele tutuşmuşlar ve yan yana yürüyorlardı. Bu kattakiler ne çok yavaş, ne de hızlı yürüyordu. Onların her birinde de beyaz elbiseler vardı. İkinci katta ise arka arkaya dizilmiş kişiler vardı. Bu kişilerin üst tarafları insan, alt tarafları domuzdu. Bu kişiler yürümüyor, sadece sürünüyorlardı. En alttaki köprü çok büyüktü ve köprünün her yerini ateşler kaplamıştı. Çok etkileyici bir sahneydi. Bana rüyamda köprüye bakmamı söyleyen adam, "İsmail, bu köprü Sırat Köprüsü'dür. Bütün insanlar bir gün bu köprü-

den geçecek." dedi. Rüya beni çok etkiledi ve Latin Amerika İslam Merkezi'ndeki imama gidip ondan rüyamı tabir etmesini istedim. İmam, "Bu rüya sana Sırat Köprüsü'nü öğretti." dedi. Bu rüyadan bir hafta sonra, bu sefer de rüyamda Peygamber Efendimiz'i gördüm. Rüyamda bir mescide girdim. Mescidde insanlar halka şeklinde oturmuşlar ve toplantı yapıyorlardı. Benim önümde boş bir yer vardı. Bana, "Buraya otur." dediler ve oturdum. Birden Peygamber Efendimiz karşımda belirdi. Yüzü çok nurluydu. Efendimiz'e bakmaya çalışıyordum; fakat nurdan bakamıyordum. Peygamber Efendimiz'i bulmuşken ona soru sormak istedim. Arapça bilmediğim aklıma geldi ve Portekizce olarak, "Ey Allah'ın Rasulü!" diye Peygamber Efendimiz'e hitap ettim. Efendimiz hafiften tebessüm etti ve dedi ki, "Bilal'in ayakları cennette benim peşimden gelecek." Sonra Efendimiz'le yan yana yürümeye başladık. Yürüdüğümüz yer çöl gibi bir yerdi ve ben Peygamber Efendimiz'in sol tarafındaydım. Askerde üst rütbeli insanların sol tarafından değil, sağ tarafından yürünmesi gerektiğini öğrenmiştim. Bu nedenle Efendimiz'in sağ tarafına geçmek için çabalamaya başladım. Ben Efendimiz'in sağ tarafına geçmek için hızlanınca Allah'ın Rasulü de hızlanıyordu. Ben yavaşlayınca o da yavaşlıyordu. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım Efendimiz'in sağ tarafına geçemedim. Sonra Peygamber Efendimiz'e, "Ey Allah'ın Rasulü nerede oturuyorsunuz?" diye sordum. "Medine'de" diye cevap verdi. Bu sefer de, "Ne zaman

geleceksiniz?" diye sordum. "Çok çok zaman sonra." dedi. Uyandığımda abdest alıp iki rekât namaz kıldım.

Siz ayrıca davetçi kimliğinizle de tanınıyorsunuz ve Brezilya'da İslam'ı yaymak için çeşitli çalışmalar yapıyorsunuz. Davet çalışmalarınız şu an ne durumda?

- Bugüne kadar sadece internet sitemiz yoluyla Müslüman olanların sayısı iki yüzü buldu. Biz şu an Brezilya'nın yirmi sekiz vilayetinden yirmi altısında davet çalışmaları yapıyoruz ve Latin Amerika'nın tamamına İslam'ı yaymayı hedefliyoruz. Latin Amerikalılar İslam'ı yeterince tanımıyor. Eğer İslam'ı tanırlarsa Latin Amerika'da İslam çok hızlı bir şekilde yayılır. Şu an dünyada İslam'ın vaktidir. İslam'a girenlerin sayısı her geçen gün daha da artıyor. İslam adına birtakım olumsuz propagandalar yapılıyor. Şam, Türkiye ve bütün dünyadaki Müslümanlar bu propagandaları başarısız kılmalılar. Ayrıca Peygamber Efendimiz'in sünnetine büyük önem göstermeliyiz. Kızlarımız, erkeklerimiz Peygamber Efendimiz'in sünnetine sarıldıklarında İslam daha fazla güçlenecektir.

Her şey için çok teşekkür ederim.

- Âlemlerin Rabbine hamdolsun

Ağustos 2009

"Müslüman olduktan kısa bir süre sonra Taliban saflarında NATO'ya karşı savaşmaya başladım. Avustralya'dan, yeni bir hayata, huzurlu bir dünyaya başlamak için ayrılmıştım. Allah'a şükürler olsun ki aradığım huzuru burada buldum. İlk başlarda bazı zorluklar çektim; fakat şu an her şeye alıştım. Avustralyalıların hayat standartları Afganlıların şartlarından çok daha iyi olabilir. Fakat Avustralya'da huzur yok."

2006 yılında Afganistan'a gittiğimde Müslüman olup Taliban'a katılan Batılılara rastladım. Sonradan Müslüman olarak Taliban'a katılan gençler arasında Amerikalı, Alman, İngiliz ve Avustralyalılar vardı. Hepsinin İslam'a giriş hikâyeleri son derece ilginçti. Bana en ilginç gelen ise bir zamanlar Avustralya ordusunda askerken Müslüman olup NATO güçlerine karşı savaşmaya başlayan Mefyu Stifut'un hikâyesi oldu. 2001 yılında Afganistan'a gelen ve kısa bir süre sonra da Taliban'a katılan Mefyu Stifut, İslam'a girdikten sonra ismini Hamza olarak değiştirmiş. Hamza ile Taliban'a nasıl katıldığını, Afganistan'da yaşadıklarını ve hidayet öyküsünü konuştuk. Eski Avustralyalı askerle Afgan dağlarında yaptığım bu röportaj benim için aynı zamanda unutulmaz bir anı oldu. Afganistan'dan Türkiye'ye döndükten aylar sonra Hamza'nın NATO'ya karşı savaşırken vurulduğuna dair bir haber aldım. Fakat bu haberden kısa bir süre sonra aldığım başka bir haber Hamza'nın yaşadığı yönündeydi. Şu an ise Hamza'nın hayatta olup olmadığı ile ilgili kesin bir bilgim yok.

Avustralyalı Taliban

Afganistan'a gelmeden önce Avustralya'da nasıl bir yaşantınız vardı?

- Benim yaşadığım şehir olan Brizbint, Avustralya'nın en güzel şehirlerinden biriydi. Harika bir denizi ve sahili olması sebebiyle insanlar Brizbint'e akın ederdi. Ben de sürekli denize girer, içkili partilere katılır, hayatımı eğlenceyle geçirirdim. Daha sonraki zamanlar, benim gibi sörfle uğraşan arkadaşlarımın organize ettikleri kokain partilerine katılmaya başladım. Kokain bir süre sonra bende öyle bir bağımlılık yaptı ki aklımı kaybetme noktasına geldim. Eve gitmiyor, çoğu zaman sokaklarda sabahlıyordum. Çevrem ve ailem de bana delirmiş gözüyle bakıyordu.

Daha sonra neler yaşadınız?

- Kendimde olduğum bir gün, kalbime şiddetli bir korku geldi. Öldüğüm zaman başıma neler geleceğini, nereye gideceğimi düşünmeye başladım. O günden sonra kiliseye gitmeye ve İncil okumaya karar verdim. Kiliseye gitmek ve İncil okumak bana iyi geldi ve bazı kötü alışkanlıklarımı terk ettim.

Taliban'a katılmadan önce Avustralya ordusunda askermişsiniz. Orduya niçin katıldınız?

- Sürekli gittiğim kilisenin papazı vaazlarında, Avustralya ordusuna katılıp Doğu Timur'daki Müslümanlara karşı savaşan gençlerin günahlarının af edileceğini söylüyordu. Orduya katılmanın, kötü alışkanlıklarımdan kurtulmak için de iyi bir fırsat olacağını düşündüm. Ayrıca, anne ve babamın gurur duyduğu iyi bir Avustralya vatandaşı olacaktım. Orduya katıldıktan kısa bir süre sonra Doğu Timur'a gidip Müslümanlara karşı savaşmaya başladım. Orduya katılmıştım; fakat huzurum yoktu. Avustralya toplumundan ve ordudan nefret ediyordum. Çünkü tek yaptıkları iş, içki içmek ve eğlenmekti. Ayrıca, düşünüp bazı şeyleri sorguladıkça Hıristiyanlığın akla uymayan bir din olduğunu fark ettim. Farklı bir inanç arıyordum ve içimdeki ses ona ulaştığımda huzur bulacağımı söylüyordu.

Müslüman olmadan önce zihninizdeki İslam imajı nasıldı? İslam hakkında neler biliyordunuz?

- İslam hakkında pek fazla bilgim yoktu. Fakat ailemden ve okuldan aldığım bilgiler nedeniyle, İslam'ı kadınları aşağılayan bir din olarak biliyordum. Ayrıca orduya katılmadan önce gittiğim kilisenin papazı Müslümanların dünya için büyük bir tehlike olduğunu söylüyordu.

İslam'a ilgi duymaya nasıl başladınız? Bu süreci anlatır mısınız?

- Bir yaratıcının olduğuna inanıyordum. Ona dua ediyor ve yaratıcıdan ruhuma huzur verecek yolu göstermesini istiyordum. Günlerce dua ettim. Sanırım bu dualarım kabul edildi ve bir gün internette gezinirken Çeçen Mücahidlerin Komutanı Hattab'ın resmine rastladım. Hattab'ın bakışlarında hiçbir insanda görmediğim huzuru gördüm. Onun bakışlarından o kadar çok etkilendim ki bunu size kelimelerle anlatamam. Birkaç gün sonra Hattab'ın resmini bilgisayardan çıkarıp karargâhtaki yatağımın başucuna astım. O günden sonra da Hattab ve İslâm'la ilgili araştırmalar yapmaya başladım. İslam'ı anlatan kitaplar okuyordum ve Çeçen mücahidlerle ilgili bilgisayarlardan indirdiğim görüntüleri seyrediyordum. Başta Hattab olmak üzere mücahidlere karşı içimde büyük bir sevgi oluştu.

Anlattıklarınız gerçekten son derece ilginç. Müslüman olmaya ne zaman karar verdiniz?

- Müslüman olmaya Afganistan'a geldikten sonra karar verdim. İslam'ı araştır-

dıkça mücahidlerle tanışma isteğim daha da arttı. Üç seneye yakın görev yaptığım Avustralya ordusundan ayrıldım. Bir an önce Müslümanlarla tanışmak istiyordum. Brizbint'te birkaç Müslüman'la tanıştım; fakat onlar düşündüğüm gibi çıkmadı. Yaşantıları sıradan bir Avustralyalıdan çok da farklı değildi. Tanıştığım Müslümanlardan beni Hattab'la görüştürmelerini istedim. Bunun imkânsız olduğunu; fakat Afganistan'a gidersem Hattab gibi düşünen insanlarla görüşebileceğimi söylediler. Bunun üzerine ben de Afganistan'a gitmeye karar verdim.

Afganistan'a ne zaman geldiniz?

- İkiz kulelere yapılan saldırılar olmadan bir ay önce.

Afganistan'a gelmeden önce korkmadınız mı? O dönemler Batı basınında Taliban ve Afganistan'la ilgili son derece olumsuz haberler çıkıyordu.

- Açıkçası korktum. Ben de ister istemez Taliban'la ilgili yapılan haberlerin etkisi altında kalmıştım. Fakat içimde Afganistan'a gitmek için büyük bir istek vardı. Hattab'a Afganistan'da ku-

racağım bağlantılarla ulaşabileceğimi düşündüm. Çünkü daha önce farklı bölgelerde savaşan mücahidlerin birbirleriyle ilişkileri olduğunu duymuştum. Afganistan'a gitme kararını alınca Malezya üzerinden İran'a bilet aldım ve uçakla Tahran'a indim. Tahran'da bir Afganistanlıyla karşılaştım. Ona Afganistan'a gitmek istediğimi söyleyince Peştuca bir mektup yazdı ve bana eğer yolda zor durumda kalırsam bu mektubu Afganlılara göstermemi söyledi. Daha sonra Tahran'dan Meşhed'e geçtim. Meşhed'de param çalındı ve İran'da beş parasız ortada kaldım. Meşhed'de çarşıda gezerken iki Afganlıyla karşılaştım. Aklıma mektup geldi ve mektubu karşılaştığım Afganlılara verdim. Mektubu okudular ve beni Afganistan'a götürebileceklerini söylediler. Onlara hiç param olmadığını haber verdiğimde bana Taliban'a ulaşana kadar bütün masrafları kendilerinin karşılayacaklarını ifade ettiler. Önce Meşhed'den Herat'a hareket ettik. Herat'ta bizi Taliban üyeleri karşıladı ve daha sonra onlarla birlikte Herat'tan Kandahar'a geçtik.

Taliban sizi nasıl karşıladı? Size karşı olan muamelelerinden bahseder misiniz?

- Beni önce sorguladılar. Çünkü Müslüman değildim ve de bir batılıydım. Daha sonra onlara yaşadıklarımı anlattım. Hattab'a ulaşmak ve İslam'ı araştırmak için Afganistan'a geldiğimi söyledim. Yaşadıklarımı dinlediklerinde bana iyi davrandılar. Karşımda son derecede iyi insanlar vardı. Batı insanında olan ben-

cillik ve hırs bu insanlara çok uzaktı. Doğru yere geldiğimi ve ruhumun aradığı mutluluğu burada bulacağımı düşündüm. Kandahar'a geldiğimde vakitlerimi Taliban'la birlikte geçiriyor, onların hayatlarını gözlemliyordum. İngilizce bilen bir Taliban üyesiyle haftalarca İslam üzerine sohbet ettik. İslam'la ilgili aklıma takılan bütün soruları ona sordum ve sonunda Müslüman olmaya karar verip Kelime-i Şehadet getirdim. Müslüman olduktan kısa bir süre sonra da Taliban saflarında NATO'ya karşı savaşmaya başladım.

Buradaki hayata alışmanız zor olmadı mı? Gördüğüm kadarıyla Afganistan'da yaşamak hiç de kolay değil. Ayrıca siz Afganistan'a Avustralya'dan geldiniz ve sizin ülkenizdeki hayat standartları buradan çok farklı.

- Avustralya'dan yeni bir hayata, huzurlu bir dünyaya başlamak için ayrılmıştım. Allah'a şükürler olsun ki aradığım huzuru burada buldum. İlk başlarda bazı zorluklar çektim; fakat şu an her şeye alıştım. Hiçbir zaman da buradan ayrılmayı düşünmüyorum. Avustralyalıların hayat standartları Afganlıların şartlarından çok daha iyi olabilir. Fakat Avustralya'da huzur yok. İnsan ancak Müslüman olarak, İslam'ı yaşayarak huzura erişiyor. Amerikalılar, Avustralyalılar, İngilizler, İtalyanlar ve bütün insanlık aradığı huzuru ancak İslam'da bulabilir.

Aralık 2006

"İslam gerçekten muhteşem bir din. İslam bütün gücünü Allah'ın ayetlerinden ve dünyada yaşamış en mükemmel insan olan Hz. Muhammed'den (s.a.v) alıyor. İslam bütün hayatımızı kuşatıyor ve bizden bir tercih yapmamızı istiyor. Ben artık sınıfta başka biri, işinde başka biri, birinci kız arkadaşı ile başka biri, ikinci kız arkadaşı ile başka biri değilim. Allah ve Peygamber benden nasıl biri olmamı istiyorsa öyle olmaya gayret gösteren bir Müslüman'ım."

Dinlediğim hidayet öyküleri arasında bana en ilginç gelenlerden biri de Brezilyalı Ahmet Garcia'nın öyküsüydü. Hakikati bulmak için tıpkı bir seyyah gibi yollara düşen Ahmet Garcia, önce kutuplara gitmiş. Güney Kutbu'nda iki buçuk senesini Mapuçede halkı ile birlikte geçiren Garcia, daha sonra Amazon ormanlarında yerlilerle birlikte yaşamaya başlamış. Müslüman olana kadar başından birçok olay geçen Garcia'nın İslam'a girmesinde en büyük etken Kur'an olmuş. Kur'an okumaya başladığı andan itibaren Kur'an'dan çok etkilendiğini belirten Garcia, "Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah içindir. Bu ayet benim bütün hayatımı değiştirdi." diyor. Brezilyalı Psikolog uzun bir arayışın ardından İslam'a girmeye karar verir ve Müslümanlarla tanışmak için İstanbul'a gelir. İstanbul'da son derece güzel günler geçirdiğini ifade eden Garcia, ayrıca Türkiyeli bir bayanla evlenir. Garcia şu an Şam'da yaşıyor ve Kur'an'ı daha iyi anlayabilmek için Arapça öğreniyor.

Brezilyalı Psikolog'un Sıra Dışı Öyküsü

Geçmişinizle başlamak istiyorum. Nasıl bir ortamda büyüdünüz? İslam'la tanışıp Müslüman olana kadar hangi süreçlerden geçtiniz?

- Latin Amerika ülkeleri genellikle Katolik'tir. Ben de Katolik bir ailede büyüdüm. Brezilyalılar, "Her iyi aileden mutlaka bir papaz çıkar." derler. Benim ailem de son derece dindar bir aileydi ve evin tek erkek çocuğu olduğum için benden papaz olmamı istiyorlardı. Çocukluğumdan itibaren annemden hep, "Papazlar İsa Mesih'in yardımcılarıdır. Benim oğlum çok iyi bir papaz olacak." şeklinde sözler duyardım. Yedi-sekiz yaşlarımdan itibaren Dominigue Kilisesi'ne bağlı bir okulda eğitim görmeye başladım. Düşünen bir çocuktum ve Katolik mezhebindeki birçok uygulama bende Hıristiyanlığa karşı şüpheler oluşturdu. Benden iki yaş büyük çok sevdiğim bir arkadaşım vardı. O da benim eğitim gördüğüm okulda okuyup bir kilisede göreve başlamıştı. Arkadaşım göreve başladıktan kısa bir süre sonra kiliseyi terk etti. Kiliseyi niçin terk ettiğini sorduğumda bana, "Kilisede başıma çok kötü şeyler geldi. Yaşadıklarımı sana anlatamam. Papazlar iyi insanlar değiller. Her şey yalan." dedi. Papazlara ve Katolik mezhebine karşı içimde daha önceden

de bazı şüpheler vardı. Arkadaşımın bu anlattıklarından sonra okulu bırakmaya karar verdim. Böylece on üç yaşımda papaz olmaktan vazgeçerek kendime yeni bir hayat tarzı seçtim.

Yeni hayat tarzınız nasıldı? Neler yapıyordunuz?

- Futbol oynuyordum, kızlarla geziyordum, içki içiyordum, kumsala gidiyordum. Yeni hayatımda dinin yeri yoktu ve on sekiz yaşımda İngilizce öğrenmek için Amerika'ya gittim. Amerika'da bulunduğum aylar tamamen günah içinde geçti. Aklınıza gelebilecek her türlü kötü şeyi tecrübe ettim. İşlediğim günahlar nedeniyle kendimden ve Amerika'dan nefret ettim. On ay Amerika'da kaldıktan sonra Brezilya'ya geri dönüp bir üniversitenin psikoloji bölümüne kayıt oldum. Üniversitede manevi dünyaya ilgi duymaya başladım. Özellikle Budizm beni etkiledi. Yaptığım araştırmaların ardından Budist oldum ve üç sene kadar iyi bir Budist olarak yaşadım. Fakat üniversiteyi bitirdiğim gün düzenlenen mezuniyet töreninde hissettiklerim, hayatımın dönüm noktası oldu.

Neler hissettiniz mezuniyet töreninde?

- Mezuniyet günü konuşma yapacak olan kişilerden biri de bendim. Konuşma yapmak için podyuma çıktım ve ellerinde içki bardakları, yanlarında sevgilileri olan arkadaşlarıma baktım. O an içimden kuvvetli bir şekilde, "Sen bu insanlara, bu şehre ve bu hayata ait değilsin. Özgür olmalısın ve Tanrı'yı bulmalısın." duygusu geçti. Konuşma yapmadan podyumu terk ettim. Daha sonra da eve gittim. Kafam karışıktı ve ne yapacağımı bilmiyordum. Hakikati bulmalıydım; ama nasıl? Bir süre düşündükten sonra hakikati araştırmak ve Tanrı'yı bulmak için yollara düşmeye karar verdim. İki büyük sırt çantamı doldurup seyahat etmeye başladım. O dönemler yirmi üç yaşlarındaydım. Seyahat ederken bir hippiyle tanıştım ve onunla arkadaş oldum. Bana önce Şili'ye daha sonra da Güney

Kutbu'na gideceğini, istersem kendisine eşlik edebileceğimi söyledi. "Ne zaman yola çıkıyoruz?" diye sorduğumda, cevabı "hemen" oldu. Böylece birlikte yola koyulduk. Paramız olmadığı için otostop çekiyorduk. Bazen yürüyorduk, bazen de kamyonların arkasına biniyorduk. Altmış dokuz gün süren yolculuğumuzun ardından Güney Amerika'nın en güneyine ulaştık. Burası Güney Kutbu'nun en uç bölgelerinden biriydi. Mapuçede halkının yaşadığı bu bölgede sade bir hayat vardı. Aradığım soruların cevaplarını bu insanların arasında bulabileceğimi düşünerek Mapuçede halkıyla birlikte yaşamaya başladım.

Kutuplardaki yaşam nasıldı? Gözlemlerinizi, yaşadıklarınızı anlatır mısınız?

- Aramızda gerçek bir kardeşlik ve dayanışma vardı. Ayrıca Mapuçedeler çok dürüst insanlardı. Teknolojiden tamamen uzaktık. Hatta elektriğimiz bile yoktu. Ormana gidip odun topluyorduk ve topladığımız bu odunları yakarak ısınmaya çalışıyorduk. Yaşadığımız bölge gerçekten çok soğuktu. Kutuplarda geçirdiğim günler benim için zorlu, bir o kadar da fayda-

lı günler oldu. Kendime sürekli olarak kim olduğumu, yaratıcının nerede olduğunu, yaratıcıya nasıl ulaşacağımı soruyordum. İki buçuk sene kutuplarda yaşayıp Brezilya'ya geri döndüm. Kısa bir süre Brezilya'da kaldım. Daha sonra bir arkadaşımla Amazon ormanlarına gidip orada yerlilerle birlikte yaşamaya karar verdik.

Niçin böyle bir karar verdiniz?

- Arkadaşım Amazon'da geleneksel toplumların nasıl yaşadıklarını anlatan bir çalışma hazırlayacak, ben de ona eşlik edecektim. Yola çıkmadan önce arkadaşlarımdan biri doğum günümde, "Amazon'da okumak için bol vaktin olur. Bu kitap Müslümanların kitabı, aradığın soruların cevaplarını belki de bu kitapta bulursun." diyerek bana bir Kur'an tercümesi hediye etti.

Size Kur'an hediye eden arkadaşınız Müslüman mıydı?

- Hayır, değildi. Hatta bu arkadaşım Kur'an'ı bana hediye etmeden önce onu okumamıştı. Benim dinlere olan merakımı bildiği için bana Kur'an hediye etmiş. Kur'an'ı çantama koyup arkadaşımla birlikte yola çıktık ve Amazon'da yerlilerle birlikte yaşamaya başladık.

Amazon ormanlarında hayat nasıldı? Yerlilerin yaşamından bahseder misiniz?

- Yerlilerin yaşamları ilkeldi; fakat mutluluk vericiydi. Ateşi çubuklarla yakıyor ve av hayvanlarıyla besleniyorlardı. Birbirlerine ayıracak vakitleri çoktu. Ayrıca tabiata ve toprağa çok değer veriyorlardı. İlerleyen zamanlarda arkadaşımın bana hediye ettiği Kur'an'ı hatırladım. Kur'an'ı açtım ve ilk olarak, "Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah içindir." ayetini okuyunca bu ayetten çok etkilendim. Bu ayet üzerine dakikalarca düşündüm. Kur'an-ı Kerim beni adeta büyülemişti.

Kur'an'ın neyinden bu kadar çok etkilendiniz?

- "Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah içindir." Bu ayet bütün hayatımı değiştirdi. Birçok insan kendine, "Nereden geliyorum, kimim, nereye gidiyorum?" gibi sorular sorar ve bu soruların cevaplarını bulmaya çalışır. Benim için öncelikli olan soru ise, "Yaratıcı kimdir?" sorusuydu. Bu âlemi yaratan, her şeyi inşa eden bir yaratıcı olmalı; fakat bu yaratıcı kimdir? "Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah içindir." ayetini okuduğumda kendi kendime, "Âlemlerin Rabbi olan Allah benim aradığım yaratıcıdır." dedim. "Bu kitabın ilk bölümü bu kadar etkileyici ise gerisi nasıldır acaba?" diye düşündüm ve Kur'an'ı okumaya devam ettim. Bazı ayetlerden o kadar çok etkileniyordum ki kendimi tutamayıp ağlıyordum ve Allah'ın merhametini hissediyordum. İnsanoğlu bütün uyarılara rağmen geçmişte birçok defa günah işlemişti; fakat yaratıcımız yine de bize merhamet etmek istiyordu. Müslüman olmaya karar vermiştim; ama nasıl Müslüman olunacağını ve Allah'a nasıl ibadet edileceğini bilmiyordum.

Daha sonra Amazon'u terk mi ettiniz?

- Hayır, hemen terk etmedim. Bir süre daha Amazon'da yaşadım. Daha önce seyrettiğim bazı filmlerde Müslümanların nasıl namaz kıldıklarını görmüştüm. Vakitler tam doğru olmamakla birlikte ben de ormanda tıpkı Müslümanlar gibi yere kapanıp secde ediyordum. Abdest almayı bilmediğim için günde beş defa banyo oluyordum. Bir gece uyurken yataktan doğrularak, "La İlahe İllallah Muhammed Rasulullah." diye bağırmaya başladım. Bu kelimelerin nasıl söyleneceğini ve ne anlama geldiğini daha önce bilmiyordum. Bu kelimeler sanırım bana Allah tarafından söylettirilmişti. Ormandan ayrıldıktan sonra da ilginç bir olay yaşadım. Bir arkadaşım bana postayla bir kitap yolladı. O da Kur'an hediye eden arkadaşım gibi Müslüman değildi ve benim İslam'la ilgilendiğimi bilmiyordu. Postayla

gelen bu kitabın konusu Peygamber Efendimiz'in hayatıydı. Bunların hiçbiri tesadüf değildi ve Allah çeşitli vesilelerle İslam'ı öğrenmem için bana yardım ediyordu. Çevremde hiç Müslüman arkadaşım yoktu. Bundan dolayı İslam'ı öğrenmek için Türkiye'ye gitmeye karar verdim.

Türkiye'de nelerle karşılaştınız?

- İstanbul'a gider gitmez çok iyi Müslümanlarla tanıştım. Kendi kendime, "Galiba bütün Müslümanlar böyleler. Aradığım insanları sonunda buldum." dedim. Bu insanlar gibi olmak istiyordum. İstanbul'a gelişimin ikinci günü yaşadığım bir olay da beni çok etkiledi.

Nedir bu olay?

- İçi kalabalık bir otobüse bindim. Şoför, insanlar otobüse rahat binsinler diye arka kapıyı açtı ve biz de otobüse arka kapıdan bindik. Kendi kendime, "Para ödemeden yolculuk yapacağız." derken arka kapıdan binen herkes ceplerinden paraları çıkarıp elden ele şoföre ulaştırdı. Şoför paraları aldı ve para üstlerinin hepsini gene aynı şekilde ödeme yapanlara elden ele gönderdi. İşte o gün Müslümanlarla Müslüman olmayanlar arasındaki farkı hissettim. Başka bir yerde böyle bir şey asla olmaz. Müslümanların kul hakkına dikkat etmeleri beni son derece duygulandırmıştı.

Türkler sonradan İslam'a giren bir Brezilyalı olduğunuzu öğrendiklerinde size nasıl davranıyorlardı?

- Bana çok iyi davranıyorlardı. Brezilyalı ve Müslüman olduğumu duyduklarında ağlayanlar bile oldu. Türkler beni evlendirdiler. Ayrıca Türkiyeli bir Müslüman beni umreye götürdü. İstanbul'da kaldığım dönemler hemen hemen her gece bir Müslüman beni evine davet ederdi ve ikramda bulunurdu. Türkiye'de bulunduğum süre içinde tam yirmi kilo aldım. Ben, Müslümanlara nasıl davranmam gerektiğini ve İslam kardeşliğini İstanbul'daki Müslümanlardan öğrendim.

İslam'ın en çok hangi yönünü seviyorsunuz?

- En çok Müslüman kardeşlerimle birlikte namaz kılmayı seviyorum. Ayrıca ezan da beni çok etkiliyor. Ezanı ilk olarak İstanbul'da duydum. İstanbul'a geldiğim ilk günün sabahıydı ve bir kardeşin evinde misafirdim. Tüm camilerden aynı anda yükselen ezan sesleri beni çok etkiledi. Daha sonra ev sahibi ile birlikte sabah namazını kılmak için camiye gittik. O gün ilk defa cemaatle namaz kıldım ve yine ilk defa Kur'an-ı Kerim'i Arapça olarak dinledim. İmam Haşr Suresi'ni okumuştu ve anlamını bilmesem de bu sure çok etkileyiciydi. İslam gerçekten muhteşem bir din. İslam bütün gücünü Allah'ın ayetlerinden ve dünyada yaşamış en mükemmel insan olan Hz. Muhammed'den (s.a.v) alıyor. İslam bütün hayatımızı kuşatıyor ve bizden bir tercih yapmamızı istiyor. Ben artık sınıfta başka biri, işinde başka biri, birinci kız arkadaşı ile başka biri, ikinci kız arkadaşı ile başka biri değilim. Allah ve Peygamber benden nasıl biri olmamı istiyorsa öyle olmaya gayret gösteren bir Müslüman'ım.

Nisan 2009

"Uyuşturucu sattığım dönemler birçok insani özelliğimi kaybetmiştim ve sadece para kazanmayı düşünüyordum. İnsanların benim gözümde hiçbir değeri yoktu. Allah'a şükürler olsun ki İslam sayesinde o kötü hayatı ve düşünceleri terk ettim."

Aslen Jamaikalı olan; fakat İngiltere'de doğup büyüyen Bilal Brown, Müslüman olmadan önce tam bir suç makinesiymiş. Uyuşturucu satıcılığından araba hırsızlığına kadar her türlü kötü işe bulaşan Bilal'in yaşadıkları tıpkı bir film gibi. İslam'a girmeden önce Clifford Brown ismini kullanan Bilal, Müslüman olduktan sonra dokuz İngiliz'in hidayete ermesine de vesile olmuş. İslam'a girişiyle birlikte yeni bir insan olduğunu ifade eden Bilal sözlerini şöyle sürdürüyor: "Müslüman olmam ve sonrasında kişiliğimde meydana gelen değişiklikler, beni yakından tanıyanları bir hayli şaşırttı. Şartlarım iyiydi ve uyuşturucu işinde çok para kazanıyordum. Böyle bir durumdayken her şeyi terk etmem, özellikle eski suç ortaklarım tarafından garip karşılandı. Bendeki değişime en çok sevinen ise annem oldu. Hatta annem sık sık bana, 'Bu din senin gibi birisini bu kadar değiştirdiyse mutlaka haktır.' diyor. Rabbime şükürler olsun ki beni karanlıktan çıkarıp hidayete kavuşturdu." Bilal şu an kendisi gibi sonradan Müslüman olan İngiliz bir hanımefendiyle evli ve Şam'da İslami ilimler alanında eğitim görüyor.

Uyuşturucu Satıcılığından İslam'a Uzanan Yol

Uyuşturucu satmaya nasıl başladınız?

- Ailem fakir bir aileydi ve Olthem'de oturuyorduk. Olthem İngiltere'nin tehlikeli bölgelerinden biridir. Burada genelde yabancılar yaşar ve en tehlikeli gangsterler, araba hırsızları, uyuşturucu kaçakçıları Olthem'den çıkar. Olthem ayrıca çetelerin merkezidir. Buradaki çeteler sürekli olay çıkarıp polisle çatışırlar. Hatta İngiliz polisi Olthem'deki bazı sokaklara girmeye çekinir. Olthem'de birçok yabancı yaşıyordu ve arkadaş grubum genellikle Pakistanlılardan oluşuyordu. Pakistanlı arkadaşlarım da benim gibi uyuşturucu kullanıyorlardı. Lisedeki hayatım hiç iyi değildi. On altı yaşımda kokain kullanmaya başladım. Liseden sonra da bir uyuşturucu çetesine katıldım. Caddelerde uyuşturucu satıyordum ve araba hırsızlığı yapıyordum. Berbat bir hayatım vardı; fakat çok iyi para kazanıyordum. Birlikte olduğum çetenin içinde Pakistanlılar ve Bangladeşliler de vardı. Hatta satacağımız eroini Pakistanlılar

sayesinde Afganistan'dan getirtiyorduk. Zekâm ve cesaretim sayesinde zamanla çetenin içinde yükselip araba hırsızlığı gibi işleri terk ettim ve daha büyük işler yapmaya başladım. Uluslararası piyasaya açılarak İngiltere dışına da uyuşturucu sattık. Fakat İngiliz polisi bizim çeteye karşı bir operasyon düzenledi. Bu operasyonun sonunda benimle birlikte beş kişi tutuklandı.

Basından İngiliz ve Amerikan hapishanelerinde yatan mahkûmların büyük bir kısmının İslam'a ilgi duyduklarını ve birçok tehlikeli mahkûmun hapishanede Müslüman olduğunu duyuyoruz. Sizin de hapishanede böyle bir gözleminiz oldu mu?

- Evet, bu haberler doğru. Ben hapishanede sadece bir ay kaldım ve ilk mahkemede serbest bırakıldım. Suç işliyordum; ama arkamda delil bırakmıyordum. Bu bir ay içinde birçok mahkûmun elinde Kur'an gördüm. Dışardan tanıdığım birkaç meşhur uyuşturucu kaçakçısı vardı. Bu kişilerden biriyle hapishanede karşılaştım. O da Müslüman olmuştu ve hayatını tamamen değiştirmişti. Benim ağabeyim de çok tehlikeli bir gangsterdi. Bir kişiyi öldürdüğü, üç kişiyi yaraladığı için şu an İngiltere'de hapishanede yatıyor. Ağabeyim de hapishanede Müslüman oldu ve ismini Abdülhak olarak değiştirdi. Fakat ben cezaevinde İslam'la hiç ilgilenmedim. Benim düşüncem bir an önce dışarı çıkıp işlerime kaldığım yerden devam etmekti.

Uyuşturucu kullananların nasıl bir dünyaları var? Bu dünyadan bahseder misiniz?

- Uyuşturucu kullanmak insana başta biraz zevk veriyor; fakat daha sonra büyük acılara neden oluyor. Bunu fark ettiğim için uyuşturucu kullanmayı bıraktım ve sadece satmaya, uyuşturucudan büyük paralar kazanmaya başladım. Uyuşturucu kullananlar her geçen gün kötü bir sona doğru yaklaşırlar ve son

derece acı dolu bir yaşamları vardır. Uyuşturucu bağımlıları zamanla dünya ile olan bütün ilişkilerini keserler ve sadece uyuşturucuyu nasıl bulacaklarını düşünmeye başlarlar.

Uyuşturucu kullananların düştükleri durumu gördüğünüzde bir satıcı olarak vicdan azabı çektiğiniz anlar oluyor muydu?

- Hayır, olmuyordu. Uyuşturucu sattığım dönemler birçok insani özelliğimi kaybetmiştim ve sadece para kazanmayı düşünüyordum. İnsanların benim gözümde hiçbir değeri yoktu. Allah'a şükürler olsun ki İslam sayesinde o kötü hayatı ve düşünceleri terk ettim.

İslam'a karşı ilk defa ne zaman ilgi duymaya başladınız?

- Uyuşturucu sattığım dönemlerde sürekli farklı kadınlarla birlikte oluyordum ve en iyi arabalara biniyordum. Bu yaşam uzun zaman bana cazip ve eğlenceli geldi. Belli bir zaman sonra ise içimde büyük bir boşluk oluşmaya başladı.

Daha sonra ne oldu?

- Malcom X'in hayatını anlatan bir film seyrettim. Bu film beni çok etkiledi ve Malcom X'e hayran oldum. Filmi seyrettikten sonra Müslüman olmayı düşünmedim; fakat İslam'ı kendime Hıristiyanlıktan daha yakın hissetmeye başladım. Zihnimde İslam siyahların, Hıristiyanlık ise beyazların dini şeklinde bir düşünce oluştu. Beyaz İngilizleri hiç sevmiyordum. Onlar da bizi sevmiyorlardı ve siyah olduğumuz için bizi küçük görüyorlardı. Sonra Wu Tang Clag grubunun yaptığı hipap müzikleri dinlemeye başladım. Bu grubun elemanları Müslüman olduklarını söylüyorlardı; fakat bazı ırkçı görüşleri vardı. Mesela Allah'ın siyah, şeytanın ise beyaz olduğuna inanıyorlardı. Bu grubun elemanları daha çok Alijah Muhammed'in görüşlerine bağlıydılar. Yaptıkları parçalarda beyazları aşağılıyorlardı. Pakistanlı bir arkadaşım bana, önceleri Hıristiyan bir din adamıyken daha sonra Müslüman olan Ahmed Deedat'ın konuşmalarını içeren bir kaset verdi. Ahmed Deedat'ın konuşmalarını dinledikten sonra Hıristiyanlığı tamamen terk ettim. Ahmed Deedat konuşmalarında Hıristiyanların inançlarındaki yanlışlıkları net bir şekilde ortaya koyuyordu.

Bu dönem uyuşturucu satmaya devam ediyor muydunuz?

- Evet. Ama bir arayış içine girmiştim. Uyuşturucu çetesindeki Pakistanlılara İslam'la ilgili sorular sordum. Pakistanlılar Müslüman olduklarını söylüyorlardı; fakat İslam'la ilgili pek fazla bilgileri yoktu. Bir Pakistanlı arkadaşım, "Kur'an okursan Kur'an'da sorularının cevabını bulursun." dedi. Bunun üzerine bir Kur'an tercümesi aldım ve okumaya başladım. Önce Fatiha Suresi'ni daha sonra da Bakara ve Âl-i İmran Surelerini okudum. Bu sureler beni çok etkiledi ve Kur'an'ın Allah tarafından gönderildiğine inanmaya başladım.

Kur'an'ın sizi bu kadar etkileyen yönü neydi?

- Kur'an okumaya başlayınca Allah'ın Kur'an vasıtasıyla insanlarla konuştuğunu fark ettim. Daha önce İncil'in de bazı bölümlerini okumuştum; fakat Kur'an İncil'den çok farklıydı. Ayrıca Kur'an okudukça içimde büyük bir korku oluşmaya başladı.

Nasıl bir korkuydu bu?

- Büyük günahlar işlemiştim ve Kur'an okudukça işlediğim günahları hatırlıyordum. Bu durum beni rahatsız ediyordu. İçimdeki bu korku nedeniyle zamanla Kur'an okumayı terk ettim. Daha sonra iki sene boyunca hiç Kur'an okumadım. İslam'la ilgili araştırma yapmaktan da vazgeçtim.

Müslüman olmaya nasıl karar verdiniz?

- Bir gece Pakistanlı bir arkadaşımızın evinde toplanmıştık. Dört arkadaş bir gün sonra satacağımız uyuşturucuları hazırlıyorduk. Kapının zili çaldı ve hemen uyuşturucuları sakladık. Gelen Osman adında sarıklı ve sakallı bir gençti. Tebliğ Cemaati'nden olan Osman, bizim uyuşturucu çetesinden

Pakistanlı arkadaşımızın tanışıydı. Osman hepimizi mescidde yapılacak sohbete davet etti. Ben ilk başta mescide gitmek istemedim; fakat Osman çok ısrar etti. Osman'ın ısrarı üzerine mescide gittim ve mescidde sohbet veren hocayı dinledim. Hocanın anlattıklarının hepsi doğruydu. O an artık İslam'dan kaçamayacağımı ve Müslüman olmam gerektiğini bir kez daha hissettim. Mescidden eve dönünce tekrar Kur'an okumaya başladım. Kur'an'ı okudukça korkuyordum; fakat Allah'ın her ne olursa olsun günah işleyenleri affedeceğini müjdeleyen ayetlerine rastladığım zaman rahatlıyordum. Müslüman olmaya karar vermiştim; ama Müslüman olmak için kendimi hazır hissetmiyordum.

Niçin?

- İslam'a tamamen zıt bir hayatım vardı. Bu hayatı ve çevremi birdenbire değiştirmenin zor olacağını düşünüyordum. Mescide gitmeye başladıktan üç gün sonra bizim çeteye yönelik bir operasyon daha düzenlendi. Ben ve iki kişinin dışında çetenin bütün üyeleri tutuklandı. Çetemiz bu operasyonla büyük bir darbe yiyince uyuşturucu satışına ara verdik. Bu benim için iyi bir fırsat oldu ve İslam'ı daha iyi öğrenmek için mesciddeki sohbetlere gitmeye başladım. Bu arada mescidde tanıştığım bir İngiliz Müslüman bana Harun Yahya'nın kitaplarından bazılarını hediye etti. Bu kitaplar beni çok etkiledi. Harun Yahya'nın kitapları sayesinde İslam ve Allah ile ilgili kafamı karıştıran soruların cevaplarını buldum ve Müslüman olmaya karar verdim. Müslüman olduktan sonra tasavvufa ilgi duymaya başladım ve Şeyh Habip'le tanışıp Semaniye Tarikatı'na katıldım.

İlk defa duyuyorum bu tarikatı.

- Semaniye Tarikatı daha çok Afrika ve Yemen taraflarında yaygın olan bir tarikat.

Niçin bir tarikata girme ihtiyacı hissettiniz?

- Çok berbat bir hayattan gelmiştim ve ruhum tamamen kirlenmişti. Tasavvuf sayesinde ruhum temizlendi ve nefsimle nasıl mücadele edeceğimi öğrendim. Tasavvuf bir anlamda hasta olan ruhumun doktoru oldu ve iç dünyamı keşfetmemi sağladı. Zikir törenlerine katıldığımda kalbimin rahatladığını hissediyorum. İnsan herhangi bir organında rahatsızlık hissettiğinde doktora ihtiyaç duyuyor. Tasavvuf da kalpte oluşan hastalıkları tedavi ediyor. Günümüzde insanların en çok ihtiyaç duydukları doktorlar ise Kur'an ve Sünnet üzere yaşayan büyük âlim ve veliler.

İslam'ın en çok sevdiğiniz yönü nedir?

- Müslümanların arasındaki kardeşliği çok seviyorum. Müslümanlar birbirlerine muhabbet besliyorlar ve birbirlerine karşılıksız yardımcı oluyorlar. Müslüman olduktan sonra İslam'ı daha iyi anlamak için Arapça öğrenmem gerektiğini fark ettim ve Yemen'e gittim. Yaklaşık bir buçuk sene Yemen'de kaldım. Yemen'in güneyinde Hadra-Mevt isimli bir bölge var. Hadra-Mevt halkı İslam'ı çok iyi yaşıyor. Ayrıca buranın âlimleri çok bilgili ve halkı da misafirperver. Yemenliler fakirler ama dinlerine sadıklar ve din kardeşliğine çok önem veriyorlar.

Müslüman olmanız çevrenizde nasıl karşılandı?

- Müslüman olmam ve sonrasında kişiliğimde meydana gelen değişiklikler beni yakından tanıyanları bir hayli şaşırttı. Şartlarım iyiydi ve uyuşturucudan çok para kazanıyordum. Böyle bir durumdayken her şeyi terk etmem, özellikle eski suç ortaklarım tarafından garip karşılandı. Bendeki değişime en çok sevinen ise annem oldu. Hatta annem sık sık bana, "Bu din senin gibi birisini bu kadar değiştirdiyse mutlaka haktır." diyor. Rabbime şükürler olsun ki beni karanlıktan çıkarıp hidayete kavuşturdu.

Mayıs 2009

"Hıristiyan yapmaya karar verdiğimiz öğrencilerle ilk etapta arkadaşlık kurup, onların bize sonsuz bir güven duymalarını sağlıyorduk. Daha sonra da bu öğrencilerin İncil ve kiliseyle tanışmalarına aracı oluyorduk. Bu aşamadan sonra ise devreye kilisedeki papazlar giriyor ve Hıristiyan olmaya aday olan öğrencilerle tek tek ilgilenmeye başlıyorlardı. Bu sürecin sonunda öğrencilerin bir kısmı eski dinlerini terk edip Hıristiyan oluyordu."

Hıristiyan bir misyonerken Müslüman olarak Maysara ismini alan Covita Guslin ile Malezya'nın Klantan bölgesindeki İslam ve Davet Okulu'na yaptığım ziyaret esnasında tanıştık. İslam ve Davet Okulu'na önceden başka dinlere mensup olup daha sonra İslam'a girmeye karar veren yeni Müslümanlar kabul ediliyor. Dört seneye yakın bu okulda dini eğitim gören yeni Müslümanlar, eğitimlerinin sonunda davetçi oluyorlar ve çevrelerindeki insanlara İslam'ı anlatmaya başlıyorlar. İslam ve Davet Okulu'nda tanıştığım yeni Müslümanlar arasında eski papazlardan tutun da, Budist rahiplere kadar birçok kişi vardı. Ayrıca, bu okul tarafından yürütülen davet çalışmaları vasıtasıyla şu ana kadar binlerce kişi Müslüman olmuş. Bir yardım kuruluşu tarafından finanse edilen İslam ve Davet Okulu'nun çalışanlarından biri de Maysara Hanım. Eski Misyoner Maysara Hanım, Müslüman olmadan önce yaptıkları misyonerlik çalışmalarını ve hidayet öyküsünü anlattı.

Müslüman Olan Hıristiyan Misyoner

Hıristiyan bir misyonerken Müslüman olmaya karar verdiniz. Sizdeki bu dönüşüm nasıl gerçekleşti?

- Malezya'nın doğusunda bulunan Sandakan şehrinde doğdum. Ailemin bütün fertleri Hıristiyan'dı. Ben de lise yıllarımda kilisedeki ayinleri aksatmayan ve Hıristiyanlığın yayılması için yoğun bir şekilde çaba gösteren Katolik bir davetçiydim. O dönemler en büyük hayalim, yeryüzünde yaşayan bütün insanların İsa Mesih'e inanıp Hıristiyan olmalarıydı. Fakat, Allah bana merhamet edip hakikati bulmamı sağladı ve 1999 yılında Müslüman oldum. Müslüman olmaya karar vermem belli bir sürecin sonunda gerçekleşti. Okuduğum lisede farklı dinlerden öğrenciler vardı ve bir grup Hıristiyan arkadaşımla birlikte Hinduizm'e, Budizm'e ve İslam'a inanan öğrencilerin Hıristiyan olmaları için çalışmalar yapıyorduk.

Ne tür çalışmalar yapıyordunuz? Çevrenizdeki insanları Hıristiyanlaştırmak için nasıl bir yol izlediğinizden bahseder misiniz?

- Davet çalışmalarımızı Sandakan'daki bazı papazların kontro-

lünde yürütüyorduk. Kiliseden eğitim alıyorduk ve papazlardan insanları İncil'e davet ederken nasıl bir yol izlememiz gerektiğini öğreniyorduk. Hıristiyan yapmaya karar verdiğimiz öğrencilerle ilk etapta arkadaşlık kurup, onların bize sonsuz bir güven duymalarını sağlıyorduk. Daha sonra da bu öğrencilerin İncil ve kiliseyle tanışmalarına aracı oluyorduk. Bu aşamadan sonra ise devreye kilisedeki papazlar giriyor ve Hıristiyan olmaya aday olan öğrencilerle tek tek ilgilenmeye başlıyorlardı. Bu sürecin sonunda öğrencilerin bir kısmı eski dinlerini terk edip Hıristiyan oluyordu.

Hıristiyanlığa davet edeceğiniz öğrencileri tespit ederken nelere dikkat ediyordunuz?

- Daha çok dindar olmayan ve bir arayış içinde olduğunu hissettiğimiz öğrencilerle ilgileniyorduk. Bu tür öğrencilerin Hıristiyan olmaya karar vermeleri, diğer öğrencilere göre daha kolaydı. Çeşitli partiler düzenliyorduk ve partiler sayesinde öğrencilerle olan ilişkilerimizi daha da geliştiriyorduk. Bu partiler her ay en az beş veya altı kez tekrarlanıyordu. Partilerde tanıştığımız yeni kişilerle zaman içinde ilişkilerimizi daha da geliştiriyorduk.

İslam'a giriş öykünüzü anlatır mısınız?

- Müslüman olmadan önce İslam'la ilgili birçok bilgiye sahiptim; fakat zaman içerisinde bu bilgilerimin birçoğunun yanlış olduğunu öğrendim. Hıristiyan olduğum dönemlerde de İslam'ın akide olarak Budizm ve Hinduizm'den daha güçlü olduğunu fark etmiştim. Okuldaki Müslüman öğrencileri Hıristiyanlaştırmaya çalışıyorduk; fakat İslam'a karşı bende her zaman bir ilgi ve sempati vardı. Bu ilgi ve sempatimi kimseyle paylaşmıyordum. Bazı dönemler İslam'la ilgili kitaplar okuyordum. Ayrıca Kur'an ve İncil'in ortak yönlerini öğrenmeye çalışıyordum. Kur'an okurken özellikle Meryem Suresi'nden çok etkilendim ve Meryem Suresi'ni bitirdiğimde Kur'an'ın ilahi bir kitap olduğuna dair düşüncelerim daha da güçlendi. Kur'an'da , "Eğer siz Allah'ın dinine yardım ederseniz, Allah da size yardım eder." mealinde bir ayet var. Bu ayet de o dönemler beni çok etkilemişti.

Müslüman olmaya ne zaman karar verdiniz?

- Müslüman olmaya lise son sınıfta karar verdim. İslam'a olan ilgim arttıkça Müslümanlara karşı olan sempatim de artıyordu. Bir gün Müslümanların nasıl ibadet ettiklerini görmek için okulumuzun mescidini ziyaret ettim ve mescidin bayanlar bölümüne girip bir köşeye oturdum. Namaz kılanların başlarını yere koyup Allah'a secde etmeleri beni çok etkiledi ve içimde yoğun bir şekilde Allah'a secde etme duygusu oluştu. Okulun mescidinden ayrılıp eve gittim ve odama girip secde etmeye başladım. Dakikalarca ağlayarak Allah'a secde ettim ve o an

Müslüman olmaya karar verdim. Kotakinabalu'ya gidip İslam Meclisi yetkililerinden Müslüman olmam için bana yardımcı olmalarını istedim ve 1999 yılının Mart ayında Kelime-i Şehadet getirerek İslam'a girdim. Müslüman olmaya karar verdikten sonra Şeyh Besmi tarafından yazılan Rahman Tefsiri'ni satın aldım ve okul dışındaki vakitlerimi Rahman Tefsiri'ni okuyarak geçirmeye başladım. Rahman Tefsiri imanımı daha da güçlendirdi ve İslam'la ilgili zihnimde oluşan bütün sorulara bu tefsir sayesinde cevaplar buldum.

Müslüman olmaya karar verdikten sonra bu kararınızı ailenizle ve çevrenizdeki arkadaşlarınızla paylaştınız mı?

Birkaç Müslüman arkadaşıma İslam'a girdiğimi haber verdim; fakat beş sene boyunca ailemden Müslüman olduğumu sakladım.

Beş sene boyunca Müslüman olduğunuzu ailenizden niçin sakladınız?

- Müslüman olduğumu aileme haber verdiğimde, onlardan tepki alacağımdan emindim. Hatta babam İslam'a girdiğim için beni evlatlıktan reddedip evden uzaklaştırabilirdi. Bu nedenle beş sene boyunca namazlarımı gizlice kıldım ve çok istememe rağmen bana ait olan odamın dışında başörtüsü takamadım. Beş senenin sonunda aileme Müslüman ol-

duğumu açıkladım ve beklediğim gibi büyük bir tepkiyle karşılaştım. Babam odama girip Islam'la ilgili bütün kitaplarımı toplayıp ateşe verdi. Ayrıca başörtülerimi ve seccademi de yaktı. Babamın Müslüman olduğum için bana uyguladığı baskılara dayanamadım ve belli bir zaman sonra evden ayrıldım. Kısa bir süre Kuala Lumpur'da Müslüman bir ailenin yanında kaldım ve bu ailenin yardımıyla Klantan'daki İslam ve Davet Okulu'na kaydımı yaptırdım. Bu okulda dört sene İslami ilimler alanında eğitim gördüm ve bu dört senenin sonunda okuldan mezun oldum. Daha sonra Malezyalı bir Müslüman'la evlendim. Şu an üç çocuğumuz var. Ayrıca İslam ve Davet Okulu'nda görevli olarak çalışıyorum.

Eski bir Hıristiyan Misyonersiniz. Bir dönem Hıristiyanlık üzerine eğitim aldınız, daha sonra da İslam'ı öğrenmek için ciddi bir eğitim sürecinden geçtiniz. Bu iki dini bilen birisi olarak İslam ile Hıristiyanlık arasındaki en belirgin farkları anlatır mısınız?

- İslam, insanın hayatında hiçbir boşluk bırakmayan tamamlanmış bir dindir. Bugünkü Hıristiyanlık ise tamamlanmamış, insanın hayatını tam anlamıyla dolduramayan eksik bir din. Ayrıca, teslis inancı bütün Hıristiyanların kafasını karıştırıyor ve kilisedeki din adamları teslis inancı ile ilgili sorulara insanları tatmin edici cevaplar veremiyor. Hıristiyanlık insanları üç ilaha birden tapmaya çağırırken, İslam insanları tek olan Allah'a kulluk etmeye davet ediyor. İslam akide yönüyle de Hıristiyanlığa göre daha mantıklı ve güçlü.

Sizin eğitim gördüğünüz İslam ve Davet Okulu'nda okuyanlar daha sonra davetçi oluyor. Sizin davet çalışmalarınız neticesinde de İslam'a giren kişiler oldu mu?

- Evet. Kız kardeşlerimin üçü farklı zamanlarda Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oldu. Anne ve babamın da Müslüman olmalarını çok istiyorum ve onlar için dua ediyorum. Müslümanlar olarak insanlara İslam'ı anlatmalıyız ve farklı dinlere mensup kişilerin Kur'an'ı tanımalarını sağlamalıyız. Ben dinimi çok seviyorum. Özellikle de Ramazan'ı ve oruç tutmayı... Bu Ramazan, Müslüman olarak geçirdiğim onuncu Ramazan ve on senedir oruç tutmaya devam ediyorum. Ramazan ayı, diğer aylarda kontrolden çıkan nefislerin dizginlenmesi için iyi bir fırsat. Ayrıca başörtüsü takmayı da çok seviyorum. Başörtüsü bana güven hissi veriyor ve başörtüsü takarak kötülüklerden ve kötü bakışlardan korunduğumu hissediyorum.

Eylül 2009

"Hıristiyan olduğum dönemlerde İncil'in sadece papazlar tarafından anlaşılabileceğini düşünüyordum. Çünkü papazlar bize böyle diyorlardı. Aynı şekilde bazı Müslümanlar da Kur'an'ın yalnız din adamları tarafından anlaşılabileceğini söyleyerek Kur'an'dan uzak duruyorlar. Ben bu anlayışın Müslümanlara Hıristiyanlardan geçtiğini düşünüyorum."

Dünyada İslam'a olan ilginin boyutları ve yeni Müslüman olanlarla ilgili araştırma yaparken Latin Amerika Kıtası'nda yaşananlar dikkatimi çekti. Daha sonra İslam'ın son yıllarda en fazla yayıldığı kıtanın Latin Amerika olduğunu fark ettim. Dün, kısa zamanda Asya ve Uzakdoğu'da geniş bir yayılma alanı bulan İslam, artık Brezilya'da, Meksika'da, Arjantin'de, Şili ve Kolombiya'da büyük bir güç haline geliyor. Latin Amerikalıların İslam'a bu kadar büyük bir ilgi göstermeleri farklı nedenlere bağlanıyor. Bu nedenlerden ilki, Latin Amerikalılar İslam'ı yeryüzünde şu an hâkim olan adaletsiz dünya düzenine karşı bir isyan olarak görüyor. Diğer bir neden ise, birçok Latin Amerikalı yaptıkları araştırmalar sonucu köklerinin Araplara, Endülüs Emevi Devleti'ne dayandığını fark ederek köklerine dönmek için İslam'a giriyor. İslam'ın Latin Amerika'da bu kadar hızlı bir şekilde yayılmasının sebepleri arasında yine kıtada 1990'dan sonra artan tebliğ çalışmaları, çıkarılan dergiler, internet vasıtasıyla yapılan çalışmalar ve kurulan İslam merkezleri gösteriliyor. Şam'da sonradan Müslüman olan birçok Latin Amerikalı ile tanışma imkânı buldum. İslam'ı anlamak ve iyi bir davetçi olabilmek için Arapça öğrenmenin gerekliliğine inanan Latin Amerikalı Müslümanlar, Şam'da bir süre eğitim gördükten sonra ülkelerine dönüp davet çalışması yapıyorlar. Şam'da tanıştığım Latin Amerikalı Müslümanlardan biri de Brezilyalı Abdullah Zahid'di. Müslüman olmadan önce Ara Cristiona Leticia ismini kullanan Abdullah Zahid, Sao Paulo şehrinde hukuk eğitimi görmüş. Şehirdeki modern hayattan sıkılınca, Amazon ormanlarındaki yerlilerle birlikte yaşamaya başlayan Zahid'in ormanda yerliler arasında yaptığı gözlemleri ilgiyle okuyacağınızı tahmin ediyorum. 11 Eylül saldırılarıyla birlikte İslam'la ilgilenmeye başlayan Zahid'in bu ilgisi, zamanla Müslüman olmasıyla sonuçlanmış. Tıpkı diğer Latin Amerikalı Müslümanlar gibi belli bir dönem Şam'da eğitim gören Zahid, şu an eşiyle birlikte Brezilya'da insanlara İslam'ı anlatıyor.

11 Eylül'le Gelen Hidayet

Çok ilginç bir yaşam hikâyeniz olduğunu duydum. İsterseniz en baştan başlayalım. Nasıl bir ailede dünyaya geldiniz?

- Anne ve babam birçok Brezilyalı gibi Hıristiyan'dı. İsa Mesih'e karşı büyük bir sevgi besliyor, ellerinden geldiği kadar Hıristiyanlığı yaşamaya çalışıyorlardı. Ben de onlarla birlikte hafta sonu ayinlerine katılmak için kiliseye gidiyordum. Çocukluk yıllarımda annemden İsa Mesih'le ilgili birçok hikâye dinlediğimi hatırlıyorum. Ayrıca çok okuyan bir çocuktum. Bu nedenle lise yıllarım hep kitaplarla geçti. Daha sonra hukuk fakültesini kazandım ve ailemden ayrılarak Sao Paulo'ya geldim. Hayatımdaki büyük değişiklikler üniversite yıllarımda başladı.

Ne gibi değişiklikler?

- Sao Paulo'ya gelmeden önce, ailemle birlikte bir köyde yaşıyorduk. Bu nedenle kent yaşamının nasıl bir şey olduğunu bilmiyordum. Fakat Sao Paulo bana kent yaşamının ne kadar berbat bir yaşam olduğunu öğretti. Sao Paulo'da yaşayan insanlar para ve teknoloji tarafından birer köle haline getirilmişlerdi. İlişkiler tamamen çıkar üzerine kurulmuş, insanlar birbirlerinden ve doğadan uzaklaşmışlardı. Kentliler yaşamlarının ço-

ğunu internet başında ve televizyon karşısında geçiriyorlardı. Teknoloji, insanların yaşamlarını gasp ediyordu; fakat kimse bunun farkında değildi. Üniversitedeki arkadaşlarımın birçoğu ise sadece seks ve içki için yaşıyordu. Brezilyalı gençlerin hayatlarının hiçbir anlamı yoktu. Modern ve kapitalist hayat tarzı Brezilyalı gençlerin yaşamlarına anlam katacak olan duyguların birçoğunu öldürmüştü. Bu nedenle, kapitalizme ve modernizme karşı içimde büyük bir öfke oluştu. Alışveriş merkezlerini, diskotekleri, parayı sevmiyordum. Modernizmin insanlığı bitirdiğini gözlemliyordum. Ben de eğer bir önlem almazsam, bu insanlar gibi modern yaşam tarafından esir alınacaktım. Ne olursa olsun modern yaşam tarzına karşı direnmeliydim. Ayrıca ağaçlar, nehirler, hayvanlar bana daha çekici geliyordu. 1995 yılında üniversiteyi bitirdim ve Sao Paulo'yu terk edip, Amazon ormanlarında yaşayan yerlilerin bulunduğu bölgeye gittim. Bu bölgenin ismi Matugraso olarak bilinir.

Nasıl bir hayat vardı ormanda? Orada geçirdiğiniz günleri anlatır mısınız?

- Bu bölgede yaşayan yerliler modern hayatla hiçbir şekilde tanışmamışlardı. Paranın, teknolojinin ne demek olduğunu bilmiyorlardı. Yiyeceklerini ormanda avlanarak, nehirlerde balık tutarak, balcılık yaparak elde ediyorlardı. Birbirlerine karşı çok saygı duyuyorlar ve aralarındaki ilişkiler kesinlikle çıkara dayanmıyordu. Zamanlarının çoğunu kendi aralarında sohbet ederek ve oyun oynayarak geçiriyorlardı. Onlarla birlikte geçirdiğim günler gerçekten güzeldi. Ormanda hayatın zevkine varıyordum ve elimden geldiği kadar yerliler gibi yaşamaya çalışıyordum. Yaşamımı onlar gibi avlanarak ve bal yetiştirerek sürdürüyordum. Ayrıca, ormandaki çocuklara Kapuvera dersleri veriyordum. Kapuvera, Brezilyalıların geleneksel dövüş sporudur. Kapuvera size hem kavga etmeyi, hem de dans etmeyi öğretir. Kapuvera ormanda yaşayan insanlara çok eğ-

lenceli geliyordu. Bu nedenle benden çocuklarına bu sporu öğretmemi istediler. Ben de kabul ettim.

Ormanda yaşayan insanlar neye inanıyordu?

- Güneşe ve nehirlere tapıyorlardı. Onların da kendi aralarında din adamları vardı. Yerliler arasında ayrıca büyücülük de bir hayli gelişmişti.

Modern hayatı merak ediyorlar mıydı? Mesela kentlerde yaşayan insanlarla ilgili size sorular soruyorlar mıydı?

- Merak ediyorlardı tabi... Ben de onlara kenti ve teknolojiyi anlatıyordum. Fakat hiçbiri ormanı terk etmek istemiyordu. Çünkü yerliler kentlerde yaşayan insanlardan çok daha mutluydular. Modern hayatın bizden aldığı her türlü insani değer ormanda dipdiri yaşıyordu. Yerliler arasındaki kardeşlik ve dayanışma duyguları kentlilerden çok daha ileri derecedeydi.

Sizin gibi modern hayatı terk edip yerliler arasında yaşayan başka şehirliler de var mıydı?

- Evet. Bir fizik profesörü vardı. Sao Paulolu olan bu profesör çok akıllı bir insandı. O da kent yaşamından ve modernizmden nef-

ret ediyordu. Sürekli olarak, kentlerde yaşayan insanların teknoloji tarafından esir alındıklarını, insanlığın tekrar huzur bulabilmesi için modernizmi terk etmesi gerektiğini söylüyordu.

Yerlilerle ne kadar zaman bir arada yaşadınız?

- İki sene onlarla birlikte ormanda kaldım. Daha sonra da oradan ayrıldım.

Niçin?

- Ormanda huzurluydum; fakat zihnimde özellikle inanç konusunda cevaplanması gereken birçok soru vardı. Hıristiyanlıktan şüphe duymaya başlamıştım. İsa Mesih'in hem yaratıcı, hem de peygamber olmasını anlayamıyordum. Yerlilerin dini anlayışları da bana çok mantıklı gelmiyordu. Bu nedenle araştırma yapmam; hakikati, gerçek dini bulmam gerekiyordu. Ormanda okumak için kitap yoktu ve günlerim daha çok düşünmeyle geçiyordu. Hakikatin kitaplarda saklı olabileceğini düşünerek, daha fazla okumak için ormandan ayrılıp Sao Thome Das Letras bölgesine geçtim. Bu bölgeye en yakın kasaba at ile altı saat sürüyordu. Sao Thome Das Letras'ta hem kahve ekip çiftçilik yapıyordum, hem de kasabaya gidip kitap satın alıyordum. Gerçeği arıyordum ve sürekli Allah'a bana gerçeği göstermesi için dua ediyordum. İncil'i, Tevrat'ı birkaç kez üst üste okudum. Fakat bu kitaplarda aradığım hakikati bulamadım. Kalbimde büyük bir huzursuzluk vardı. Bazı geceler uyuyamıyordum ve İsa Mesih'den bana gerçeği bulmam için yardımcı olmasını istiyordum. İsa Mesih'in Allah tarafından gönderilen bir peygamber olduğuna inanıyordum; fakat İncil'e olan bütün inancımı kaybetmiştim. Çünkü İncil'in içinde birçok tezat vardı. Hatta bir ara Kabala'ya bile merak saldım. Kabala üzerine aylarca araştırma yaptım; fakat İslam'ı bulana kadar hiçbir din kalbime huzur ve sükûnet vermedi.

İslam'la nasıl tanıştınız? Müslüman olmaya nasıl karar verdiniz?

- Yine bir gün, yeni kitaplar almak için atıma binerek kasabaya inmiştim. Kasabada büyük bir hareketlilik vardı. İnsanlar sokaklara çıkmışlar ve sevinçle dans ediyorlardı. Şoförler de sürekli olarak arabalarındaki kornalara basarak sevinçlerini ifade ediyorlardı. Önce Brezilya Milli Takımı'nın büyük bir başarı elde ettiğini düşündüm. Çünkü Brezilyalılar takımları dünya kupasını aldığı zaman bu tür kutlamalar yaparlardı. Her hafta düzenli olarak uğradığım kitapçıya insanların niçin bu kadar sevinçli olduklarını sordum. Bana hemen bir yere gidip televizyona bakmamı, Amerika'daki ikiz kulelerin Müslümanlar tarafından vurulduğunu söyledi. Bu haber beni çok heyecanlandırdı. Çünkü ben de Brezilyalılar gibi Amerika'dan nefret ediyordum ve Amerika'ya verilen her türlü zarar beni mutlu ediyordu. Hemen kasabadaki bir lokantaya girip ikiz kulelerin vurulma görüntülerini seyretmeye başladım. Aman Allah'ım! Ne görüntülerdi. Tıpkı diğer kasabalılar gibi kendimi sokağa atarak eğlenmeye başladım. Amerika sonunda öldürdüğü atalarımızın, sömürdüğü, fakir bıraktığı dünya halklarının hesabını veriyordu. Tekrar kitapçıya geri döndüm. Ona, ikiz kulelere yapılan saldırıların kimler tarafından gerçekleştirildiğini sordum. Kitapçı bana, "İkiz kulelere saldıranlar, Müslüman bir gerilla grubuymuş. Laden isminde bir Arap, bu gerillalara liderlik yapıyormuş." dedi.

Bu olaydan önce İslam'ı ve Müslümanları hiç duymuş muydunuz?

- Duymuştum; fakat İslam'la ilgili duyduklarım hiç iyi şeyler değildi. Ayrıca Sao Paulo'da okurken birkaç Müslüman'la tanışmıştım. Onların da diğer Brezilyalılardan pek farkı yoktu ve sadece dünyevi zevkler için yaşıyorlardı. Kitapçıya, Müslümanların kitabı olan Kur'an'ı nerede bulabileceğimi sordum. Kitapçı, kasabada Kur'an bulunmadığını, Kur'an'ı ancak Belo Horizonte şehrindeki kitapçılarda bulabileceğimi söyledi. Hiç vakit kaybetmeden atıma atlayıp Belo Horizonte'ye doğru yola çıktım. 11-12 saatlik bir yolculuğun ardından Belo Horizonte'ye ulaştım. Belo Horizonte altı milyon nüfuslu büyük bir şehirdir. Tam üç gün boyunca bu şehirde Kur'an aradım. Üç günün sonunda bir kitapçıda nihayet Portekizceye çevrilmiş bir Kur'an tercümesi buldum. Bir ay boyunca sürekli bu Kur'an tercümesini okudum. Beni içine çeken, bana huzur veren bu kitabı bir an olsun elimden bırakmak istemiyordum. Kur'an'la birlikte geçen bu bir ayın sonunda Müslüman olmaya karar verdim ve Rioda Jenerio'daki Müslümanlara ait bir mescide gidip Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oldum.

Kur'an'ın sizi etkileyen yönü neydi?

- Kur'an bana her şeyden önce kim olduğumu ve niçin yaşayacağımı öğretti. Gerçek ihtiyaçlarımın neler olduğunu ve kendimi modern yaşamdan nasıl koruyacağımı da Kur'an'dan öğrendim.

İslam'a girdikten sonra Müslümanlara dair hiç hayal kırıklıklarınız oldu mu?

- Evet, hem de çok. Önceleri, Müslümanların hepsinin kapitalizmin sunduğu hayat tarzına karşı çıktıklarını düşünüyordum. Fakat Müslüman olduktan sonra tanıştığım Müslümanların bazılarının yaşamları beni şaşırttı. Bir Müslüman hem İslam'a ina-

nıp hem de nasıl bu kadar lüks yaşayabilir? Bunu aklım bir türlü almıyor. Çünkü Hz. Muhammed (s.a.v) hayatı boyunca hiç lüks yaşamadı. İsa Mesih de aynı şekilde lüks yaşayanların sonlarının iyi olmayacağını söylüyor. İkinci hayal kırıklığım ise Müslümanların Kur'an'ı çok az okumaları oldu. Bu da beni oldukça şaşırtıyor. Çünkü Allah bize sürekli olarak Kur'an okumamızı, ancak Kur'an okuyarak doğru yola ulaşabileceğimizi haber veriyor. Hıristiyan olduğum dönemlerde İncil'in sadece papazlar tarafından anlaşılabileceğini düşünüyordum. Çünkü papazlar bize böyle diyorlardı. Aynı şekilde bazı Müslümanlar da Kur'an'ın yalnız din adamları tarafından anlaşılabileceğini söyleyerek Kur'an'dan uzak duruyorlar. Ben bu anlayışın Müslümanlara Hıristiyanlardan geçtiğini düşünüyorum.

İslam'a girmeniz çevrenizde nasıl karşılandı?

- Annem, "Sen galiba delirdin. Seni doktora götürelim." dedi. Babam da ilk başlarda Müslüman olduğum için bana kızdı. Fakat anne ve babamın İslam'a ve Müslümanlara karşı olan önyargıları zamanla yıkıldı. Ayrıca, son derece bilgili bir bayan olan eşim de benim gibi Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oldu. Hatta Müslüman olduktan sonra İslam'la ilgili iki kitap yazdı. Eşim kitapların birinde Brezilyalılara İslam hakkında genel bilgiler veriyor, diğer kitapta ise İslam dünyasının niçin geri kaldığını sorguluyor.

Latin Amerika ülkelerinde İslam'a karşı son yıllarda büyük bir ilgi olduğunu duyuyoruz. Bu ilginin sebebi sizce nedir?

- Latin Amerikalıların birçoğu tıpkı benim gibi 11 Eylülle birlikte İslam'ı ve Kur'an'ı araştırma ihtiyacı hissetti. 11 Eylül'den sonra sadece Brezilya'da üç bin kişi İslam'a girdi. Ayrıca Latin Amerikalılar; Amerika, İngiltere ve İsrail'den nefret ediyor. Özellikle Amerika ve İsrail'e yönelik saldırılar Brezilyalıların İslam'a olan ilgisini daha fazla arttırıyor. Bu nedenle Laden ve Nasrullah Latin Amerika'da çok seviliyor.

Müslüman olmadan önce çok sevip, Müslüman olduktan sonra terk etmekte zorlandığınız her hangi bir alışkanlığınız var mıydı?

- Müslüman olmadan önce en büyük hobilerimden biri çiftçilikti. İslam zaten çiftçilik yapmayı yasaklamıyor. Bu nedenle hiçbir problem yaşamıyorum.

İslam'ın en çok neyini seviyorsunuz?

- Sen Türksün, ben Brezilyalıyım. Fakat İslam bizi kardeş kılıyor ve aramızda büyük bir dayanışma ruhu oluşturuyor. İşte bu duyguyu -Müslümanlarla kardeş olmayı- çok seviyorum.

Mayıs 2008

"İslam'a ilk girdiğim günler sadece namaz vakitlerinde örtünüyordum. Diğer vakitler ise başım açıktı. Önce Allah'ın kadınlardan niçin örtünmelerini istediğini araştırdım. Sonunda şöyle bir sonuca ulaştım: 'Allah bize değer veriyordu ve bizi korumak istiyordu. Bu nedenle de örtünmemizi emrediyordu.' Rabbimin bu isteğine uymam gerektiğini anlayınca örtündüm."

Bir zamanlar Almanya'da ünlü bir müzisyen olarak tanınan Julia Jawairiyah, kendisine hediye edilen bir kitap sonrası yaşadığı enteresan olayların ardından Müslüman olmaya karar verir. İslam'a girmeden önce Müslümanlardan nefret ettiğini ifade eden Julia Jawairiyah şunları söylüyor: "Hidayete ermeden önce Müslümanlar benim gözümde cahil, yaşamdan zevk almayan, özgürlüklerini kaybetmiş insanlardı. Onların son derece zayıf olduklarını ve bu nedenle bir yaratıcıya ihtiyaç duyduklarını savunuyordum. İslam'ın tıpkı Hıristiyanlık ve Yahudilik gibi insanların özgürlüklerini ellerinden alan bir din olduğunu düşünüyordum." Müslümanlardan bu kadar çok nefret etmesine rağmen hidayete erdikten sonra Peygamber Efendimiz'in eşlerinden Cuveyriye Hanım'ın ismini alan Alman müzisyen, röportaj esnasında sık sık ağladı. Bir taraftan yaşadıklarını anlatıyordu diğer taraftan da gözyaşı döküyordu. Filistinli bir gençle evli olan ve Suriye'de bir mülteci kampında yaşayan Alman müzisyenin yaşadıkları ibretlerle dolu.

Ruhunun Gıdasını Bulan Müzisyen

Geçmişinizle başlayalım isterseniz. İslam'la tanışıp Müslüman olana kadar hangi süreçlerden geçtiniz?

- Alman bir ailede büyüdüm. Babam Katolik, annem de Protestan'dır. Babam Katolik olmakla beraber dindar birisi değildi. Annem ise geceleri dua eder ve her pazar erkek kardeşimle birlikte beni de kiliseye götürürdü. Kiliseye gittiğimde seviniyordum. Özellikle İsa Mesih ve diğer peygamberlerle ilgili hikâyeleri dinlemek beni mutlu ediyordu. Kilisede ve okulda İsa Mesih'in Allah'ın Oğlu olduğunu öğrenmiştik. Fakat ben bir türlü İsa Mesih'i Allah'ın Oğlu olarak düşünemiyordum. Küçük yaşlardan itibaren İsa Mesih'in Allah'ın Oğlu olmadığına, tıpkı Süleyman ve Davut Peygamber gibi Allah'ın nebilerinden biri olduğuna inandım.

Niçin böyle inanıyordunuz?

- Bilmiyorum. Fakat zihnim ve kalbim İsa Mesih'i Allah'ın Oğlu olarak kabul etmedi. On dört yaşımdan sonra kiliseye gitmeyi bıraktım; fakat geceleri Allah'a dua etmeye devam ettim. Lise yıllarımda Hippi felsefesi ve müziğiyle tanıştım. Va-

kitlerimin büyük bir kısmını Hippiliğe inanan arkadaşlarımla birlikte geçiriyordum. Hippi olduktan sonra Hıristiyanlığı ve Tanrı'ya dua etmeyi tamamen terk ettim. Çünkü dinlerin ve duanın faydasız şeyler olduğunu düşünmeye başlamıştım.

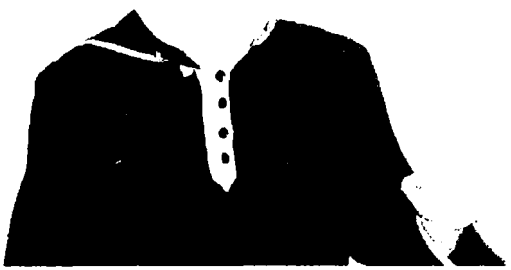
Nasıl bir felsefeleri ve yaşamları vardır Hippilerin?

- Hippi felsefesine göre arzularınıza sınır koymazsınız, siyasetle ilgilenmezsiniz; doğaya, gezmeye, müziğe ve barış içinde yaşamaya önem verirsiniz. Hippi felsefesi, özgürlüğün insanın içinde olduğunu ve insanın içindeki özgürlüğü keşfetmesi gerektiğini savunur. Hippiler, insanların arasında hiçbir farkın olmadığına ve bütün insanların eşit olduğuna inanır. Ortak, komün bir hayat sürdürürler; fakat Komünizm'e karşıdırlar. Çünkü Komünizmi tıpkı dinler gibi insanın yaşamına sınır koyan bir düşünce biçimi olarak görürler. Hippiler, şarkı söyleyerek hayattan zevk almaya çalışır ve paraya hiç önem vermezler. Bizim arkadaş grubumuzun da birkaç evi vardı. Bu evlerde sık sık bir araya gelip partiler düzenlerdik ve bu partilerde ben şarkı söylerdim. Daha sonra Alman gençler arasında da meşhur olmaya, farklı şehirlerde konserler vermeye başladım.

Müzik tarzınız kimlerin veya hangi grupların müziklerine benziyordu?

- Kendime Bob Dylan, Pink Floyd, Led Zeppelin ve The Beatles'i örnek alıyordum. Müziğim bir felsefeye dayanıyordu ve daha çok hayatın sırrı, özgürlük, doğa, eşitlik ve insanın zihnindeki karışıklıklar üzerine besteler yapıyordum. Müziğe karşı yeteneğim vardı. Bu nedenle kendimi geliştirmeye karar verdim. Yirmi iki yaşımda, özel bir akademide müzik dersleri almak için Londra'ya gittim. İslam'ı da ilk defa Londra'da tanıdım.

İslam'la tanışmadan önce Müslümanlar hakkında neler düşünüyordunuz?

- Hidayete ermeden önce Müslümanlar benim gözümde cahil, yaşamdan zevk almayan, özgürlüklerini kaybetmiş insanlardı. Onların son derece zayıf olduklarını ve bu nedenle bir yaratıcıya ihtiyaç duyduklarını savunuyordum. İslam'ın tıpkı Hıristiyanlık ve Yahudilik gibi insanların özgürlüklerini ellerinden alan bir din olduğunu düşünüyordum.

Müslümanlardan bu kadar nefret ederken İslam'a girmeye nasıl karar verdiniz?

- Londra'ya gittikten sonra Stop Nevengten isimli bir bölgede yaşamaya başladım. Oturduğum bölgede kilise, sinagog ve mescid vardı. Burada tanıştığım Yahudiler ve Müslümanlar çok mutlu insanlardı. Cumartesi günü Yahudilerin, cuma günü de Müslümanların mutlulukları daha fazla artıyordu. Yahudiler cumartesi günleri özel yemekler hazırlıyorlar, Müslümanlar da cuma günü en güzel elbiselerini giyip mescide gidiyorlardı. Londra'da dinler üzerine düşünmeye ve Hippiliği sorgulamaya başladım. Biz Hippiler olarak mutlu olmayı, hayattan zevk almayı savunuyorduk; fakat Londra'da gördüğüm Yahudi ve Müslümanlar bizden daha mutluydular. İnançları

onların mutlu olmalarını sağlıyordu. Bir süre Yahudilik üzerine araştırmalar yaptım. Onların dini kitaplarını okudum. Bu araştırmalarım sonucu, Yahudiliğin ırkçı bir din olduğunu fark ettim. Milliyetçilikten nefret ettiğim için Yahudilik bana cazip gelmedi. İslam'a ve Müslümanlara karşı olan olumsuz ön yargılarım nedeniyle de İslam'ı araştırmadım. Çünkü Müslümanlar gibi asla yaşayamayacağımı düşünüyordum.

Müslümanların yaşamından size zor gelen neydi?

- Beş vakit namaz kılıyorlardı ve Müslüman kadınların birçoğu örtülüydü. O dönemler başörtüsü kullanmak bana mantıklı gelmiyordu.

Daha sonra fikirleriniz nasıl değişti?

- Bir gün Londra'da yürürken caddenin birinde gösteri yapan insanlarla karşılaştım. Bu insanlar Kürt'tü ve bir şeyleri protesto ediyorlardı. Kürtçe konuşmalar yapıp, sloganlar attıkları için ne dediklerini anlamıyordum. Bu arada caddede kitap satan bir adam gördüm ve ona bu insanların neyi protesto ettiklerini sordum. "Türkiye'yi, Türk devletini protesto ediyorlar." dedi. Pakistanlı olan kitapçıyla tanışıklığımız bu şekilde başladı. Kitapçı benimle konuşmak istiyordu ve bana ilk olarak İslam hakkında ne düşündüğümü sordu. Kitapçıya, "İslam kadınları ezen, insanlara terör fikrini aşılayan bir dindir." diye cevap verdim. Bu sefer, "İslam sizin düşündüğünüz gibi bir din değil, İslam'ın nasıl bir din olduğunu gerçekten öğrenmek ister misiniz?" dedi ve benim cevabımı beklemeden anlatmaya başladı.

Sizin cevabınız ne olacaktı?

- "Hayır" olacaktı. İslam'a karşı olan ön yargılarım oldukça sertti ve bu adamı dinlemek istemiyordum. Benden üç dakika süre istedi ve İslam hakkında konuşmaya devam etti.

Pakistanlı adam İslam'la ilgili size neler anlattı?

- İslam'ın İsa Mesih'in, Davut ve Süleyman peygamberlerin gerçek dini olduğunu ve kadınları İslam'ın ezmediğini, eski zamanlardan kalma bazı geleneklerin ezdiğini söyledi. Ayrıca, İslam'ı araştırırsam çok farklı bir dünyayı keşfedeceğimi, yaşamın sırrına ulaşacağımı ifade etti. Pakistanlı kitap satıcısını daha fazla dinlemek istemiyordum. Bu nedenle kendisine ayrılacağımı söyledim. Bunun üzerine bana bir kitap hediye ederek, "Eğer bir gün aramayı düşünürsen beni bu numaradan bulabilirsin." dedi ve bana bir telefon numarası uzattı. Verdiği kitabı ve numarayı çantama koydum. Eve dönünce de Pakistanlıdan aldığım kitabı odamdaki kitap dolabıma yerleştirdim. Bu kitabı okumayı asla düşünmüyordum; fakat kitap evime girdikten sonra evimde ilginç olaylar olmaya başladı.

Ne gibi ilginç olaylar?

- Kitabın etrafında zaman zaman beyaz bir nur halkası beliriyordu. İlk başlarda çok şaşırdım, hayal gördüğümü zannettim. Fakat gördüklerim hayal değil gerçekti. Beyaz bir nur halkası iki veya üç dakika Pakistanlının bana verdiği kitabın etrafında geziniyor, daha sonra da kayboluyordu. Bu olay iki veya üç günde bir tekrarlanıyordu.

Anlattıklarınız inanılır gibi değil!

- Müslüman oluş hikâyemi anlattığım insanların birçoğu, sizin gibi şaşırıyor ve inanmak istemiyor. Fakat ben bu anlattıklarımı aynen yaşadım. On gün geçtikten sonra kitabın etrafı-

nı saran nur tamamen ortadan kayboldu. Çok inatçı biriyimdir. Şahit olduğum ilginç olaylara rağmen, İslam'dan nefret ettiğim için Pakistanlı adamın hediye ettiği kitabı okumak istemiyordum. Hatta bir ara kitabın etrafında dolaşan nur halkasının bir büyü, kitabı aldığım Pakistanlının da bir büyücü olabileceğini düşündüm. İçimde büyük bir merak oluşsa da iki buçuk ay boyunca kendimle mücadele ettim ve kitabı okumadım. İki buçuk ayın sonunda artık dayanamadım ve kitabı okumaya başladım. Kitap gerçekten harikaydı, okudukça mutlu oluyordum ve İslam'ın hakikat olduğunu anlıyordum. Özellikle imanın şartları beni çok etkiledi. İslam bize bütün meleklere, bütün kitaplara, bütün peygamberlere inanmamız gerektiğini söylüyordu. Okuduğum kitap, İslam'ın bir deniz olduğunu ve bütün dinlerin bir nehir gibi bu denize aktığını belirtiyordu. Kitabı bitirdikten sonra içimi büyük bir huzur kapladı. Artık gerçeği bulduğumu, Allah'ın gerçeği bulmam için bana aylardır yardımcı olduğunu anladım. İslam'la ilgili zihnimde bazı sorular vardı. Bu sorulara cevap bulmak ve İslam hakkında daha fazla bilgi edinmek için Pakistanlı kitap satıcısının bana verdiği numarayı aradım. Daha sonra adresini alıp evine gittim. Kitapçı yaşadıklarımı duyunca şaşırdı. O da Allah'ın Müslüman olmam için bana yardımcı olduğunu söyledi. Kendisi ve eşiyle bir ay boyunca İslam hakkında konuştuk. Onlara sorular sordum ve bu bir ayın sonunda Müslüman olmaya karar verdim.

Sizi etkileyen kitabın ismi neydi ve kim tarafından yazılmıştı?

- Mirza Tahir isimli Pakistanlı bir davetçi tarafından yazılmıştı. Kitabın ismi de *"İslam'a Giriş Bilgileri"*ydi.

Bir ay gibi kısa bir sürede Müslüman olmaya karar verdiniz öyle değil mi?

- Evet.

Nasıl oluyor da bu kadar kısa bir sürede eski hayatınızı terk edip, kendinize yepyeni bir hayat kurabiliyorsunuz?

- Benim için çok zor olmadı. Zaten Hippi felsefesi zihnimdeki sorulara cevap veremiyordu. Fakat İslam'ı araştırdıkça zihnimdeki sorulara ikna edici cevaplar buldum. Ayrıca İslam'la ilgilendikçe Allah'ın kalbimi açtığını ve sürekli beni gözlemlediğini hissettim. Bu daha önce hiç yaşamadığım bir duyguydu.

Müslüman olduktan ne kadar süre sonra örtünmeye karar verdiniz?

- İslam'a ilk girdiğim günler sadece namaz vakitlerinde örtünüyordum. Diğer vakitler ise başım açıktı. Önce Allah'ın kadınlardan niçin örtünmelerini istediğini araştırdım. Sonunda şöyle bir sonuca ulaştım: "Allah bize değer veriyordu ve bizi korumak istiyordu. Bu nedenle de örtünmemizi emrediyordu." Rabbimin bu isteğine uymam gerektiğini anlayınca örtündüm.

İslam hayatınızda neleri değiştirdi?

- Her şeyi. Hippiler hayatı kuralsız yaşarlar ve Hippilerin bağlı oldukları ahlâk kuralları yoktur. Ben de hayatı böyle yaşıyordum. Hatta zaman zaman uyuşturucu da kullanıyordum. Müslüman olduktan sonra yeni bir hayata başlayarak kötü alışkanlıklarımı terk ettim.

Şu an müzik çalışmalarınızı sürdürüyor musunuz?

- Hayır, müziği tamamen terk ettim.

Niçin? İslam'ın müziği yasakladığını mı düşünüyorsunuz?

- Müslüman olmadan önce müziği ruhum için bir ihtiyaç olarak görüyordum. İçimdeki mutsuzluktan, karışıklıklardan müzik sayesinde kurtulmaya çalışıyordum. Fakat şu an çok huzurlu ve mutluyum. Müziğe artık ihtiyacım yok. Ruhuma en çok huzur veren şey ise Kur'an okumak ve dinlemek.

Ekim 2008

"İslam bize temiz olmamızı, kul hakkı yememizi, komşularımızla iyi geçinmemizi, yalan söylemekten kaçınmamızı, namaz kılmamızı, oruç tutmamızı, insanlara karşı kırıcı davranmamamızı emrediyor. Din olarak İslam'ı kabul eden her insan, İslam'ın bu emirlerini yerine getirmek zorunda."

İki sene önce Müslüman olarak Muhammed ismini alan Kartık Murugasan, Müslüman olmadan önce Hinduizm'e inanıyormuş. Üç gün üst üste gördüğü ilginç rüyalar ve ardından yaşadıkları Muhammed'i İslam'a yöneltmiş. Köken olarak Hindistanlı olan Muhammed şu an Malezya'da yaşıyor ve Malezya'nın Klantan bölgesindeki İslam ve Davet Okulu'nda eğitim görüyor. İslam'a gireli iki yıl olmasına rağmen Müslüman olduğunu ailesinden saklamaya devam eden Muhammed, bu durumunu şu cümlelerle açıklıyor: " Müslüman olduğumu anne ve babamdan saklıyorum. Hindular genelde fanatik insanlardır ve önceden Hindu olan kişinin başka bir dine geçmesi Hindular tarafından hiç de iyi karşılanmaz. Özellikle annem Hinduizm'i terk ettiğimi öğrenirse bana çok kızacak. Fakat bu sene içinde onlarla konuşmayı; aileme, akrabalarıma ve çevreme Müslüman olduğumu haber vermeyi düşünüyorum. Müslüman olduğumu aileme ve akrabalarıma söylediğimde birçok zorlukla karşılaşacağımı biliyorum. İmanım güçlenirse bu zorluklara karşı koyabilirim. Onun için imanımın daha da kuvvetlenmesini bekliyorum. Uygun bir vakitte aileme Müslüman olduğumu haber vereceğim ve onları İslam'a davet etmeye başlayacağım." İslam'a girmeden önce putlara, ineklere tapan Muhammed'le hem İslam'a giriş öyküsünü hem de Hinduizm'i konuştuk.

Rüyalarla Gelen Mesaj

Röportaja Hinduizm hakkında konuşarak başlayabiliriz. Müslüman olmadan önce inandığınız din olan Hinduizm nasıl bir dindi? İlah olarak neye tapıyordunuz?

- Evimizde annem, babam ve çocuklar için olmak üzere üç adet put vardı. Babam, yaşlı olan erkek puta tapıyordu. Annem kadın putuna, biz de çocuklar olarak küçük puta tapıyorduk. Babamın arabasının önünde de tavus kuşuna benzeyen küçük bir put vardı. Arabaya binmeden önce bu putu selamlamamız gerekiyordu. Akşamları putların önüne toplanıp dualar okuyorduk ve onları kutsuyorduk. Özellikle annem çok dindar bir kadındır. Bazı akşamlar üç saatten fazla putlara ibadet ediyor ve dua okuyordu. Ayrıca ineklerden de korkuyorduk. Hatta bir inekle karşılaşınca ona saygılı davranıyorduk. Süt verdikleri için ineklerin gerçek annelerimiz olduklarına inanıyorduk. Vinayka isminde büyük bir put vardı ve bütün ineklerin Vinayka tarafından doğurulduğuna iman ediyorduk.

Müslüman olmadan önce İslam'la ilgili neler biliyordunuz?

- İslam'la ilgili pek fazla bilgim yoktu. Bazı zamanlar televizyonda İslam'la ilgili programlara rastlıyordum. Fakat bu prog-

ramlara ilgi göstermiyordum. Tanıdığım bazı Müslüman arkadaşlarım vardı; ama Müslüman olmadan önce onlarla İslam'la ilgili konuştuğumu hatırlamıyorum.

Müslüman olmaya nasıl karar verdiniz?

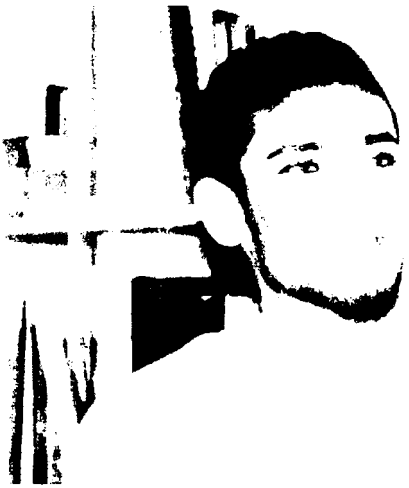
- İki sene önce üst üste gördüğüm ilginç rüyaların sonucunda Müslüman olmaya karar verdim. İslam'a girmem tamamen Allah tarafından bana bahşedilen bir lütuftur.

İslam'a girmenize vesile olan rüyalarınızdan bahseder misiniz?

- O zamanlar yirmi bir yaşındaydım. Bir gece rüyamda, arkası bana dönük beyaz elbiseli bir adam gördüm. Önce tekbir alan, daha sonra da iki elini birbirine bağlayan adam namaz kılmaya başladı. O zamanlar Hindu olduğum için adamın ne yaptığını anlayamamıştım. Bu rüyayı gördükten bir gün sonra, rüyamda yine aynı adamla karşılaştım. Beyaz elbiseli adam aynı hareketleri tekrarlıyor, yani namaz kılıyordu. Uykudan korkuyla uyandım ve sabaha kadar uyuyamadım. Bunun sebebi ise, iki gün üst üste gördüğüm aynı rüya nedeniyle içimi büyük bir korkunun kaplamasıydı. Üçüncü gün uyuduğumda tekrar aynı rüyayı gördüm. Arkası bana dönük olan beyaz elbiseli adam yine namaz kılıyordu. Uyandığımda rüyamı anneme anlattım. Annem bana kızarak rüyama giren kişinin şeytan olabileceğini söyledi.

Daha sonra ne oldu?

- O gün gezmek için evden dışarı çıktığımda, sokakta Faris adındaki Müslüman bir arkadaşımla karşılaştım. Faris'e üç gün üst üste gördüğüm rüyalardan ve rüyama giren beyaz elbiseli adamın yaptığı hareketlerden bahsettim. Faris bana akşama doğru tekrar buluşmayı teklif etti ve birlikte önemli bir yere gideceğimizi söyledi. Faris'le buluşup Müslümanların

Kur'an ezberledikleri ve ibadet ettikleri bir mescide gittik. Namaz vakti gelince insanlar namaz kılmaya başladı. Üç gün üst üste rüyamda gördüğüm adam da aynen Müslümanların namaz esnasında yaptıkları hareketleri yapmıştı. O an rüyama giren kişinin aslında namaz kıldığını fark ettim.

Bunun üzerine neler düşündünüz?

- Çok şaşırdım. Mescidde namaz kılan Müslümanlardan birinin elbisesi de rüyama giren adamın elbisesi gibiydi. Ayrıca başında da tıpkı rüyama giren adamın sarığı gibi bir sarık vardı. Mesciddeki Müslümanlar namazlarını bitirince, Faris'le birlikte rüyama giren adam gibi giyinen kişinin yanına gittik. Gördüğüm rüyaları bu adama da anlattım. Arkadaşım Faris, "Bu Allah'tan gelen bir hidayettir. Allah senin Müslüman olmanı istiyor." dedi. Hidayetin ne olduğunu bilmediğim için Faris'in ne demek istediğini tam olarak anlayamadım.

Müslüman olmaya o zaman mı karar verdiniz?

- Hayır. Hayatımda ani gelişmeler oluyordu ve bu ani gelişme-

ler beni hem şaşırtıyor hem de korkutuyordu. Ayrıca İslam'la ilgili herhangi bir şey bilmiyordum. Fakat üst üste gördüğüm rüyalar vasıtasıyla ilahi bir gücün bana mesaj gönderdiğini hissetmeye başlamıştım. Daha sonraki gün Faris beni Tebliğ Cemaati ismi verilen bir grubun mescidine götürdü. Mescidin imamı olduğunu öğrendiğim kişi mesciddeki insanlara İslam'ı anlatıyordu. İmamın anlattıklarını dinledikçe kalbim İslam'a ısındı ve içimde Müslüman olmak için büyük bir istek oluştu. Bir taraftan imamı dinliyor, diğer taraftan da ineklere ve putlara tapmanın ne kadar saçma olduğunu düşünüyordum. Allah benim doğru yolu bulmamı istemişti ve bana Müslüman olmam için çok açık mesajlar göndermişti. İmamın sohbeti devam ederken arkadaşım Faris'e Hinduizm'i terk edip Müslüman olmak istediğimi söyledim. Faris bu habere çok sevindi. Sohbet bitince imamın yanına gittik ve mesciddeki insanların huzurunda Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oldum. Mesciddeki insanlar da tıpkı Faris gibi Müslüman olmama çok sevindiler ve mesciddeki herkes beni tebrik etti.

İslam hakkında daha önce hiç bir şey bilmediğinizi söylemiştiniz. Eski inandığınız dininizi kısa bir zaman içinde terk edip yeni bir dine girmek sizin için zor olmadı mı?

- Ailemdeki insanlar genel olarak dindar insanlardı. Fakat ben bazı zamanlar Hinduizm'in akla uymayan, saçma bir din olduğunu düşünüyordum. Ailemden ve çevremdeki insanlardan çekindiğim için bu düşüncemi kimseyle paylaşamıyordum. Islam hakkında pek fazla bir şey bilmesem de, gördüğüm rüyaların etkisi ve Tebliğ Cemaati'nin mescidindeki imamın anlattıkları İslam'ın tek doğru din olduğu gerçeğine inanmamı sağladı. Insanlar bazen bir şeye iman etmek için o şey hakkında çok fazla bilgiye sahip olmak zorunda değillerdir. Kalbimin çağrısına kulak verdim ve bir hafta içinde yaşadıklarımın ardından kalbim benden Müslüman olmamı istedi.

Aileniz ve çevrenizdeki insanlar Müslüman olduğunuzu öğrendiklerinde nasıl bir tepki verdiler?

- Müslüman olalı yaklaşık iki sene oldu. Fakat bu iki sene içinde Müslüman olduğumu anne ve babamdan sakladım. Şu an bile benim Müslüman olduğumu bilmiyorlar. Hindular genelde fanatik insanlardır ve önceden Hindu olan kişinin başka bir dine geçmesi Hindular tarafından iyi karşılanmaz. Özellikle annem Hinduizm'i terk ettiğimi öğrenirse bana çok kızacak.

Müslüman olmanız hayatınızda neleri değiştirdi?

- Kelime-i Şehadet getirip Müslüman olduktan sonra mescidden eve döndüm. Daha sonra Müslümanların namaz kıldıklarını ve benim de namaz kılmam gerektiğini düşündüm. Bir sonraki gün tekrar mescide gittim. Mesciddeki insanları taklit ederek ilk namazı onlar gibi kıldım. Fakat namaz kılmadan önce abdest almam gerektiğini bilmiyordum. Bu nedenle ilk namazımı abdestsiz kılmışım. Daha sonra mesciddeki insanların namaz kılmadan önce abdest aldıklarını fark ettim ve arkadaşım Faris'ten abdest almayı öğrendim. Faris ayrıca bana bir dua öğretti ve namaz kılarken bu duayı okuyabileceğimi söyledi. Mescide gidip geldikçe İslam hakkında daha fazla bilgi öğ-

rendim. Ayrıca Müslümanların arasında kendimi, hepsi birbirini çok seven bir ailenin ferdi olarak hissediyordum.

İslam ve Davet Okulu'nda eğitim görmeye nasıl başladınız?

- Müslüman olduktan sonra İslam'ı daha iyi öğrenmem gerektiğini anladım. Özellikle çevremdeki Hindu gençleri İslam'a davet etmek istiyordum. Bunun için eğitim almam gerekiyordu. Pulang Pinang'daki İslam Meclisi'ne gittim ve oradaki görevlilerden İslam'ı daha iyi öğrenmem için bana yardımcı olmalarını istedim. Onlar da beni Klantan'daki İslam ve Davet Okulu'na gönderdiler.

Aileniz bu okula gitmenize karşı çıkmadı mı?

- İslam ve Davet Okulu'na gitmeden önce Pulang Pinang'da bir futbol kulübünde top oynuyordum. Liseyi de okulun futbol bölümünde okumuştum. Aileme Kuala Lumpur'daki Hindu futbol takımlarından olan FUSA'ya transfer olduğumu söyledim ve bu şekilde onlardan izin aldım. Ailem şu an Kuala Lumpur'da top oynadığımı zannediyor.

Müslüman olduğunuzu ailenize ne zaman haber vermeyi düşünüyorsunuz?

- Bu sene içinde onlarla konuşmayı; aileme, akrabalarıma ve çevreme Müslüman olduğumu haber vermeyi düşünüyorum. Müslüman olduğumu aileme ve akrabalarıma söylediğimde birçok zorlukla karşılaşacağımı biliyorum. İmanım güçlenirse bu zorluklara karşı koyabilirim. Onun için imanımın daha da

kuvvetlenmesini bekliyorum. Uygun bir vakitte aileme Müslüman olduğumu haber vereceğim ve onları İslam'a davet etmeye başlayacağım.

İslam'ın en çok hangi yönünü seviyorsunuz?

- İslam'ı öğrendikçe, İslam'a olan sevgi ve ilgim daha fazla artıyor. İslam ve Davet Okulu'nda bir Müslüman'ın bilmesi gereken temel fıkhi bilgileri öğrendim. Namaz kılarken okumam gereken duaların hepsini de ezberledim. Artık Kur'an'ı Arapça olarak okuyabiliyorum ve bu beni mutlu ediyor. İslam çok güzel bir din ve İslam'a hizmet edebilmek için mutlaka onu daha iyi öğrenmemiz gerekiyor. İslam bize temiz olmamızı, kul hakkı yememizi, komşularımızla iyi geçinmemizi, yalan söylemekten kaçınmamızı, namaz kılmamızı, oruç tutmamızı, insanlara karşı kırıcı davranmamamızı emrediyor. Din olarak İslam'ı kabul eden her insan, İslam'ın bu emirlerini yerine getirmek zorunda.

Kasım 2009

"Müslüman olduktan sonra beni en çok heyecanlandıran manzara, hac vazifemi yerine getirirken Kâbe'de bir arada gördüğüm binlerce başörtülü mümine kadındı. Kendimi bir anda büyük bir melek ordusunun içindeymiş gibi hissettim. Gerçekten harika bir görüntüydü. Kendi kendime, 'İşte bunlar benim iman kardeşlerim. Müslüman olduğum için milyonlarca kardeşe sahibim.' dedim."

İngiliz gazeteci Yvonne Ridley, Afganistan'a kaçak yollarla girmek isterken 28 Eylül 2001'de Taliban tarafından yakalanmıştı. Bu olay, Ridley'in bir anda dünyanın gündemine oturmasına neden oldu. Batı basını, on bir gün boyunca Taliban'ın elinde esir kalan Ridley'in işkence gördüğünü, tecavüze uğradığını iddia etti. Fakat Ridley, serbest bırakıldıktan sonra yaptığı açıklamalarla birçok insanı şaşkına çevirdi. Çünkü o, dünyaya anlatılandan tamamen farklı bir Taliban imajı çiziyordu. Taliban'a bağlı bir komutanın tavsiyesiyle İslam'ı araştırmaya başlayan Ridley'in Afganistan yolculuğu, İslam'ı seçmesiyle sonuçlandı. İngiliz gazeteci Ridley şimdi namaz kılan, başörtüsü takan, oruç tutan, Irak ve Filistin'deki işgallerin sona ermesi için mücadele eden bir Müslüman.

İngiliz Gazeteci Niçin Müslüman Oldu?

Taliban'ın elinde on bir gün esir kaldınız. Taliban hakkındaki izlenimlerinizi anlatır mısınız?

- Kesinlikle iyi insanlardı. Taliban'ın elinde esir olarak geçirdiğim on bir gün boyunca, dünyaya zalim ve acımasız olarak tanıtılan bu insanların hiç de öyle olmadıklarını gördüm.

Size nasıl davrandılar?

- Son derece insanî davrandılar. Guantanamo ve Ebu Garip cezaevlerini düşündüğünüzde benimkisi harika bir tutsaklıktı. Bush, Taliban yönetimini dünyanın en zorba yönetimi ilan etmişti. Amerika'nın eline değil de Taliban'ın eline düştüğüm için Allah'a şükrediyorum. Taliban'ın elinde bulunduğum on bir günü bir misafir gibi geçirdim. Onlara teşekkür ediyorum; çünkü Taliban sayesinde imanı buldum. On bir günün sonunda, Taliban hakkında dünyanın kandırıldığını anladım ve bu insanların dinlerini araştırmaya karar verdim. Zaten serbest bırakılmadan önce onlara İslam'ı araştıracağıma dair söz vermiştim. Batılılar Taliban'ı terörist olarak görüyorlar; fakat onlar bana göre ülkelerini savunan direnişçiler.

Müslüman olmaya nasıl karar verdiniz?

- Afganistan'dan döndükten sonra yaklaşık otuz ay boyunca İslâm'ı araştırdım. Özellikle Kur'an beni çok etkiledi. Bu süreçte Hz. Muhammed'in (s.a.v) sözleri olan hadislerden çok faydalandım. İslam'ı tanıdıkça yepyeni bir dünyayı keşfettiğimi anladım. Heyecandan yerimde duramıyor, kalbime yavaş yavaş imanın verildiğini hissediyordum. Sanki Allah bütün ruhuma İslâm'ı yerleştiriyordu. Ruhumu kaplayan huzur kesinlikle İlahî bir huzurdu. Bu otuz ayın sonunda artık iman etme zamanının geldiğini düşündüm ve Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oldum.

Müslüman olduktan sonra isminizi değiştirdiniz mi?

- Evet, değiştirdim.

Yeni isminizi öğrenebilir miyiz?

- Yeni ismimi açıklamak istemiyorum.

Niçin?

- Çünkü yeni ismime şimdilik layık olmadığımı düşünüyorum. Ne zaman layık olduğumu hissedersem, o zaman yeni ismimi açıklayacağım. Şu kadarını söyleyebilirim ki, bütün Müslümanların çok sevdikleri bir Müslüman kadının ismini aldım.

Müslüman olmanız çevrenizde nasıl karşılandı?

- Başta annem olmak üzere herkes şok oldu. Çünkü Batı insanı İslâm'a karşı zihnine büyük bir peçe takmış durumda. Bu peçe İslam'a karşı olan önyargının örtüsüdür. Müslümanlar olarak bu önyargı peçesini kaldırmak için çaba göstermeliyiz. Batılıların önyargılarını ortadan kaldırabilirsek birçok insan Müslüman olur. İslâm'a, onun ruhlara bahşettiği huzura bugün en çok Batılılar muhtaç. Çünkü Batı'da şu an büyük bir manevi çöküntü var.

Müslüman olduktan kısa bir süre sonra da örtündünüz.

- Evet. Allah Müslüman kadınlara örtünmelerini emrediyor. Ancak Allah'ın isteklerini yerine getirerek ebedi âlemde mutlu olabiliriz. Ayrıca, başörtüsü Müslüman kadının en güzel nişanesidir. Örtüme öyle alıştım ki sanırım artık hiçbir güç beni ondan ayıramaz. Müslüman olduktan sonra beni en çok heyecanlandıran manzara, hac vazifemi yerine getirirken Kâbe'de bir arada gördüğüm binlerce başörtülü mümine kadındı. Kendimi bir anda büyük bir melek ordusunun için-

deymiş gibi hissettim. Gerçekten harika bir görüntüydü. Kendi kendime, "İşte bunlar benim iman kardeşlerim. Müslüman olduğum için milyonlarca kardeşe sahibim." dedim.

Türkiye'de üniversite ve liselerde uygulanan başörtüsü yasağından haberiniz var mı?

- Evet.

Bu yasak hakkında neler düşünüyorsunuz?

- Dünyanın en saçma uygulaması diyebilirim. Özellikle ismini hep İslâm'la birlikte duyduğum Türkiye'de böyle bir yasağın olması beni şaşırtıyor.

Başörtülü bir bayan olarak siz böyle bir yasağa maruz kalsaydınız ne yapardınız?

- Hakkımı almak için sonuna kadar mücadele ederdim. Türkiye'deki başörtülü kızların haklı mücadelesini de bütün kalbimle destekliyorum. Bu kız kardeşlerime diyorum ki: "Bu haklı mücadelenizi sonuna kadar sürdürün. Bu mücadeleyi verirken sadece Allah'a güvenin ve sadece O'ndan yardım iste-

yin. O, müminlerin yaşadıkları acıları gören ve onları koruyandır. Zafere olan umut ve güveninizi asla yitirmeyin. Çünkü Allah mücadele edenlere zafer verir."

İslam'ın kadına bakışını nasıl değerlendiriyorsunuz? Bildiğiniz gibi Batılılar İslam'ın kadınları ezen bir din olduğunu savunuyorlar.

- İslâm'ın beni en çok etkileyen yönlerinden biri de kadınlara verdiği değer. Bizim Peygamberimiz, "cennetin annelerin ayakları altında olduğunu" söylüyor. Erkeklere de, "Sizlerin en hayırlıları, kadınlarına en iyi davrananlarınızdır." diyor. İslam, çocuk doğurdukları için kadınları yüceltiyor. Ailedeki en önemli kişinin de anne olduğunu söylüyor.

Batı medyası dönem dönem İslâm Peygamberi'ne hakaretler içeren karikatürler yayınlıyor. Peygamber Efendimiz'e yönelik saldırıların son yıllarda artmasını neye bağlıyorsunuz?

- Peygamberimiz'e yönelik saldırılar, her Müslüman'ı olduğu gibi beni de son derece üzdü ve öfkelendirdi. Bu hakaretlere kesinlikle göz yumamayız. Peygamber Efendimiz'in bizler için ne kadar büyük bir değer taşıdığını Batılılar anlayamıyor. İslam'a ve İslam Peygamberine olan ilginin son yıllarda iyice artması, Batı medyasının patronlarını sinirlendiriyor. Fakat Müslümanların Peygamberimiz'e yönelik saldırılara tepki göstermeleri beni çok mutlu etti. Bu tepkiler Batı medyasına iyi bir mesaj oldu.

Bütün dünyanın tanıdığı bir gazeteci ve aktivistsiniz. Hayatınız, özellikle de İslam'a giriş öykünüz son derece ilginç. Yvonne Ridley İslam dünyasını ve Müslümanların durumunu nasıl görüyor? Ayrıca Müslümanlara mesajınız nedir?

- Müslümanları öncelikle İslam kardeşliği duygularıyla selamlıyorum. Müslümanlar olarak yapacak çok işimiz var. Her şeyden önce İslam'ın yüce mesajını bütün insanlara ulaştırmalıyız. Müslüman ülkelerde yaşanan acıların son bulması için de bir şeyler yapmalıyız. Susmak ve oturmak dışında mutlaka elimizden gelecek şeyler var. Kalkıp yürüyelim, barış organizasyonlarına ve boykotlara katılalım, dua edelim, bize dayatılanları reddederek "Allahuekber" diye bağıralım.

Şubat 2006

"İslam bana sonsuz bir güven duygusu verdi. Kötü ve iyi olan her olay Allah'ın kontrolünde ve başımıza gelen her şeyi Allah'ın dilemesiyle yaşıyoruz. Bundan dolayı ilerde yaşayabileceğim olumsuzluklar beni korkutmuyor. Ayrıca İslam'la birlikte hayatım anlam kazandı. Geçici olduğuna inandığım bu dünyaya artık Allah'ın sonsuz cennetini kazanmak için bir vasıta olarak bakıyorum."

Tobias Schmeider'in hayatı, Frankfurt'un kuzeyinde yaşayan ailesini ziyaret etmek için yol kenarında çektiği bir otostopun ardından değişmeye başlamış. Davut ismindeki Almanya'da yaşayan bir Türk'ün arabasına binen Tobias, Davut'la kurduğu arkadaşlık vesilesiyle İslam'la tanışmış. Kur'an'ın Almanca tercümesini okuduktan sonra Müslüman olmaya karar verip, ismini Muhammed Abdurrahman olarak değiştiren Tobias, Kur'an'la ilgili şu çarpıcı tespitlerde bulunuyor: "Bir kitabı birkaç kez okuduktan sonra o kitaptan bıkarsınız. Fakat Kur'an öyle değil. Kur'an'ı okuduğunuzda tekrar okumak istiyorsunuz. Ayrıca Kur'an'ı her okuduğunuzda bu kitapta yeni şeyler keşfediyorsunuz. Kur'an size yeni bir dünyanın kapılarını açıyor ve bu dünya vasıtasıyla yaratıcınızın yüceliğini hissediyorsunuz. Kur'an'ı okuduğunuzda dün ve bugün arasında hiçbir farkın olmadığını anlıyorsunuz."

Bir Otostop Çekti Hayatı Değişti

Hıristiyanlıktan kopuş sürecinizi konuşarak başlayalım. Hıristiyanlığın hangi yönü sizi bu dinden uzaklaştırdı?

- Önce Hıristiyanlıktaki teslis inancı kafamı karıştırmaya başladı. Yaratıcının birden fazla olmasını bir türlü aklım almıyordu. Bir de vaftiz edilmeden ölen çocukların cehenneme girmeleri bana çok ürkütücü geliyordu. Bu kuralı Tanrı'nın haksız bir uygulaması olarak görüyordum. Zamanla kiliseyi terk ettim ve kendime yeni bir din aramaya başladım.

O dönemler İslam ve Müslümanlar hakkında neler biliyordunuz?

- Müslümanları ilk defa lisede okurken hafta sonları gittiğim kilisenin papazından duymuştum. Papaz sürekli İslam'ı ve Müslümanları kötülüyor, Müslümanların dünya için büyük bir tehlike olduğunu söylüyordu. Papazın söylediklerinin etkisiyle Müslümanlardan nefret ediyordum. Okuduğum lisede birkaç Müslüman vardı; fakat onlarla ilişki kurmaktan kaçınıyordum.

Müslüman olmadan önce nasıl bir yaşantınız vardı?

- Zina yapmanın ve uyuşturucu kullanmanın kötü davranış-

Tobias Schmeider'in hayatı, Frankfurt'un kuzeyinde yaşayan ailesini ziyaret etmek için yol kenarında çektiği bir otostopun ardından değişmeye başlamış. Davut ismindeki Almanya'da yaşayan bir Türk'ün arabasına binen Tobias, Davut'la kurduğu arkadaşlık vesilesiyle İslam'la tanışmış. Kur'an'ın Almanca tercümesini okuduktan sonra Müslüman olmaya karar verip, ismini Muhammed Abdurrahman olarak değiştiren Tobias, Kur'an'la ilgili şu çarpıcı tespitlerde bulunuyor: "Bir kitabı birkaç kez okuduktan sonra o kitaptan bıkarsınız. Fakat Kur'an öyle değil. Kur'an'ı okuduğunuzda tekrar okumak istiyorsunuz. Ayrıca Kur'an'ı her okuduğunuzda bu kitapta yeni şeyler keşfediyorsunuz. Kur'an size yeni bir dünyanın kapılarını açıyor ve bu dünya vasıtasıyla yaratıcınızın yüceliğini hissediyorsunuz. Kur'an'ı okuduğunuzda dün ve bugün arasında hiçbir farkın olmadığını anlıyorsunuz."

Bir Otostop Çekti Hayatı Değişti

Hıristiyanlıktan kopuş sürecinizi konuşarak başlayalım. Hıristiyanlığın hangi yönü sizi bu dinden uzaklaştırdı?

- Önce Hıristiyanlıktaki teslis inancı kafamı karıştırmaya başladı. Yaratıcının birden fazla olmasını bir türlü aklım almıyordu. Bir de vaftiz edilmeden ölen çocukların cehenneme girmeleri bana çok ürkütücü geliyordu. Bu kuralı Tanrı'nın haksız bir uygulaması olarak görüyordum. Zamanla kiliseyi terk ettim ve kendime yeni bir din aramaya başladım.

O dönemler İslam ve Müslümanlar hakkında neler biliyordunuz?

- Müslümanları ilk defa lisede okurken hafta sonları gittiğim kilisenin papazından duymuştum. Papaz sürekli İslam'ı ve Müslümanları kötülüyor, Müslümanların dünya için büyük bir tehlike olduğunu söylüyordu. Papazın söylediklerinin etkisiyle Müslümanlardan nefret ediyordum. Okuduğum lisede birkaç Müslüman vardı; fakat onlarla ilişki kurmaktan kaçınıyordum.

Müslüman olmadan önce nasıl bir yaşantınız vardı?

- Zina yapmanın ve uyuşturucu kullanmanın kötü davranış-

lar olduğunu bildiğim için, bu tür kötü alışkanlıklardan uzak duruyordum. Yaşantım aslında çok da kötü sayılmazdı. Çevrem tarafından iyi bir insan olarak biliniyordum. Fakat zihnim çok karışıktı. Kiliseyi terk ettikten sonra benim için hayatın pek fazla anlamı kalmamıştı. Kendi kendime,"Niçin yaşadığımı?" soruyordum.

İslam'a girmenize hangi olaylar vesile oldu?

- Anne ve babam Frankfurt'un kuzeyindeki bir köyde yaşıyorlar. Bir hafta sonu ailemi ziyaret etmek için kaldığım evden çıkarak otobüs durağına gittim. Köyümüze giden otobüse yetişememiştim ve diğer otobüsü beklemeye de hiç niyetim yoktu. Bu nedenle otostop yapmaya karar verdim. Otostop yaptığımı fark eden bir sürücü önümde durdu ve beni arabasına davet etti. Sürücü bir Türk'tü ve ismi de Davut'tu. Ailemin yaşadığı köye çok yakın bir yerde evi varmış ve bazı tatil günlerini bu evde geçiriyormuş. Davut'la aramızda güzel bir sohbet başladı ve bir saate yakın sohbet ettik. Farklı bir insanla tanıştığımı hissediyordum. Cümlelerini seçerek kuruyor, son derece etkili ifadeler kullanıyordu. Arabasıyla beni ailemin evine ka-

dar götürdü ve bana telefon numarasıyla birlikte kaldığı evin adresini de verdi. Bir gün sonra tekrar buluşmak için sözleşip birbirimizden ayrıldık. O an Davut'un Müslüman olabileceğini hiç düşünmemiştim. Çünkü Davut zihnimdeki Müslüman tipine hiç uymuyordu.

Daha sonra ne oldu?

- Ertesi gün Davut'un bana verdiği adresteki evine gittim. Sohbet etmeye başladık. Sohbetimizin bir yerinde Davut, Müslüman olduğunu belirterek benden izin istedi ve namaz kılmaya başladı. Davut'un Müslüman olduğunu öğrenince çok şaşırdım. Çünkü o, kilisedeki papazdan haklarında çok şey dinlediğim Müslümanlara hiç benzemiyordu. Davut'un namaz kılışını seyrettim. İbadet esnasında yüzü çok huzurlu ve sakin görünüyordu. Davut'a, Müslüman olduğunu öğrenince çok şaşırdığımı ve Müslümanlar hakkında bildiklerimin hiç de iyi şeyler olmadığını söyledim. Bana,"İstersen seni başka Müslümanlarla tanıştırayım ve Müslümanların nasıl insanlar olduğunu kendin gözlemle." dedi. Bu teklifini kabul ettim ve ertesi gün Müslümanların toplandıkları bir mescide gitmek için kendi aramızda sözleştik. Davut bir gün sonra bizim evimize geldi ve birlikte Frankfurt'taki bir mescide gittik. Mescidde Türk, Arap, Afrikalı, Asyalı ve Alman Müslümanlar vardı. Farklı farklı milletlerden olan bu insanların, toplanıp bir yaratıcıya ibadet etmeleri beni etkiledi. Almanlar genel olarak yabancıları aşağılarlar ve onlarla bir arada bulunmaktan hoşlanmazlar. Fakat bu mesciddeki Müslüman Almanlar, diğer milletlerden olan Müslümanları son derece seviyor ve on-

larla arkadaşlık yapıyorlardı. Beni etkileyen bir başka şey de ezan sesiydi. O dönemler hastaydım ve başımda aşırı bir ağrı vardı. Fakat mescidin içinde ezan okunduğunda başımdaki ağrı gidiyordu. Bundan dolayı mescidde bulunduğum zaman ezan vaktini sabırsızlıkla bekliyordum. Davut'la birlikte mescide yaptığım ziyaretler esnasında, Müslümanların bize papazlar tarafından anlatıldığı gibi olmadıklarını gördüm. Mescidde tanıştığım Müslümanlar birbirlerine iyilik yapmaktan zevk alıyorlardı ve çok huzurlu bir halleri vardı. Her ziyaret sonrası Müslümanlara karşı olan sevgim daha da arttı ve düzenli olarak Davut'un bana verdiği kitapları okumaya başladım. En sonunda Davut beni Kur'an'la tanıştırdı. Kur'an okurken tarifsiz bir duygu hissetmeye başladım.

Nasıl bir duygu?

- Okuduğum her ayet bende büyük etkiler oluşturuyor ve beni bu mukaddes kitaba hayran bırakıyordu. İki hafta sonunda Kur'an'ın Almanca tercümesini bitirdim ve Müslüman olmaya

karar verdim. Davut'la birlikte tekrar mescide gittik ve mescid-dekilere artık Müslüman olmak istediğimi söyledim. Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oldum. Sanırım bu duruma en çok Davut sevindi. Çünkü Peygamber Efendimiz bize bir insanın Müslüman olmasına vesile olan kişinin cennete gireceğini müjdeliyor.

Sonradan Müslüman olanlarla yaptığım röportajlarda genel olarak Kur'an'dan yoğun şekilde etkilendiklerini ve İslam'a girmelerinde Kur'an'ın büyük bir etkisi olduğunu görüyorum. Kur'an'ın sizin hayatınızda ne gibi etkileri oldu?

Bir kitabı birkaç kez okuduktan sonra o kitaptan bıkarsınız. Fakat Kur'an öyle değil. Kur'an'ı okuduğunuzda bu kitabı tekrar okumak istiyorsunuz. Ayrıca Kur'an'ı her okuduğunuzda yeni şeyler keşfediyorsunuz. Kur'an size yeni bir dünyanın kapılarını açıyor ve bu dünya vasıtasıyla yaratıcınızın yüceliğini hissediyorsunuz. Kur'an'ı okuduğunuzda dün ve bugün arasında hiçbir farkın olmadığını da anlıyorsunuz.

Müslüman olmak hayatınızda ne gibi değişikliklere neden oldu? İslam size neler kattı?

- İslam bana sonsuz bir güven duygusu verdi. Kötü ve iyi olan her olay Allah'ın kontrolünde ve başımıza gelen her şeyi Allah'ın dilemesiyle yaşıyoruz. Bundan dolayı ilerde yaşayabileceğim olumsuzluklar beni korkutmuyor. Ayrıca İslam'la birlikte hayatım anlam kazandı. Geçici olduğuna inandığım bu dünyaya artık Allah'ın sonsuz cennetini kazanmak için bir vasıta olarak bakıyorum. Bu da hayatıma büyük bir anlam katıyor. İnsanların çoğu kendilerine dünyevi hedefler belirliyor. Zannediyorlar ki bu dünyevi hedeflere ulaştıklarında gerçek mutluluğu da elde edecekler. Hedefledikleri amaca ulaştıklarında kısa bir zaman mutlu oluyorlar. Daha sonra bu mutlu-

luğun geçici olduğunu fark edip, tekrar başka bir amaca ulaşmak için uğraş vermeye başlıyorlar. Böylece hayat sürüp gidiyor ve kısa zaman sonra hayatın sonu geliyor. Bizim gerçek huzur mekânımız geçici olan bu dünya değil: ebedi olan ahirettir.

Sonradan İslam'a giren birisi olarak Müslümanların durumunu nasıl görüyorsunuz?

- Bugün İslam ile Müslümanların arasında büyük farklılıklar oluşmuş durumda. İslam'ın ilk zamanlarında İslam ile Müslümanlar arasında hiçbir fark olmadığı için Müslüman tüccarlar ticaret için gittikleri ülkelerdeki insanların İslam'a girmesine vesile oluyorlardı. İnsanlara satacakları malların olumlu yönlerini anlattıkları gibi olumsuz yönlerini de anlatıyorlardı. İnsanlar da Müslümanların bu dürüst hallerinden etkilenerek toplu halde İslam'a giriyordu. O dönemler İslam ile Müslümanlar arasında fark olmadığı için İslam Afrika'ya ve Asya'ya kadar yayıldı. Fakat bugün durum hiç de geçmişteki gibi değil. İslam'ın tekrar dünyaya yayılmasını istiyorsak, her şeyden önce İslam'la aramızda olan farklılıkları kaldırmalıyız.

Haziran 2008

"Müslüman bir ailede doğanlar İslam'ı iyi biliyorlar; ama yaşamıyorlar. Sonradan İslam'a girenler ise İslam'ı pek fazla bilmiyorlar; fakat İslam'ı yaşamak için büyük çaba sarf ediyorlar. Müslümanlar olarak ilim ve takvayı bir araya getirebilirsek sanırım halimiz şu anki durumumuzdan çok daha iyi olacak."

Müslüman olmadan önceki ismi Geregory Vartessian olan Cabir, Fransa'da doğan bir Ermeni genci. Cabir'in hayatı, Fas'da Müslümanlarla birlikte geçirdiği bir Ramazan'ın ardından değişmeye başlamış. Birlikte yaşadığı insanların inançlarına saygı duymak için oruç tutacak kadar ince bir kalbe sahip olan Cabir, bir yıl süren araştırmalarının ardından Müslüman olmaya karar vermiş. Oruç ve namazın insana büyük bir manevi güç verdiğini ifade eden Cabir, "Namaz kılarken Allah'ın karşısında eğiliyorum ve ona inandığım duygusunu daha fazla hissediyorum. Oruç sayesinde de Allah'a yakın oluyorum ve sürekli ibadet halinde olmak bana büyük bir huzur veriyor." diyor. Hidayet öyküsünü ve Ramazan'la ilgili gözlemlerini anlatan Cabir'i dinlemek benim için son derece zevkliydi.

Müslüman Olan Ermeni Genç

Müslüman olmadan önce dindar bir Hıristiyan mıydınız?

- Anne ve babam gibi ben de Hıristiyan'dım. Haftada bir gün annem, babam ve kardeşlerimle birlikte kiliseye gidip ayinlere katılıyorduk. On üç yaşımda kendi isteğimle Paris'teki bir kilisenin okuluna kayıt oldum ve iki sene boyunca bu okulda eğitim gördüm.

Daha çocuk yaşta olmanıza rağmen özellikle kiliseye bağlı bir okulda eğitim görmek istemenizin sebebi neydi?

- Spora karşı, özellikle de futbola karşı büyük bir ilgim vardı. Paris'teki kilise okullarında genel olarak spor yapma imkânı çok iyidir. Bu nedenle babamdan beni bir kilise okuluna kaydettirmesini istedim.

İki senenin sonunda kiliseye bağlı olan bu okuldan niçin ayrıldınız?

- Belli bir zaman sonra okul bana sıkıcı gelmeye başladı. Daha fazla özgür olmak istiyordum. On beş yaşımda kilise okulundan ayrılıp, elektronik eğitimi veren başka bir okula kaydol-

dum. Bu okuldaki arkadaş çevrem hiç iyi değildi ve arkadaşlarımın birçoğu eroin kullanıyordu. Ben de kısa zaman içinde eroin kullanmaya başladım. Eroin hayatımı çok kötü bir hale soktu. Niçin yaşadığımı bilmiyordum ve bir an önce ölmek istiyordum. Hatta birkaç kez intihar teşebbüsünde de bulundum; fakat başarılı olamadım. Yirmi bir yaşıma kadar çok kötü günler yaşadım. Eroinden kurtulmak istiyordum. Bunun için de arkadaş çevremi değiştirmem gerekiyordu. Fransa'dan ayrılıp İngiltere'ye yerleştim. Önce bir pizzacıda iş buldum, daha sonra da düzenli olarak tekrar kiliseye gitmeye ve ayinlere katılmaya başladım. Kilise sayesinde kısa zamanda kötü alışkanlıklarımı terk ettim.

Bu sırada Müslümanlardan hiç arkadaşlarınız var mıydı? İslam'la ilgili neler biliyordunuz?

- İslam'la ilgili pek fazla bilgim yoktu; fakat Faslı ve Cezayirli iki Müslüman arkadaşım vardı. Cezayirli arkadaşım dindar bir kimse değildi; ama Muhammed ismindeki Faslı arkadaşım son derece dindar bir Müslüman'dı.

Nasıl Müslüman oldunuz? İslam'a giriş hikâyenizi dinleyebilir miyim?

- O dönem İspanyol bir kız arkadaşım vardı. Gezmek için birlikte İspanya'ya gittik ve üç hafta kadar İspanya'da kaldık. Bu arada Faslı Muhammed beni telefonla aradı ve Fas'a davet etti. Kız arkadaşım İspanya'da ailesinin yanında kaldı. Ben de Fas'a gittim. İngiltere'den arkadaşım olan Muhammed, Fas'da bir köyde yaşıyordu. Köydeki herkes Müslüman'dı. Bundan dolayı Muhammed'in köyü bana bir hayli ilginç gelmişti. Fas'a ulaştığımda Ramazan'a birkaç gün kalmıştı. Ramazan girince köylülerin hepsi oruç tutmaya başladı. Köyde gündüzleri kimse bir şey yemiyordu. Ben de bu insanların inançlarına saygı göstermek için oruç tuttum.

Müslüman olmadığınız halde oruç mu tuttunuz?

- Evet. Müslümanları çok sevmiştim ve onların ibadetlerine saygı duymam gerektiğini düşündüm. Ramazan girince köylüler oruç tutmaya başladılar ve köyün havası birden değişti. Köylüler çok mutluydular; oruç tutmak, iftar yapmak arkadaşım Muhammed'e ve köylülere huzur veriyordu. Bu huzuru onlarla birlikte yaşamak istiyordum. Bundan dolayı Ramazan başladıktan bir hafta sonra ben de tıpkı köylüler gibi oruç tuttum. Muhammed'le birlikte camiye gidiyorduk. Muhammed namaz kılıyor, ben ise caminin içinde düşüncelere dalıyordum. Camide de tıpkı kilisede olduğu gibi huzur buluyordum. İslam'a inanmasam da oruç tutmanın beni değiştirdiğini hissediyor ve oruç tut-

mak bana büyük bir zevk veriyordu. Oruç gün geçtikçe beni İslam'a daha da ısındırdı ve İslam'ı daha yakından öğrenmek için Muhammed'in bana verdiği kitapları okumaya başladım. Ramazan'ın girmesiyle birlikte köydeki havanın değişmesi, insanların yaptıkları ibadetten bu kadar yoğun bir şekilde zevk almaları bana oldukça ilginç gelmişti. Özellikle iftar vakitleri köy şenlik yerine dönüyordu. Evlerde toplu halde yapılan iftarlar çok eğlenceli geçiyor ve ev sahipleri misafirlerini en iyi şekilde ağırlıyorlardı. Ramazan bittikten sonra çalışmak için İngiltere'ye tekrar geri döndüm. Köylülerle geçirdiğim Ramazan hiç aklımdan çıkmıyordu. Bu arada İslam'la ilgili araştır-

malarımı daha da yoğunlaştırdım. Ayrıca kiliseye gitmeye de devam ediyordum. İnternetten "İslam nedir?" başlıklı uzun bir makale okudum. Bu makalede İslam'ın İsa Mesih'in getirdiği gerçek Hıristiyanlığın devamı olduğu ifade ediliyor ve Müslümanların İslam'dan önce gelen bütün dinleri hak olarak kabul ettikleri belirtiliyordu. Bu durum beni etkiledi. İslam'ın manevi olarak Hıristiyanlıktan çok daha güçlü bir din olduğunu anladım ve Kur'an okumaya başladım.

Müslüman olmanızda Kur'an'ın nasıl bir etkisi oldu?

- Daha önce İncil de okumuştum; fakat Kur'an İncil'den daha gerçekçi bir kitap. Ayrıca Kur'an insanı çok iyi tanıyor ve insanın zaaflarını iyi biliyor. İncil'de birçok kıssa var; fakat İncil insanın hayatına kurallar koymuyor. Kur'an ise insanın hayatını düzenleyen kurallar sunuyor. Kur'an'ın Müslüman olmam da büyük bir etkisi oldu. Fakat din değiştirmek bana oldukça zor geldi. Sürekli olarak gittiğim bir kilise vardı. Kilisenin papazı bir vaazında konuyu İslam'dan ve Müslümanlardan açtı. Papaz, İslam ve Müslümanlar hakkında çok kötü sözler sarf etti ve Batı'da İslam'ın gün geçtikçe yayılmasına bir anlam veremediğini söyledi. Papazın Müslümanlar hakkında sarf ettiği sözler beni sinirlendirdi ve ayağa kalkıp Müslümanları çok iyi tanıdığımı, Müslümanların papazın anlattığı gibi insanlar olmadığını ifade ettim. Papazla bir süre Müslümanlar hakkında tartıştık ve o gün kiliseyi terk ettim. Bu olaydan iki gün sonra Muhammed beni aradı. Beş gün önce Ramazan'ın girdiğini ve Müslümanların beş gündür oruç tuttuklarını söyledi. Ben de Müslümanlar gibi oruç tutmak istiyordum ve artık İslam'a girmeye karar vermiştim.

Ne zaman Müslüman oldunuz?

- 2006 yılında Müslüman oldum. Muhammed'le birlikte camiye gittik ve Kelime-i Şehadet getirerek İslam'a girdim.

Başta oruç olmak üzere İslam'ın yapılmasını emrettiği ibadetler sizin için hangi anlama geliyor?

- Müslüman olduğunuzda günde beş vakit namaz kılıyorsunuz. Namaz sizin sürekli Allah'la birlikte olmanızı sağlıyor. Oruç ve namaz insana büyük bir manevi güç veriyor. Namaz kılarken Allah'ın karşısında eğiliyorum ve ona inandığım duygusunu daha fazla hissediyorum. Oruç sayesinde de Allah'a yakın olduğumu fark ediyorum ve sürekli ibadet halinde olmak bana büyük bir huzur veriyor.

Müslüman olmanız çevreniz tarafından nasıl karşılandı?

- İlk zamanlar Müslüman olduğumu insanlarla paylaşmadım. İslam'a girdikten bir ay sonra kardeşime, daha sonra da babama Müslüman olduğumu haber verdim. Önce şaşırdılar, daha sonra bende meydana gelen değişiklikleri gözlemlemeye başladılar. Allah'a şükürler olsun benden dört yaş küçük olan kardeşim de Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oldu. Babam da iki hafta önce telefonla yaptığımız görüşmede artık Müslüman olmayı düşündüğünü söyledi. İnşallah önümüzdeki günlerde o da Müslüman olur.

Geçmişte Hıristiyan bir toplumun içinde bulundunuz. Şu an ise Şam'da Müslümanların arasında yaşıyorsunuz. Hıristiyan ve Müslümanlar arasında ne gibi farklar var? Gözlemlerinizi anlatır mısınız?

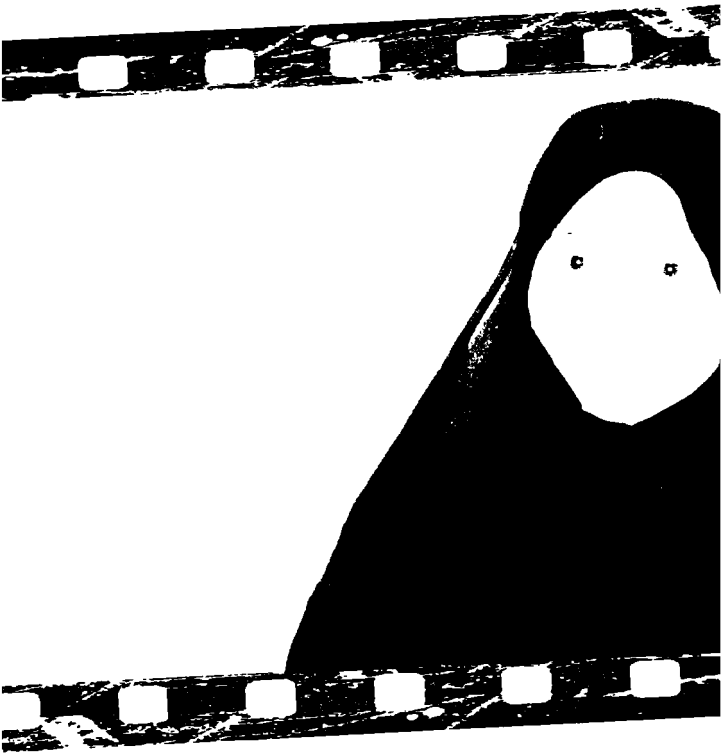
- Müslümanlar ikram sahibiler ve insani değerlere Hıristiyanlardan çok daha fazla önem veriyorlar. Batı kültürü insana bencil olmayı, hep kendi menfaatini düşünmeyi öğretiyor. Ben şu an senin evinde misafirim. Sen bana ikramda bulunuyorsun ve bana ilgi gösteriyorsun. Fakat Batı'da insanlar birbirlerine ancak belli menfaatler karşılığında ilgi gösterip iyilik yaparlar.

Müslümanların halini genel olarak nasıl görüyorsunuz?

- Müslüman bir ailede doğanlar İslam'ı iyi biliyorlar; ama yaşamıyorlar. Sonradan İslam'a girenler ise İslam'ı pek fazla bilmiyorlar; fakat İslam'ı yaşamak için büyük çaba sarf ediyorlar. Müslümanlar olarak ilim ve takvayı bir araya getirebilirsek sanırım halimiz şu anki durumumuzdan çok daha iyi olacak. Fransızların birçoğu İslam'dan korkuyor. Bunun sebebi ise Fransız medyası. Medya sürekli olarak İslam'ın aleyhine yayınlar yapıyor. Medyanın bu tavrına rağmen İslam Fransa'da şu an en çok ilgi gören dindir.

Ağustos 2008

" Japonya'da İslam'a olan ilgi Allah'a şükürler olsun ki çok iyi. İslam merkezinden aldığım bilgilere göre her gün en az beş Japon Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oluyor. Önümüzdeki yıllar bu sayının daha fazla artacağını düşünüyorum. İki Japon arkadaşım da benim davetimle İslam'a girdiler. Bir arkadaşım Ayet, diğer arkadaşım da Zeki ismini aldı. Japonların İslam'ı iyi bilen davetçilere ihtiyacı var. Ben de Arapçayı öğrendikten sonra Japonya'ya geri dönüp insanlara İslam'ı anlatacağım."

İslam'a olan ilginin her geçen gün daha da arttığı ülkelerden biri de Japonya. Zeki ve çalışkan insanların ülkesi olarak bilinen Japonya'ya her gün yeni camiler, mescidler ve İslam Merkezleri inşa ediliyor. Son yıllarda İslam'a büyük ilgi gösteren Japon gençliği de tıpkı Leyko Hanım gibi huzuru İslam'da buluyor. Daha önceleri Budizm'e inanan Leyko Hanım Ürdün, Suriye ve Türkiye'ye yaptığı ziyaretler sonucu Müslüman olmaya karar vermiş ve ismini Leyla olarak değiştirmiş. Kelime-i Şehadet getirip Müslüman olduktan hemen sonra örtünen Leyla Hanım, başörtüsüne büyük önem verdiğini ifade ederek, "Örtüm başımda olduğu zaman Allah'ın bana olan şefkat ve sevgisinin daha fazla arttığını hissediyorum." diyor.

Mevla'sını Bulan Leyla

Nasıl bir ortamda büyüdünüz? Ailenizden ve çevrenizden bahseder misiz?

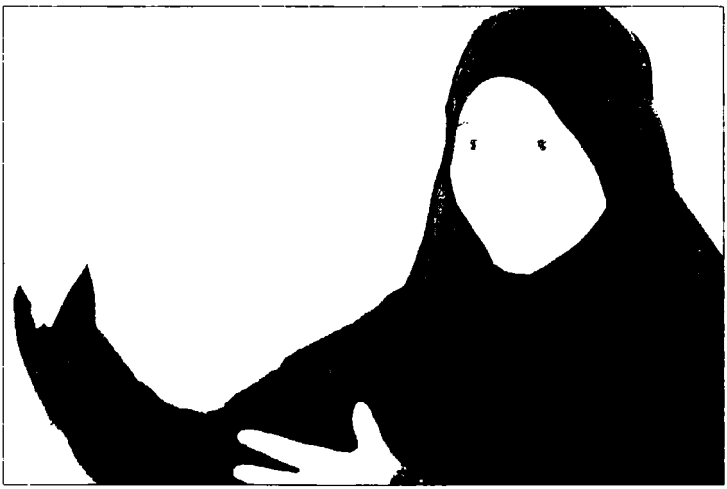
- Hiroşima'da büyüdüm. Ailem ve çevrem Budist'ti. Evimizde küçük bir Buda heykeli vardı ve Buda'nın önünde eğilerek ona ibadet ediyorduk. Bazı özel günlerde de evimizdeki Buda heykeli için törenler düzenleyip ona çeşit çeşit tatlılar, meyveler ve yemekler sunardık. Buda'nın yaşayan ruhunun ikram ettiğimiz yiyecekleri yediğine inanırdık. Özellikle liseye başladığım yıllar Buda için düzenlenen törenlere katılmamaya, Buda'ya ibadet etmemeye başladım.

Buda'nın neyi sizi rahatsız ediyordu?

- Kalbim artık Buda'yı istemiyordu. Buda'ya secde ettiğim andan itibaren içimde büyük bir acı hissediyordum ve kalbim yanıyordu. Sanırım fıtratım Buda'ya ibadet etmemi kabul etmiyordu. Hatta annem bu durumumu fark edince benim Buda'nın ruhunun gazabına uğradığımı düşündü.

Lise yıllarınızda İslam ve Müslümanlar hakkında neler biliyordunuz?

- İslam hakkında çok fazla şey bilmiyordum. Fakat okul kitap-

larımızda, diğer dinler hakkında olduğu gibi İslam'la ilgili de kısa bilgiler vardı. Ayrıca televizyonda İslam ülkelerinden bahseden birkaç belgesel seyretmiştim. İslam hakkında zihnimde net bilgiler yoktu. Buda'ya inandığım zamanlar, her Budist Japon gibi ben de Müslümanların sapkın kâfirler olduklarını düşünüyordum.

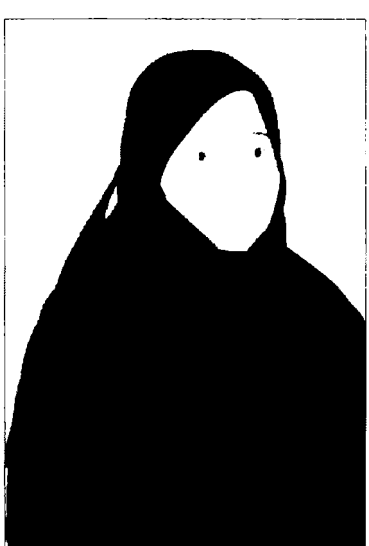
Daha sonra ne oldu? Müslüman olma serüveninizi dinleyebilir miyim?

- Liseyi bitirdikten sonra Tokyo'ya gittim ve Tokyo'da bir elbise şirketinde çalışmaya başladım. Tokyo'da bulunduğum yıllar zihnim sorularla doldu. Sabahlara kadar düşünüyordum ve kendi kendime bu sorulara cevap arıyordum.

Ne tür sorulardı bunlar?

- Ben doğmadan önce, üç kardeşim aralıklarla annemin karnında ölmüşler. Kendi kendime, "Niçin kardeşlerim dünyaya gelmeden öldüler de ben dünyaya geldim?" diye soruyordum. Ayrıca bu dünyada niçin yaşadığımı, ölünce nereye gideceği-

mi ve hayatın anlamını merak ediyordum. Budizm'den iyice uzaklaşmıştım. Budizm'in felsefesi ve Buda için yapılan ibadetler bana saçma geliyordu. Bu arada Japon toplumunun yaşamını da sorgulamaya başladım. İnsanlar sürekli çalışıyorlardı ve makinelerden pek fazla farkları yoktu. Bu insanlar dünyaya sadece çalışmak için mi gelmişlerdi? Birçok soru soruyordum; fakat bu sorulara cevap bulamıyordum. İyice bunalıma girmiştim. Hem kendimi toparlamak, hem de dinlenmek için çalıştığım şirketten bir süreliğine ayrıldım. Bu arada bir yerlere gitmeye karar verdim. Seyahat etmenin benim durumumdaki bir kişiye iyi geleceğini düşünüyordum. Şirketteki arkadaşlarımın birçoğu tatillerini geçirmek için Amerika veya Fransa gibi Batı ülkelerine gitme kararı almışlardı. Bu tercih bana çok cazip gelmedi. İnternette araştırma yaparken Suriye ve Ürdün dikkatimi çekti. Arap ülkeleri Japonya'da pek fazla bilinmiyordu ve Arapların yaşamlarını, kültürlerini merak ediyordum. Bu nedenle bir tur şirketiyle Ürdün ve Suriye'yi ziyaret etme kararı aldım. Ürdün'de üç gün kaldıktan sonra Suriye'ye geçtik. Suriye'yi gezmeye ilk olarak Emevi Camii'nden başladık. Emevi Camii'ne girdikten birkaç dakika sonra ezan sesini duydum ve okunan ezanı dinledikçe kalbimin ferahladığını hissettim. Caminin avlusunda bir köşeye oturup bitene kadar ezanı dinledim. Daha sonra da camiyi gezdim. Çocukluğumdan beri sanatla uğraşan biriyim. Hatta kendime ait bazı sanatsal çalışmalarım da var. Camiyi ge-

zerken Arapça yazılmış hat yazıları dikkatimi çekti. Hayatımda bu kadar güzel bir sanat eseri görmemiştim. Yazıları anlamıyordum; fakat yazılardaki sanatsal yön beni aşırı derecede etkiledi. Emevi Camii'nde şimdiye kadar hiçbir mekânda hissetmediğim bir huzur vardı ve hatları incelerken ruhumdaki bu huzur daha da artıyordu. Arapça yazılara hayran kalmıştım. Japonya'ya döner dönmez Arapçayı ve Arapça yazmayı öğrenmek için bir kursa kayıt oldum. Arapça İslam'la ilgili yeni bilgiler öğrenmemi de sağlıyordu ve İslam'a olan ilgim her geçen gün daha da artıyordu. Bir sene böyle geçti ve daha sonraki yaz tatilimde de Türkiye'ye giderek İstanbul, Bursa, Kayseri ve Konya'yı gezdim. Bu gezim esnasında sürekli olarak camileri ziyaret etmek istiyordum. Camileri her ziyaret edişimde ruhum huzura eriyordu. Özellikle Konya ve Kayseri'de insanlar bize çok iyi davrandı. Türk kadınları bizi evlerine davet edip bize yemek ikram ettiler. Bu durum bana çok garip geldi. Çünkü Japonya'da insanlar tanımadıkları yabancıları evlerine asla davet etmezler. Türklerin bu sıcak tavırları İslam'a olan ilgimi daha da arttırdı. Sonra Japonya'ya geri döndüm.

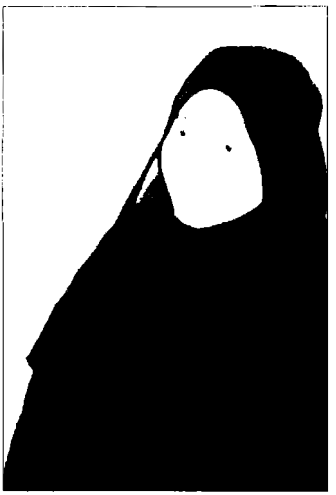
Japonya'ya döndükten sonra neler yaptınız?

- Japonya'ya döndükten birkaç gün sonra Kur'an'ın tercümesini okumaya başladım. Kur'an zihnimdeki bütün sorulara cevap veriyordu. Bana hayatın manasını öğretiyor ve dünyada nasıl yaşamam gerektiğini anlatıyordu. Özellikle dünyanın yaratılması ve kâinatın işleyişiyle ilgili ayetlerden çok etkilendim. Kur'an okudukça Allah'ın büyüklüğünü daha iyi kavrıyordum ve yaratıcı karşısındaki konumumu fark ediyordum. İki hafta içinde Kur'an'ın Japonca tercümesini baştan sona bitirdim.

Müslüman olmaya ne zaman karar verdiniz?

- İslam'ın hakikat olduğunu anlamama rağmen Müslüman olmaya hemen karar vermedim.

Niçin?

- Kendimi İslam'a girmek için hazır hissetmiyordum. Çünkü Müslüman olmaya karar verdiğimde yeni bir hayata adım atacaktım ve yıllardır sürdürdüğüm alışkanlıklarımın birçoğunu terk etmem gerekecekti. Kur'an'ı okuduktan sonra İslam'la ilgili araştırmalarımı arttırdım. Özellikle hadis kitapları beni İslam'a hazırladı. Hadisler sayesinde eski alışkanlıklarımın yerini alacak yeni alışkanlıklar edindim. Altı ay kadar süren bu araştırma sürecinin ardından Tokyo'daki bir İslam merkezine giderek Kelime-i Şehadet getirdim ve Müslüman oldum.

Müslüman olduktan ne kadar zaman sonra örtünmeye karar verdiniz?

- Kelime-i Şehadet getirdikten hemen sonra örtündüm ve örtümü bir daha çıkarmadım. Hatta Müslüman olduktan bir gün sonra çalıştığım şirkete başım örtülü şekilde gittim. Şirketin müdürü başörtülü şekilde çalışamayacağımı söyleyince ben de şirketten ayrıldım.

İşsiz kalınca üzülmediniz mi?

- Hayır. Çünkü kalbimde Allah'a karşı büyük bir iman oluşmuştu. Ona tevekkül ediyor ve Allah'ın beni yalnız bırakmayacağına inanıyordum. Allah'a iman etmiştim ve ne olursa olsun Allah'ın bana emrettiği gibi yaşamaya karar vermiştim. Sonra da başörtülü olarak çalışabileceğim başka bir şirkette işe başladım.

Başörtüsü sizin için ne anlama geliyor?

- Başörtüsü benim her şeyim. Örtüm başımda olduğu zaman Allah'ın bana olan şefkat ve sevgisinin daha da arttığını hissediyorum. Müslüman genç kızların başörtüsü kullanmamaları, İslam'ın emirlerini yerine getirmemeleri beni çok üzüyor. Hatta Müslümanların İslam'ın emirlerine yeterince dikkat etmemeleri nedeniyle zaman zaman ağlıyorum.

Japonya'da İslam'a olan ilgi şu an ne durumda?

- Benim ülkemde İslam'a olan ilgi Allah'a şükürler olsun ki çok iyi. İslam merkezinden aldığım bilgilere göre her gün en az beş Japon Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oluyor. Önümüzdeki yıllar bu sayının daha fazla artacağını düşünüyorum. İki Japon arkadaşım da benim davetimle İslam'a girdiler. Bir arkadaşım Ayet, diğer arkadaşım da Zeki ismini aldı. Japonların İslam'ı iyi bilen davetçilere ihtiyacı var. Ben de Arapçayı öğrendikten sonra Japonya'ya geri dönüp insanlara İslam'ı anlatacağım.

Ağustos 2008

"11 Eylül saldırıları gerçekleştiğinde Batı basını bütün Müslümanları terörist, İslam'ı da bir terör dini olarak gösterdi. Fakat insanlar gerçeğin öyle olmadığını fark etti. 11 Eylül saldırılarına kadar insanlar İslam'ı bilmiyordu. Bu saldırılar gerçekleşince Latin Amerika ve Batı'da birçok insan İslam'ı duyarak araştırma gereği hissetti. Bu araştırma süreci de insanları Kur'an'la tanıştırdı. İnsanlar Kur'an okudukça gerçeği görüp Müslüman olmaya karar verdiler."

Eski bir papaz olan Musa'nın hidayet öyküsünü dinlerken, kimi yerlerde şaşkınlık geçirdim. Öyle tahmin ediyorum ki, bu hidayet öyküsünü okuyanlar arasından da benim gibi şaşıranlar olacaktır. Papaz olduğu dönemlerde, Lübnanlı Muhammed ismindeki bir Müslüman'ı Hıristiyan yapmaya karar veren Musa, babasıyla birlikte Muhammed'i ziyarete gider. İslam hakkında Muhammed ile bir süre tartışan eski papaz, Muhammed'in Fetih Suresi'ni okumaya başlamasıyla enteresan duygular yaşamaya başlar. Musa o anı şöyle anlatıyor: "Muhammed Kur'an okumaya başladıktan birkaç dakika sonra beni şiddetli bir titreme sardı. Göremediğim bir güç vücudumu sımsıkı kavrıyordu ve Fetih Suresi'ni dinledikçe kalbimin huzur dolduğunu hissediyordum." Köken olarak Brezilyalı olan Musa, daha önceleri Moises De Oliveria ismini kullanıyormuş. Musa ayrıca Müslüman olmadan önce dokuz seneye yakın bir papaz okulunda eğitim görmüş.

Fetih Suresi'yle Gelen Hidayet

Papaz olmaya nasıl karar verdiniz?

- Anne ve babam iyi bir Katolik'ti. On bir yaşıma ulaştığımda beni Cuiaba şehrindeki Sangusal Koleji'ne kayıt ettirdiler. Ailemin isteği üzerine papaz olmaya karar verdim.

Sangusal Koleji'nde nasıl bir eğitim görüyordunuz?

- Şehirdeki dindar aileler çocuklarını bu koleje kayıt ettiriyor ve dokuz sene süren eğitimin ardından, okuldan mezun olan öğrenciler kilisede göreve başlıyordu. Sangusal Koleji Brezilya'nın en itibarlı papaz okullarından biridir. Okulda ilahiyat eğitimi başta olmak üzere tarih, fizik, kimya, matematik, edebiyat, pedagoji ve dil eğitimi alıyorduk. Ben de dokuz sene bu okulda eğitim gördükten sonra papaz olarak Cuiaba'daki bir kilisede göreve başladım.

Eğitim gördüğünüz bu papaz okulunda İslam hakkında neler öğreniyordunuz?

- Okuldaki öğretmenlerimiz bize İslam'ın Araplar tarafından benimsenen bir din olduğunu, Kur'an'da bulunan bölümlerin büyük bir kısmının İncil ve Tevrat'tan çalındığını, Hz. Muhammed'in (s.a.v) kadınlara düşkün biri olduğunu anla-

tıyorlardı. Ben de okulda öğrendiklerim nedeniyle İslam hakkında hiç iyi şeyler düşünmüyordum.

Müslüman olmaya nasıl karar verdiniz?

- Babam bir gün bana, Lübnanlı Muhammed adında Müslüman bir arkadaşı olduğundan bahsetti. "Bu adamı ikna edip İslam'dan uzaklaştırmalı, daha sonra da ona Hıristiyanlığı kabul ettirmeliyim." diye düşündüm. Babamla birlikte Lübnanlı Muhammed'i ziyarete gittik. Muhammed, elli yaşlarında hoş bir adamdı ve okulda bize anlatılan Müslümanlara hiç benzemiyordu. Ama ben onu İslam'dan uzaklaştırıp Hıristiyan yapma konusunda kararlıydım. Muhammed'e cevaplamakta zorlanacağını düşündüğüm sorular sormaya başladım.

Mesela ne sordunuz?

- İslam dünyasının niçin Hıristiyan dünyasından geri olduğunu ve İslam Peygamberi'nin niçin birden fazla evlilik yaptığını sordum. Lübnanlı Muhammed bu iki soruma da beni ikna edici cevaplar verdi. Muhammed'e birkaç soru daha sorduktan sonra, bu sefer de o bana Hıristiyanlıkla ilgili sorular sordu. Lübnanlı Muhammed gerçekten bilgili bir insandı ve Hıristiyanlığı da çok iyi biliyordu. Muhammed'in bütün

sorularına cevap verdim; fakat teslisle ilgili sorusuna gelince, Muhammed'e ikna edici bir cevap veremedim. Çünkü teslis konusunda benim de kafam karışıktı. O gün Muhammed'le aramızda olan sohbet altı saate yakın sürdü ve sohbetin sonunda Muhammed bana Kur'an'dan bazı bölümler okumak istediğini söyledi. Muhammed Kur'an okumaya başladıktan birkaç dakika sonra, beni şiddetli bir titreme sardı. Göremediğim bir güç vücudumu sımsıkı kavrıyordu ve Kur'an dinledikçe kalbimin huzur dolduğunu hissediyordum. Kendimi yavaş yavaş kaybetmeye başladım. Lübnanlı Muhammed'e beni yatağa yatırmasını söyledim ve birkaç dakika sonra da bayılmışım. Kendime geldiğimde Muhammed'e Kur'an'dan nereyi okuduğunu sordum. Fetih Suresi'ni okuduğunu söyleyince aynı yeri tekrar okumasını istedim. Muhammed yaşadıklarım nedeniyle korkmuştu. Bu yüzden Fetih Suresi'ni tekrar okumak istemedi. Ayrıca babam da bir hayli telaşlanmış, o da tekrar Kur'an okunmasına karşı çıkıyordu. Fakat ben ısrarla Fetih Suresi'nin okunmasını istedim. Yoğun ısrarım üzerine Muhammed, Fetih Suresi'ni tekrar okumaya başladı. Fetih Suresi'ni dinledikçe kalbimin yıkandığını hissediyordum. İçim huzur doluyordu ve ilahi bir güç beni kavrıyordu. Tekrar titremeye başladım ve bayıldım. Kendime geldiğimde bir hastanedeydim. Bayılınca babam ve Muhammed beni hastaneye kaldırmışlar. Doktorun isteği üzerine iki gün hastanede yatmak zorunda kaldım. İçimde büyük bir huzur vardı ve sürekli olarak Fetih Suresi'ni dinlemek istiyordum. Fakat babam buna izin vermi-

yordu. Hastaneden çıkar çıkmaz, tercüme edilmiş bir Kur'an aldım ve bu Kur'an'ı okudum. Okuduğum her bölüm beni etkiledi ve Kur'an'ın Allah tarafından gönderildiğine inanmaya başladım. Birkaç gün sonra kiliseye geri döndüm ve başpapaza İslam hakkında ne düşündüğünü sordum. Başpapaz, İslam'ın fanatiklerin dini olduğunu, insanları teröre teşvik ettiğini söyledi. Daha sonraki günler de İslam hakkındaki tartışmalarımız sürdü. Bir taraftan papaz arkadaşlarımla İslam hakkında tartışıyor, diğer taraftan da Kur'an okuyarak Müslüman olmaya hazırlanıyordum. Lübnanlı Muhammed'den Fetih Suresi'ni dinledikten yaklaşık bir ay sonra Cuiaba'daki bir mescide gidip, Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oldum.

Müslüman olmanız kilisedeki papazlar ve kiliseye devam eden Hıristiyan cemaat tarafından nasıl karşılandı?

- Kilisedeki papazlar bendeki değişimi ve İslam'a olan ilgimi fark ettikleri için her an Müslüman olmamı bekliyorlardı. Bu nedenle çevreye benim Lübnanlı Muhammed tarafından büyülendiğim yalanını yaydılar. Hatta babama delirdiğimi söyleyerek, tedavi olmam için hastaneye yatırılmamı istediler. Fakat babam onların bu isteklerini kabul etmedi; çünkü benim yaşadıklarım babamı da çok etkilemişti. Papazlar, sonraki günler de bana karşı daha düşmanca davrandılar ve beni kâfir olmakla suçladılar.

Din değiştirmek bir insan için gerçekten zordur. Ayrıca siz papazdınız. Bir ay gibi kısa bir sürede eski dininizi terk edip yeni bir dine girmek zor olmadı mı?

- Dediğiniz kesinlikle doğru. Din değiştirmek bir insan için oldukça zor. Çünkü, yıllardır inandığınız bazı inançlar var ve din değiştirdiğinizde bu inançları terk edip kendinize yeni bir dünya seçiyorsunuz. Ayrıca birlikte yaşadığınız bir çevre de var. Bu çevre din değiştirdiğiniz zaman sizi kâfir ve sapkın ol-

makla suçluyor. Fakat Allah bana öyle bir iman verdi ki, karşılaştığım sorunların hiçbiri Müslüman olmamı engelleyemedi. İslam'ın Allah katındaki tek gerçek din olduğuna en ufak bir şüpheye düşmeden iman ettim. Çünkü Allah bana kendi katından hidayet gönderdi ve imanı bahşetti. Bu nedenle Allah'a sürekli olarak şükrediyorum.

Hıristiyanlığı çok iyi bilen eski bir papazsınız. İslam ile Hıristiyanlık arasında sizce en bariz farklar nelerdir?

- İslam, insan fıtratına en uygun dindir. Müslüman olup İslam hakkındaki araştırmalarımı derinleştirdikten sonra bu gerçeği daha iyi kavradım. Mesela, Hıristiyanlık papazların ve rahibelerin evlenmesini yasaklıyor. Fakat Allah insanı karşı cinse meyilli olarak yaratmış. İnsanın fıtratında olan bu isteği engellemeye çalışırsanız, insanlar ahlaki olmayan yollara başvurur. Bugün papazlar tarafından işlenen cinsel taciz suçları artık utanç verici seviyelere ulaştı. Papa bile, papazlar tarafından gerçekleştirilen cinsel tacizlerden rahatsız ve bu duruma bir çare bulunmasını istiyor. Kilise içinde yaşanan cinsel taciz olaylarının ancak çok az bir kısmı basına sızıyor. Fakat İs-

lam, Hıristiyanlık gibi değil. İslam'da bir denge var. İslam, insanların bütün ihtiyaçlarını son derece dengeli bir şekilde karşılıyor ve insanın hayatında boşluk bırakmıyor. Zihninizdeki her soruya Kur'an'dan ve Peygamber Efendimiz'in sözlerinden cevaplar bulabiliyorsunuz. Hıristiyan din adamları ise teslis inancını açıklayamıyorlar. İslam bize Allah'ın bir olduğunu haber veriyor; fakat Hıristiyanlıktaki teslis inancına göre üç Tanrı vardır. Hz. Adem'den itibaren gelen dinlerin tümü Allah'ı birlemek için gönderilmişken, Hıristiyan din adamları nasıl olur da insanları teslise inanmaya davet edebilirler? Bu gerçekten büyük bir çelişki. Hıristiyanlar genel olarak dinlerini sadece bir inanç olarak algılıyorlar; fakat Müslümanlar öyle değiller. Müslümanlara göre İslam hayatın her alanına kurallar koyan bir dindir.

Dinler arası diyalog çalışmaları hakkında ne düşünüyorsunuz? Böyle bir durum mümkün mü?

- Hayır, mümkün değil. Çünkü İslam hak diğer dinler ise batıldır ve hak ile batıl hiçbir zaman bir araya gelemez. Müslümanlar İslam ile Hıristiyanlığı birbirine yakınlaştırmak yerine, insanlara İslam'ı ulaştırmalılar.

Vatikan son yıllarda dinler arası diyalog çalışmalarını arttırdı. Sürekli olarak Müslüman kanaat önderleriyle dinler arası diyalog toplantıları yapıyor. Sizce Vatikan bu toplantılarla neyi hedefliyor?

- Vatikan bu çalışmalar aracılığıyla İslam'ın yayılmasını engellemek istiyor. Çünkü insanlar İslam'ın diğer dinlerden farklı olduğunu anlıyor ve bu nedenle Müslüman oluyorlar. İslam bu hızla yayılmaya devam ederse, yüz elli yıl sonra Avrupa'daki en büyük din haline gelecek.

Bir paradoksla ilgili düşüncenizi öğrenmek istiyorum. 11 Eylül saldırıları gerçekleştikten sonra birçok Müslüman, İslam'ın dünyadaki yayılma hızının yavaşlayacağını düşündü. Fakat bugün çıkan gerçekler tam tersi bir durumu ortaya koyuyor. İngiltere İçişleri Bakanı Jackoi Smith BBC'ye yaptığı açıklamada, 11 Eylül saldırılarının ardından sadece İngiltere'de 400 bin İngiliz'in Müslüman olduğunu ve İslam'ın 11 Eylül saldırılarının ardından bütün Avrupa'da hızlı bir şekilde yayıldığını söyledi. Latin Amerika ülkelerinde ise, 11 Eylül saldırılarından sonra İslam'a giriş yüzde yüz arttı. Bu saldırılar İslam'la terörün bir arada anılması için güçlü bir zemin sağlamasına rağmen, insanlar niçin İslam'dan ve Müslümanlardan korkmak yerine, İslam'a girmeyi tercih ediyorlar?

- Allah Kur'an'da, "Sizin hayır bildiklerinizde şer, şer bildiklerinizde hayır olabilir." diyor. 11 Eylül saldırıları gerçekleştiğinde Batı basını bütün Müslümanları terörist, İslam'ı da bir terör dini olarak gösterdi. Fakat insanlar gerçeğin öyle olmadığını fark etti. 11 Eylül saldırılarına kadar insanlar İslam'ı bilmiyordu. Bu saldırılar gerçekleşince Latin Amerika ve Batı'da birçok insan İslam'ı duyarak araştırma gereği hissetti. Bu araştırma süreci de insanları Kur'an'la tanıştırdı. İnsanlar Kur'an okudukça gerçeği görüp Müslüman olmaya karar verdiler.

Müslüman olduktan kısa bir süre sonra Brezilya'dan ayrılıp Şam'a gelmişsiniz. Özellikle Şam'ı niçin tercih ettiniz?

- Peygamber Efendimiz'in Şam'ı öven birçok hadisini duymuştum ve okuduğum bazı kitaplarda Şam'dan övgüyle bahsediliyordu. Ayrıca başta Ebu Hureyre, Hz. Bilal, Halid bin Velid gibi sahabeler olmak üzere yüzlerce sahabe Şam'a gelmiş. Bu nedenlerden dolayı Şam'ın mübarek bir yer olduğunu düşünüyorum. Brezilya'da yaşadığım şehir olan Cuiaba'da sürekli gittiğim bir mescid vardı. Bu merkezdeki imam İslam'ı daha iyi anlamamız için Arapçayı öğrenmemiz gerektiğini söylüyordu. Ben de İslam'ı daha iyi anlayıp Brezilyalılara anlatmak için Şam'a gelip Arapça öğrenmeye başladım.

Ağustos 2008

"İslam ilk başlarda dünyaya davetçiler vasıtasıyla çok kısa bir zamanda yayılmıştı. Endonezya ve Malezya'daki insanlar hep davetçiler vasıtasıyla İslam'a girdiler. Fakat daha sonraki devirlerde Müslümanlar davet çalışmalarını terk etti. Tayland'ın bazı bölgelerinde hayatları boyunca Müslümanlarla hiç karşılaşmamış insanlar var. Bu insanlara mutlaka İslam'ın mesajını taşımalıyız ve onlara Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa'yı (s.a.v) anlatmalıyız."

O, çocukluğunu ve gençliğinin belli bir bölümünü manastırlarda geçiren eski bir Budist rahip. Genç Budist rahip, Müslüman olmadan önce Sanyo Srivarom ismini kullanıyormuş. Müslüman olduktan sonra ise Muhammed Faysal ismini almış. Evindeki radyonun frekanslarını karıştırırken Kur'an'dan surelerle tanışan Faysal, surelerin izini sürmeye başlamış. Kur'an'la olan ilişkisi arttıkça İslam'a daha fazla ilgi duyan Faysal, bu yolculuğun sonunda Müslüman olmuş. Şu an ailesiyle birlikte Tayland'ın kuzeyindeki Nakonpanon bölgesinde yaşayan Faysal, bir taraftan İslam'ı öğreniyor, diğer taraftan da Taylandlı Budist gençlere Kur'an'ı anlatıyor. Eski Budist rahip Faysal, İslam'a girdikten sonra kendinde meydana gelen değişiklik hakkında; "Müslüman olduktan sonra dünyaya yeniden geldim ve İslam'la yeniden doğdum" diyor.

İslam'la Yeniden Doğdum

Müslüman olmadan önce uzun bir süre manastırda yaşamışsınız. Manastırdaki yaşamınızdan bahseder misiniz? Manastırda bir gününüz nasıl geçiyordu?

- Nakonpanom'daki manastırda, yaşları yedi ile elli arasında değişen kırktan fazla öğrenci vardı. Ben de on iki yaşımdan itibaren rahip olabilmek için manastırda eğitim almaya başladım. Sabahleyin büyük zil çaldığında hep birlikte Buda'nın önünde toplanıyor ve ona ibadet ediyorduk. Budist inancına göre Buda'nın önünde okunması gereken bazı sabah zikirleri vardır. Manastırdaki öğrencilerin her biri bu zikirleri okuyup Buda'ya ibadet ediyordu. Her günümüz oruçlu geçiyordu; fakat bizim tuttuğumuz oruç, Müslümanların orucundan farklıydı. Budistlerin tuttukları oruç esnasında su içmek ve bazı meyveleri yemek serbesttir. Oruç tutarken pilav veya içinde pirinç olan yemekleri yememiz ise kesinlikle yasaktı.

Rahip olabilmek için ne tür bir eğitim sürecinden geçiyordunuz?

- Öncelikle davetçi olmak için eğitim görüyorduk. Davetçi olanlara Neyn adı veriliyordu ve Neynler beş seneye yakın eğitim alıyordu. Neyn olduktan sonra beş sene daha eğitim gö-

rüp Pra seviyesine yükseliyorsunuz. Pralar Budizm inancına göre manevi mertebeleri yüksek olan din adamlarından oluşur. Ben de Müslüman olmadan önce Pra makamına ulaşmış bir din adamıydım.

Budistlerin inançlarından bahseder misiniz?

- Budistler, başkasını doğurmayan ve başkaları tarafından doğrulmayan bir güce inanıyor. Budizm'e göre bu gücün yeryüzünde özel bir mekânı yoktur ve bu dinin başlangıcı Nepal'dir. Budistlere göre Nepal Meliki Sututana'nın, Sittata isminde bir oğlu vardı. Melik Sututana oğluna mutlu olması için en güzel dünyevi zevkleri sundu. Fakat Oğul Sittata'nın kalbi dünyevi zevklerden dolayı tatmin olmadı ve Sittata sarayı terk ederek ormandaki bir mağarada tek başına yaşamaya başladı. Melik'in oğlu Sittata, diğer bir ismiyle Buda dünyevi zevklerden uzaklaşıp meditasyon yapınca gökyüzünden bir melek Buda'nın yanına gelerek onun ruhunu aldı ve ruhu gökyüzüne yükseldi. Buda gökyüzünün ilk basamağında zinakârlarla karşılaş-

tı. Dünyada zina yapanlar bu basamakta işledikleri günahın cezasını ödüyorlardı. İkinci basamakta içki içenlerle karşılaştı. Onlar da acı çekiyordu. Buda daha sonraki basamakta başkaları hakkında dedikodu yapanları gördü. Sonraki katta ise hırsızlar vardı. Buda'nın ruhu bu şekilde gökyüzündeki yedi katı gezdi ve Buda yaratılışın gayesini anladı. Budizm insana, "Dünyevi zevklerden kendini koruyup nefsini yenebilirse, büyük bir güce ulaşabileceği ve gerçek mutluluğu hissedebileceği." mesajını verir.

Müslümanlarla ilk defa nerede tanıştınız?

- Manastır'da Pra seviyesine ulaştıktan sonra, 2000 yılında Tayland'ı ve Malezya'yı baştan aşağı gezmeye karar verdim. Malezya'ya geçtiğimde Müslümanlar Ramazan'a yeni girmişlerdi. Klantan'ı gezerken mescidden Kur'an sesi geldiğini duydum. İnsanların toplu halde mescide gitmeleri de dikkatimi çekti. Mescide girip insanların neler yaptıklarını, Müslümanların Allah'a nasıl ibadet ettiklerini görmek istedim ve Müslümanlarla ilgili ilk gözlemlerimi bu mescidde yaptım.

İslam'a girmeye nasıl karar verdiniz?

- Bir gün radyoda frekansları karıştırırken İslam'ı anlatan bir adama rastladım. Adam besmelenin manasını açıklıyordu. İlgimi çekti ve dinlemeye başladım. Besmelenin anlamından çok etkilendim. Besmeleden sonra aynı kişi bu sefer de Fatiha Suresi'nin

tefsirini yaptı. Fatiha Suresi'ni dinledikçe içimde ağlama duygusu oluştu. Radyonun başında bir taraftan dikkatlice Fatiha Suresi'ni dinliyor, diğer taraftan da ağlıyordum.

Hangi radyoyu dinliyordunuz?

- Tayland'ın başkenti Bankong'ta yayın yapan Adaletin Sesi isimli bir radyoyu dinliyordum.

Bu radyo Müslümanlara ait bir radyo muydu?

- Hayır, Müslümanlara ait değildi. Sahibi Taylandlı bir işadamıydı; fakat Müslüman bir cemaat Ramazan ayı nedeniyle bu radyoyu bir ay boyunca kiralamış. Müslüman davetçiler her gün radyodan Taylandlılara İslam'ı anlatıyordu. Ben de sürekli olarak bu radyoyu dinliyordum. Özellikle de surelerin tefsirinden çok etkileniyordum. Yolda yürürken radyodan dinlediğim surelerin tefsirlerini düşünüyordum. Ayrıca bir cami ile karşılaştığımda uzun uzun camiyi seyrediyordum. Müslüman olmadığım halde içimde camilere girip Allah'a ibadet etmek ve O'na yalvarma isteği oluştu. Radyodan dinlediğim surelerin tefsirleri sayesinde gerçeğin Kur'an'da olduğunu anla-

dım. Kur'an'da anlatılanların bir insan sözü olamayacağını, bu sözlerin ancak ilahi bir güç tarafından gönderilebileceğini düşünmeye başladım. Ayrıca, İslam'la ilgili normal vakitlerde aklıma gelen sorulara, bir gün sonra radyodaki tefsir sohbetinde cevap buluyordum. Bu durum beni çok şaşırttı. İnanın bu durumu birçok kez yaşadım.

Bunu biraz daha açar mısınız?

- Mesela gece yatmadan önce İslam'la ilgili aklıma içinden çıkamadığım, cevabını bulamadığım sorular geliyordu. Daha sonraki gün radyoyu açıp Kur'an'dan herhangi bir surenin tefsirini dinlediğimde, bir gün önce aklıma gelen soruların cevaplarını Kur'an'dan buluyordum. Daha sonraları Allah'ın açıkça Müslüman olmam için bana yardım ettiğini fark ettim. Rabbim benim için hidayet yolunu açıyordu. Hayatım da yavaş yavaş değişiyordu ve artık Buda'nın heykellerinin bulunduğu mekânlara gitmek istemiyordum. Yapmak istediğim tek şey radyodan surelerin tefsirini dinlemekti. Ağlayarak Allah'a dua ettim ve şimdiye kadar kendisinin dışında başka ilahlara taptığım için O'ndan af diledim. Bir hafta boyunca evden dışarı çıkmadım ve kimseyle konuşmadım. Sadece Rabbimle baş başa kaldım. Bu bir hafta içinde ayrıca radyoda dinlediğim Kur'an ayetlerini ve surelerini tekrar düşündüm ve kesin olarak Müslüman olmaya karar verdim. Tayland'dan ayrılarak Malezya'ya gittim. Malezya'da sokakta tanıştığım Müslümanlardan birine İslam'a girmek istediğimi ve bana yardımcı olmasını söyledim. Bu kişiyle birlikte Malezya'nın Klantan bölgesindeki İslam Meclisi'ne gittik ve insanların huzurunda Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oldum. O andan itibaren dünyaya yeniden geldiğimi, İslam'la yeniden doğduğumu hissettim.

Aileniz Müslüman olmanızı nasıl karşıladı?

- İslam'a girdikten sonra, dört ay daha Malezya'da Müslümanlarla birlikte kaldım. Bu dört ay içinde İslam'la ilgili temel

bilgileri öğrenip ailemin yanına Tayland'a geri döndüm. Eve dönünce Müslüman olduğumu ilk olarak anneme haber verdim. Annem delirdiğimi söyleyerek bana tepki gösterdi. Fakat ailem zamanla Müslüman olmama alıştı ve beni bir Müslüman olarak kabul etti. Tayland'a döner dönmez çevremdeki arkadaşlarımı İslam'a davet etmeye başladım ve davet çalışmalarım şu anda da devam ediyor.

Sizin yaptığınız davet çalışmalarıyla şimdiye kadar İslam'a girenler oldu mu?

- Şu ana kadar olmadı. İnşallah ilerde olur. Müslüman olduğum için daha önceleri bana deli gözüyle bakan Budist arkadaşlarımın birçoğu, bugün benden kendilerine İslam'ı anlatmamı istiyor. Ben de sabırla onlara İslam'ı anlatmaya devam ediyorum. İslam'ı iyi bilen, insanlara yaşantısı ve ahlâkıyla örnek olacak İslam davetçilerine ihtiyacımız var. İslam ilk başlarda dünyaya davetçiler vasıtasıyla çok kısa bir zamanda yayılmıştı. Endonezya ve Malezya'daki insanlar hep davetçiler vasıtasıyla İslam'a girdiler. Fakat daha sonraki devirlerde Müslümanlar davet çalışmalarını terk etti. Tayland'ın bazı bölgelerinde hayatları boyunca Müslümanlarla hiç karşılaşmamış insanlar var. Bu insanlara mutlaka İslam'ın mesajını taşımalıyız ve onlara Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa'yı (s.a.v) anlatmalıyız.

Aralık 2009

"Allah Kur'an'da bütün Müslümanların kardeş olduğunu söylüyor ve İslam'a giren her yeni kişi İslam ailesine dâhil oluyor. Bu kadar büyük bir aileye mensup olmak beni son derece mutlu etti. Müslüman olduktan sonra Rabbimin sürekli benimle birlikte olduğunu hissetmeye başladım. Bu his, ruhumu her zaman canlı tutuyor."

Eğitim için gittiği Malezya'da bir süre Müslüman bir ailenin evinde misafir olarak kalan Almanyalı Jana Petersan, bu sayede Müslümanları daha yakından tanıma fırsatı bulur. Müslümanları tanıdıkça İslam'a olan ilgisi artan Petersan, Asyalı Müslümanlarla ilgili yaptığı gözlemlerini şu şekilde anlatıyor: "Yanlarında kaldığım aile, evlerinde yemek pişirdiklerinde yemeğin bir kısmını komşularıyla paylaşıyordu. Bu benim ilk defa karşılaştığım bir durumdu. Çünkü Almanya'da kimse yemeğini komşusuyla paylaşmaz. Tanıştığım Müslümanların insani yönlerinden etkileniyordum ve Müslümanların kendi aralarında bir aile gibi olduklarını hissediyordum." Jana Petersan'ın Malezya'ya eğitim için yaptığı yolculuk, zamanla bir hidayet yolculuğuna dönüşür. 2006 yılında Kelime-i Şehadet getirip Müslüman olan Jana Petersan artık Nur ismini kullanıyor.

Nur'un Hidayet Yolculuğu

Nur Hanım, öncelikle kendinizden bahseder misiniz? Nasıl bir ortamda yetiştiniz?

- Almanya'nın Hamburg kentinde doğdum. Altı yaşımda annem ve babam boşandı. Ben de annemle birlikte yaşamaya başladım. Babam bize yakın bir bölgede oturduğu için sık sık babamı da görebiliyordum.

Anne ve babanız Hıristiyan mıydı?

- Evet. Fakat dindar değillerdi. Sadece bazı özel günlerde kiliseye gidiyorlardı. Annem daha sonraki yıllar, bütün giderleri kilise tarafından karşılanan Das Raue Haus isimli bir dernekte çalıştı. Bu dernek fakirlere, yetimlere, özürlü çocuklara ve onların ailelerine maddi yardımda bulunuyordu. Annemin bu tür yardım organizasyonlarının içinde yer alması bana da örnek oldu. Küçük yaşlardan itibaren yetimler ve özürlü çocuklarla arkadaş oldum ve onlara elimden geldiğince yardımcı olmaya çalıştım. Lise ikiyi bitirdikten sonra Malezya'ya gittim. Malezya, yeni bir dünyayı keşfetmemi sağladı.

Malezya'ya niçin gittiniz?

- Almanya'da öğrenciler eğer isterlerse lise son sınıftan önce

başka bir ülkeye gidip, bir süreliğine o ülkede eğitim görebiliyorlar. Ülkeler arası öğrenci değişimi oluyor ve böylece küçük yaşlardan itibaren farklı kültürleri tanıma imkânı buluyorsunuz.

Niçin özellikle Malezya'yı tercih ettiniz?

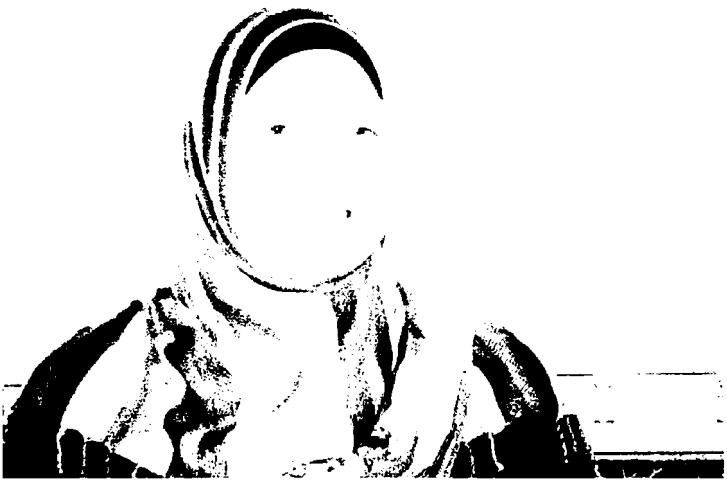
- Avrupa insanını ve Avrupa kültürünü iyi tanıyordum. Afrika ve Asya kültürleriyle ilgili ise bilgim yoktu. Tercihlerim arasında Asya ve Afrika'dan başka ülkeler de vardı; fakat bana Malezya çıktı.

Malezya'ya gitmeden önce İslam ve Müslümanlarla ilgili neler biliyordunuz?

- İslam ve Müslümanlarla ilgili pek fazla bilgim yoktu. Malezya'ya gitmem kesinleşince, yanlarında kalacağım Malezyalı aile bana bir mektupla birlikte resimlerini de gönderdiler. Resimdeki kadınların başları örtülüydü ve bu bana ilginç geldi. Yolculuk öncesi bazı araştırmalar yaptım ve namaz kılan bir Müslüman'ın önünden geçersem onu kızdıracağımı öğrendim. Ayrıca evli olmayan sevgililerin el ele tutuşmalarının İslam tarafından yasaklandığını ve Müslümanların iki sevgilinin sokakta el ele tutuşmalarına iyi bakmadıklarını da duymuştum. Hazırlıklarımı yapıp ailem ve arkadaşlarımla vedalaştıktan sonra Malezya'ya doğru yola çıktım. Böylece Malezya günlerim de başlamış oldu.

Malezya'ya ulaştıktan sonra edindiğiniz ilk izlenimlerinizi anlatır mısınız? Mesela size farklı gelen şeyler oldu mu?

- İnsanların boyları benden çok kısaydı ve bu durum bana ilginç geldi. Malezya'da insanların % 60'ı Müslüman, % 40'ı ise farklı dinlere mensup. Bu nedenle farklı din ve kültürleri

inceleme imkânı bulabiliyordum. Hinduizm, Budizm, Hıristiyanlık ve İslam'a inanan insanlarla arkadaşlıklar kuruyordum. Böylece farklı din ve kültürleri bizzat yerinde inceleme imkânına sahip oluyordum. Malezyalıların birçoğu İngilizce biliyor. Bu da benim için iyi bir fırsattı. Hiçbir zorluk çekmeden insanlarla anlaşabiliyordum. Beni asıl etkileyen, altı ay boyunca evlerinde misafir olarak kaldığım Malezyalı aile oldu. Bu aile dört kişilik bir aileydi. Evde dede, nine ve evli bir çift vardı. Evli çiftin çocuğu olmuyordu ve her sene farklı ülkelerden öğrencileri evlerinde misafir ediyorlardı. Son derece dindardılar. Hiç aksatmadan namazlarını kılıyor ve fakirlere yardımcı oluyorlardı. Ayrıca, perşembe geceleri de Burhani tarikatı tarafından düzenlenen zikirlere katılıyorlardı. O zamanlar Müslüman değildim; fakat Malezyalı aile ile birlikte bazı geceler ben de zikretmeye gidiyordum. Zikir kalbime sakinlik, mutluluk ve huzur veriyordu. Onlara sürekli olarak İslam'la ilgili sorular soruyordum. Namazı niçin kıldıklarını, zikre niçin gittiklerini, niçin İncil'e değil de Kur'an'a inandıklarını öğrenmeye çalışıyordum.

Önce Hıristiyan bir toplumun içinde yaşadınız. Daha sonra da belli bir süre Müslümanlarla bir arada olma imkânı buldunuz. Bu iki toplum arasında ne gibi farklılıklar var?

- Müslümanlar her şeyden önce insana sıcak davranıyor ve misafirlerine büyük değer veriyorlar. Yanlarında kaldığım Malezyalı aile, evlerinde yemek pişirdiklerinde bu yemeğin bir kısmını komşularıyla paylaşıyordu. Bu benim ilk defa karşılaştığım bir durumdu. Almanya'da hiç kimse yemeğini komşusuyla paylaşmaz. Tanıştığım kişilerin insani yönleri de beni çok etkiliyordu ve Müslümanların kendi aralarında bir aile gibi olduklarını hissediyordum. Birisinin sıkıntısı olduğunda, diğer Müslümanlar bir araya gelip sıkıntısı olan kardeşlerini mutlu edebilmek için büyük çaba gösteriyorlardı. O dönemler kendi kendime, "Keşke Hıristiyanlar da kendi aralarında Müslümanlar gibi olsalar." diyordum. Almanya'da arkadaşlarınızla birlikte bir cafeye veya lokantaya gittiğinizde herkes hesabı kendisi öder. Asla hiçbir Alman bir başkasının hesabını ödemeyi kabul etmez. Fakat Müslümanlar öyle değil. Müslümanlar, insanlara ikramda bulundukça ve insanlarla bir şeyleri paylaştıkça mutlu oluyorlar. İçinde büyüdüğüm kültüre tamamen zıt olan bu durum beni çok etkiledi. İslam'ı öğrendikçe, Hıristiyanlığa karşı içimde şüpheler oluştu. İslam, Allah'ın tek olduğunu söylüyordu; fakat Hıristiyanlar Allah'ın üç olduğuna inanıyorlardı. İslam'ın Allah inancı bana daha mantıklı geldi. Fakat her şeye rağmen o dönemler din değiştirmeyi, Müslüman olmayı hiç düşünmemiştim.

Müslüman olmaya nasıl karar verdiniz?

- Dokuz ay Malezya'da kaldım ve sonra Almanya'ya geri döndüm. Almanya'ya dönünce çevremdeki insanlarla İslam ve Müslümanlar hakkında tartışmaya başladım. Arkadaşlarım, öğretmenim ve komşularımız bana Malezya'yı ve Müslüman-

ları soruyordu. Benden İslam'ı ve Müslümanları kötülememi bekliyorlardı; fakat ben onlara Müslümanlarla ve İslam'la ilgili iyi şeyler anlatıyordum. Bunun üzerine aramızda tartışma çıkıyordu. Okulda öğretmenlerimden biri İslam hakkında kötü sözler söylediği zaman, ben de ona karşı İslam'ı savunuyordum. Daha sonra Alman toplumunun medya tarafından İslam ve Müslümanlar hakkında kandırıldığını fark ettim. Çünkü çevremdeki insanların İslam hakkındaki fikirleri tamamen yanlıştı. Lise sonda sınıfımıza Bosnalı Müslüman bir öğrenci geldi. Öğretmenlerimizden biri Müslümanları hiç sevmiyordu ve Bosnalı öğrenciyle İslam hakkında sürekli olarak tartışıyordu. Ben de bu tartışmalara katılıyor ve Bosnalı arkadaşımızın haklı olduğunu, İslam'ın iyi bir din olduğunu söylüyordum. Sonra kendi kendime, "Müslüman olmadığın halde İslam'ı niçin bu kadar çok savunuyorsun ve Müslümanları niçin bu kadar çok seviyorsun?" diye sormaya başladım. Ayrıca Hıristiyanlıkla ilgili şüphelerim artıyordu. İncil'de birbiriyle çelişen bölümleri fark ettim. İki seneye yakın Almanya'da kaldıktan sonra tekrar Malezya'ya dönmeye ve Müslümanlarla bir süre daha birlikte yaşamaya karar verdim. Böylece İslam'ı daha iyi araştıracaktım.

Daha sonra ne oldu?

- Malezya'ya yaptığım ikinci yolculuktan bir ay sonra Ramazan ayı geldi ve insanlar oruç tutmaya başladı. Yanlarında kaldığım Malezyalı aileye niçin oruç tuttuklarını sordum. Onlar da orucu Allah'ın emri olduğu için tuttuklarını, oruç sayesinde fakirlerin açlık nedeniyle çektikleri sıkıntıları hissettiklerini ve bu insanlara karşı olan yardım duygularının daha da arttığını söylediler. Fakir insanların çektikleri açlığı hissedebilmek için, ben de Malezyalı aile ile birlikte oruç tutmaya başladım. Müslüman olmadığım halde Malezyalı Aile ile birlikte sahura kalkıyordum ve onlarla birlikte iftarda orucumu açıyor-

dum. Oruç beni İslam'a daha da yaklaştırdı ve İslam'ın manevi dünyasını hissetmemi sağladı. O dönem İslam'la ilgili birçok kitap okudum; fakat Müslüman olmaya bir türlü karar veremedim. Çünkü İslam'ı daha iyi tanımam gerektiğini düşünüyordum. Ramazan'ın son haftası Almanya'ya geri döndüm ve orada da oruç tutmaya devam ettim. Ailem bu duruma çok şaşırdı ve benim Müslüman olduğumu düşünmeye başladı. Aileme Müslüman olmadığımı; fakat oruç tutmayı sevdiğimi söyledim. Ramazan'ın son günü, sonradan Müslüman olan bir Alman'ı ziyaret ettim. İsmi Selma olan bu Alman, on beş yaşında Müslüman olmuştu.

Selma Hanım size nasıl Müslüman olduğunu anlattı mı?

- Evet. Hıristiyanlıktaki çelişkilerin farkına varmış ve bütün dinleri araştırmaya başlamış. İnternette dinler üzerine yaptığı araştırmalar sonucu, akla en uygun dinin İslam olduğunu fark ederek on beş yaşında Müslüman olmuş. Selma, hayatımda tanıdığım en zeki ve kültürlü insanlardan biriydi. Namaz kılmaya başlarsam İslam'ı daha iyi anlayacağımı söyledi ve bana namazın nasıl kılınacağını öğretti. İlk namazımı Selma ile birlikte kıldım. Namazdan büyük zevk alıyordum ve Müslüman olmasam da namazlarımı aksatmamaya çalışıyordum. Namaz her geçen gün beni Allah'a daha da yaklaştırdı ve İslam'ı daha iyi anlamamı sağladı. Namaz sayesinde artık kendimi Müslüman olmaya hazır hissetmeye başladım. Ayrıca Meryem adında Müslüman bir arkadaş edindim. Meryem bir gün bana, "Namaz kılıyorsun, oruç tutuyorsun, artık Kelime-i Şehadet getirerek İslam'a girme vaktin geldi." dedi. Ben de bunu çok istediğimi söyledim ve 2006 yılında Müslüman olarak dünyada bir insana bahşedilebilecek en büyük nimete ulaştım.

Müslüman olduktan sonra neler hissettiniz? O anki duygularınızı öğrenebilir miyim?

- Kendimi temizlenmiş hissettim ve bir anda milyonlarca kardeşe sahip olmanın mutluluğunu yaşadım. Allah Kur'an'da bütün Müslümanların kardeş olduğunu söylüyor ve İslam'a giren her yeni kişi İslam ailesine dâhil oluyor. Bu kadar büyük bir aileye mensup olmak beni son derece mutlu etti. Müslüman olduktan sonra Rabbimin sürekli benimle birlikte olduğunu hissetmeye başladım. Bu his, ruhumu her zaman canlı tutuyor. Daha sonraları Muhammed Benga isimli Endonezyalı bir davetçinin mescidine gittim. Bu mescitte, benim gibi sonradan Müslüman olan birçok Almanla tanıştım ve bu kardeşlerden İslam'la ilgili yeni birçok bilgi öğrendim.

Son olarak neler söylemek istersiniz?

- Avrupa'da yaşayan insanlar İslam'ı bilmiyor. Yahudiler, medyayı kullanarak Avrupalılara İslam'ı yanlış anlatıyor. Müslümanlar olarak İslam'ı en iyi şekilde öğrenmeliyiz ve davet çalışmalarına önem verip, İslam'ın gerçek mesajını insanlara ulaştırmalıyız.

Mayıs 2009

"Hıristiyanlar teslise inanıyor ve teslis inancına göre dünya üç ilah tarafından yönetiliyor. Fakat Müslümanların ilahı tek. O ilah yeri, göğü, bütün âlemleri yaratan Allah'tır. İncil kendi içinde tevhide uymayan, tevhide muhalefet eden birçok virüs barındırıyor. İncil ile Kur'an'ı okuyup birbirleriyle kıyasladığınızda, bu virüslerin farkına varıyorsunuz."

Muhammed Ferhan, Malezya'nın ileri gelen davetçilerinden biri. Müslüman olduktan sonra, önce Kur'an'ı ezberleyen daha sonra da Mısır'daki Ezher Üniversitesi'nde eğitim gören Ferhan'ın yaptığı davet çalışmalarıyla, şu ana kadar iki binden fazla Hıristiyan İslam'a girmiş. Hayatının belli kısmını Hıristiyan bir misyoner olarak geçiren Muhammed, Müslüman olmadan önce Pastor Yuhanıs ismini kullanıyormuş. Ayrıca, Muhammed'in babası Malezya'nın önemli papazlarındanmış. Babası, Muhammed'in Müslüman olduğunu öğrenince çok sinirlenmiş ve Muhammed'i evden kovmuş. Fakat Muhammed yılmamış ve yedi sene boyunca, anne ve babasına mektuplar yazarak onları İslam'a davet etmiş. Bu yedi senenin sonunda Muhammed'in annesi, babası ve akrabalarının tamamına yakını Müslüman olmuş. Bir zamanlar papaz olan Muhammed'in babası, şu an hem imamlık yapıyor hem de Muhammed'le birlikte Kur'an Kursu'nda eğitim gören öğrencilerle ilgileniyor. Son derece güzel Arapça konuşan Muhammed Ferhan, imanın büyük bir nimet olduğunu ve Müslümanların bu nimetin kıymetini bilmeleri gerektiğini söylüyor.

En Büyük Nimet İmandır

Hıristiyan bir papazken Müslüman olmaya karar vermişsiniz. Hıristiyanlıktan İslam'a uzanan serüvenizi anlatır mısınız?

- Babam, Malezya'daki Hıristiyan Katolikler arasında itibar ve saygı gören bir papazdı. Benim de çocukluğumun büyük bir kısmı kilisede geçti ve babam beni küçüklüğümden itibaren iyi bir Hıristiyan olarak yetiştirdi. Yedi sene boyunca babamdan Hıristiyanlıkla ilgili özel dersler aldım. Bu özel dersler, sonraki yıllarda başka öğretmenlerin gözetiminde sürdü. Daha sonra insanları Hıristiyanlığa davet etmek için misyonerlik faaliyetlerine katıldım.

Misyonerlik faaliyetlerine nerede katıldınız?

- Endonezya'nın Badun bölgesine giderek, önce iyi bir misyoner olmak için kilisede eğitim aldım. Sonra da burada misyonerlere katıldım. Endonezya'daki eğitimimi ve davet çalışmalarımı tamamlayıp Malezya'ya geri döndüm. Seba bölgesinde bir lisede öğretmenlik yapmaya başladım. Okulda hem Müslüman, hem Hıristiyan, hem de Hindu dinine mensup öğrenciler vardı. Bir gün, okuldaki Müslüman öğrencilerin derslerine giren öğretmenle aramızda İslam hakkında bir tartışma geçti

ve bu tartışmanın ardından kendi kendime Kur'an okumaya karar verdim. Kur'an'ı okumaktaki amacım, Kur'an'ın açıklarını ve çelişkilerini bulup, tartışmalarda okuldaki Müslüman öğretmenlere karşı galip gelmekti. Fakat Kur'an'ı okuduktan sonra İslam'a ilgi duymaya başladım.

Kur'an okumak düşünce dünyanızda ne gibi değişikliklere neden oldu?

- Kur'an'daki Meryem, Yusuf ve Saf Surelerinden çok etkilendim. Kur'an üzerine yaptığım araştırmalar arttıkça, okuldaki Müslüman öğrencilere ders veren öğretmenle İslam hakkında yaptığımız sohbetler daha da gelişti. Bazı zamanlar tartışıyorduk, bazı zamanlar da bu öğretmenden okuduğum bazı ayetleri bana açıklamasını istiyordum. Daha önce Hıristiyan bir din adamıyken, Müslüman olup insanları İslam'a davet eden Ahmet Deedat'ın kitaplarının tamamına yakınını da okudum. İslam'ı daha iyi anlamam noktasında Ahmet Deedat'ın kitaplarının ve video konuşmalarının bana çok faydası oldu. Ayrıca Müslüman din adamlarıyla Hıristiyan din adamları arasında gerçekleşen tartışmalara katıldım. 1989 yılında Barnabas

İncili'ni okudum. Barnabas İncili'nde açık bir şekilde Ahmed adında bir peygamberin geleceğinden bahsediliyordu.

Müslüman olmadan önce İslam üzerine kaç sene araştırma yaptınız?

- Tam on sene boyunca İslam üzerine araştırmalar yaptım. Bu on senenin sonunda, İslam'ın Allah tarafından gönderilen son din olduğuna inandım. İslam ile Hıristiyanlık, Kur'an ile İncil arasındaki farkı anladım ve 1990 yılında Müslüman oldum.

İncil ile Kur'an arasında size göre ne gibi farklar var?

- En önemli fark inanç alanında. Hıristiyanlar teslise inanıyor ve teslis inancına göre dünya üç ilah tarafından yönetiliyor. Fakat Müslümanların ilahı tek. O ilah yeri, göğü, bütün âlemleri yaratan Allah'tır. İncil kendi içinde tevhide uymayan, tevhide muhalefet eden birçok virüs barındırıyor. İncil ile Kur'an'ı okuyup birbirleriyle kıyasladığınızda, bu virüslerin farkına varıyorsunuz. Ayrıca Müslüman olmamda gördüğüm bir rüyanın da etkisi oldu.

Nasıl bir rüya?

- Bu rüyayı Müslüman olmadan kısa bir süre önce görmüştüm. Rüyamda bir çukurun önünde durdum. Çukurun içi vahşi ve yırtıcı hayvanlarla doluydu. Birden bir nur halkası yanıma yaklaşarak, çukura girmek istemiyorsam Fatiha Suresi'ni okumamı söyledi. Ben de nur halkasına Fatiha Suresi'ni okumayı bilmediğimi ifade ettim. Bunun üzerine nur halkası Fatiha'yı okumaya başladı. Nur halkası Fatiha'yı okurken uyandım. Bu rüya beni çok etkiledi ve kalbimin İslam'a daha da ısınmasını sağladı.

Müslüman olduktan sonra hayatınızda ne gibi değişiklikler oldu?

- Hayatım tamamen değişti. Öncelikle İslam'ı öğrenmek için ders almaya başladım. Kur'an'ın hepsini ezberledim. Sonra da İslam ve Davet Okulu'ndan mezun oldum. Hafızlık eğitimimin ardından, Kahire'deki Ezher Üniversitesi'ne giderek bu okulda üç sene eğitim gördüm. Mısır'dan dönünce Seba bölgesine iki Kur'an Kursu açtım. Kur'an Kurslarında okuyan öğrencilerim şu an hafızlık yapıyorlar. Bu kurslarda eğitim gören elli öğrenci, Seba bölgesinde yaptığımız davet çalışmaları sonucu İslam'a girdi ve Kur'an'ı ezberlemeye başladı. Müslüman olduktan sonra ailemle, özellikle de babamla çok ciddi sorunlar yaşadım.

Ne tür sorunlar yaşadınız? Müslüman olduktan sonra başınıza neler geldi?

- İslam'a girdikten sonra evde namaz kılmaya başladım. Annem namaz kıldığımı görünce, bana niçin Müslümanlar gibi namaz kıldığımı sordu. Anneme Müslüman olduğumu söyledim ve annem bunu babama haber verdi. Babam son derece sinirli bir şekilde yanıma gelerek, bana annemden duyduklarının doğru olup olmadığını sordu. Babama da Hıristiyanlığı terk ettiğimi ve İslam'a girdiğimi söyledim. Babam öyle sinirlendi ki, duvardaki tüfeği alarak bana doğrulttu ve beni öl-

dürmek istedi. Hatta tüfeği bana doğrulttuğu sırada tüfek ateş aldı; fakat annem son anda babamın elindeki tüfeği iterek, tüfekten çıkan kurşunun bana isabet etmesini engelledi. Bu olaydan sonra evden kaçtım. Babam tanınan bir papaz olduğu için, İslam'a girmem onu çok üzüyordu ve bana karşı çok kızgındı. Yedi yıl boyunca anne ve babama Müslüman olmaları için mektuplar yazdım. Ayrıca geceleri namaz kılıp anne ve babamın İslam'a girmeleri için Allah'a dua ettim. Bu yedi senenin sonunda bir zamanlar papaz olan babam, annem ve akrabalarımın tamamına yakını Müslüman oldu. Babam şu an imamlık yapıyor ve benimle birlikte kursta hafızlık yapan öğrencilerle ilgileniyor.

Siz ayrıca Malezya'da, tanınan bir davetçi ve hatipsiniz. Yaptığınız davet çalışmaları sonucu şu ana kadar toplam kaç kişi Müslüman oldu?

- Allah iki binden fazla kişinin İslam'a girmesine bizi vesile kıldı. On beş köyde yaptığımız davet çalışmaları sonucu, köylülerin tamamına yakını Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oldu.

Hıristiyan olduğunuz dönemlerde misyonerlik faaliyetlerinin içinde bulunduğunuzu ifade etmiştiniz. Müslümanları Hıristiyanlaştırmak için neler yapıyordunuz?

- Hepimizin çalıştığı farklı alanlar vardı. Örneğin ben, Müslümanlarla yürütülecek diyalog çalışmalarından sorumluydum. Diyalog çalışmaları vasıtasıyla Müslümanlara Hıristiyanlığı anlatma ve sevdirme imkânı buluyorduk.

Son olarak ne söylemek istersiniz?

- İman biz Müslümanlar için en büyük nimettir. Müslümanlar olarak bu nimetin değerini bilmeliyiz.

Aralık 2009

Bir dağ köyü olan Fansa'da yaklaşık beş yüz kişi yaşıyor. İslam davetçilerinin çalışmaları vasıtasıyla köyde 250'den fazla kişi Müslüman olmuş. Bu durumdan son derece rahatsız olan eski köy muhtarı ve büyücüler, Tayland hükümetine şikâyette bulunmuşlar. Bunun üzerine Taylandlı askerler köydeki Müslümanlar üzerinde baskı oluşturmaya başlamış. Hatta asılsız suçlamalarla yeni Müslüman köylülerden gözaltına alınanlar olmuş. Bu baskılara dayanamayan iki yüz kadar Müslüman, köyü terk ederek başka bölgelere yerleşmiş.

Kitabımın sonunda size, toplu olarak İslam'a giren köylülerin öyküsünü ve bu köye yaptığım yolculuğu anlatmak istiyorum. 2005 yılından itibaren her elime fırsat geçtiğinde, yollara düşüp dünyayı gezmeye çalışıyorum. Gezdiğim yerlerden bana en ilginç gelenlerden biri de, Tayland'ın Chiangmai bölgesi. Dağlık bir yer olan Chiangmai'da insanlar putlara, ruhlara ve cinlere tapıyor. İslam'ın mesajının yeni yeni ulaşmaya başladığı Chiangmai'da, son yıllarda İslam'a girenlerin sayısı her geçen gün artıyor. İslam'ın bölgede hızlı bir şekilde yayılmasının en büyük nedeni, Müslüman davetçilerin Chiangmai'da yaptığı davet çalışmaları. Bölgedeki davetçiler dağ köylerini gezip insanlara İslam'ı anlatıyor ve daha önce putlara, cinlere, ruhlara tapan insanlar Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oluyorlar. Chiangmai'ın Fansa köyünde yaşayan köylüler de, Abdunnasır Davut ve İbrahim Hüseyin isimli iki davetçinin yaptığı çalışmalarla İslam'la tanışmışlar. Zamanla İslam'a ilgi duyan köylülerin 250'den fazlası eski dinlerini terk edip Müslüman olmuş. Daha sonra da başlarına gelmeyen kalmamış. İşte hidayete eren köyün hikâyesi…

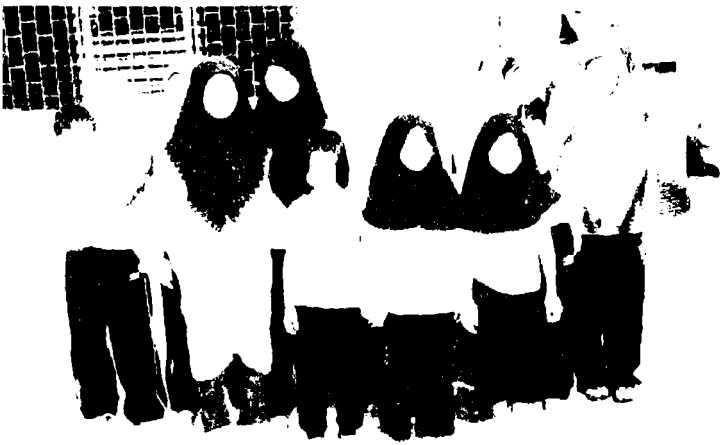

Hidayete Eren Köy

Tayland'ın başkenti Bankong'ta bir otel odasında yol arkadaşım Abdurrahman ve Patanili dostum Osman'la birlikte sohbet ediyoruz. Osman bir ara Chiangmai'daki iki davetçiden bahsediyor. Dağ köylerini gezerek bölge halkına İslam'ı anlatan bu davetçiler, onlarca insanın Müslüman olmasına vesile olmuş. Osman'dan dinlediklerim ilgimi çekiyor ve programımızı değiştirerek davetçi gençleri ziyaret etme kararı alıyoruz. Osman bize, "Öyleyse yarın sabah saat 10'da hazır olun."diyerek gerekli bağlantıları sağlamak için otelden ayrılıyor.

İlahları Cinler ve Ruhlar

Sabah sözleştiğimiz vakitte buluşuyoruz. Osman, davetçi gençlerin telefonlarını bularak onlarla görüşmüş. Hatta bize 11.30'daki Chiangmai uçağından yer bile ayırtmış. Uçağa yetişmek için hemen yola çıkıyoruz ve Patanili dostum Osman ile Chiangmai ve Chiangmailılar hakkında havaalanı yolunda başladığımız sohbet gökyüzünde de devam ediyor. Osman'ın anlattıklarına göre Tayland'ın güneyinde bulunan Chiangmai, tıpkı Patani gibi Tayland'a bağlı bir bölge. Nüfusları bir milyonu geçen Chiangmailıların büyük bir kısmı din olarak Budizm'e inanırken, dağ köylerinde yaşayan Chiangma-

ilılar ruhlara ve cinlere tapıyor. Büyücü ve kâhinler, özellikle dağ köylerindeki halk üzerinde büyük bir nüfuza sahipler. Chiangmai'ın bir başka özelliği de, Arakanlı Müslümanların yaşadıkları Myanmar'a sınır olması.

Chiangmai'da Bir Ezherli

Yaklaşık bir saat süren uçak yolculuğumuzun ardından Chiangmai'dayız. Havaalanında bizi, ziyaret etmeyi düşündüğümüz davetçi gençlerden biri olan Abdunnasır Davut karşılıyor. Selamlaşıp kucaklaştıktan sonra, Abdunnasır öğle namazını kılıp yola çıkmayı teklif ediyor. Teklifini kabul ederek havaalanının mescidine gidip namazlarımızı kılıyoruz. Namazın ardından eski model bir Skoda'ya binerek Abdunnasır'ın yaşadığı köy olan Fansa'ya doğru yola çıkıyoruz. Kahire'deki Ezher Üniversitesi'nde altı yıl eğitim gören Abdunnasır, asıl olarak Patani'nin Narativa Bölgesi'ndenmiş. Bir arkadaşından Chiangmailıların İslam'dan bihaber olduklarını öğrenen Abdunnasır, Chiangmai'a gelerek davet çalışmalarına başlamış. İslam'ın mesajının bölge insanına yeni yeni ulaştığını ifade eden Abdunnasır, sohbetimiz esnasında sürekli olarak davet çalışmalarının önemine vurgu yapıyor.

Helal Lokantası ve Âmin

Yolculuk yaptığımız Skoda az sonra bir lokantanın önünde duruyor ve Abdunnasır bize yemek ısmarlamak istediğini söylüyor. Dört masadan oluşan bu şirin lokantanın ismi Helal Lokantası. Lokantanın sahibi de ismi Âmin olan Pakistanlı bir Müslüman. Âmin, Türkiye'den geldiğimizi öğrenince çok mutlu oluyor. Türk halkının zor durumda olan Müslümanlara sürekli olarak yardımcı olduğunu ifade eden Âmin, Pakistan'da yaşanan depremden sonra Türklerin yaptığı yardımları Pakistanlıların hiçbir zaman unutmayacaklarını söylüyor. Âmin, bize önce nefis Özbek Pilavı'ndan ikram ediyor, daha sonra da Karadeniz'de yapılan cızlamalara benzeyen Rotin'den yiyoruz. Âmin'le uzun uzun Pakistanlı Müslümanlar hakkında konuşuyoruz ve bu güzel sohbetin ardından Abdunnnasır'ın Skoda'sına binip tekrar yola çıkıyoruz.

En Büyük Engel Büyücüler

Abdunnasır'la aramızdaki sohbet kaldığı yerden devam ediyor. Müslüman davetçilerin çalışmalarıyla İslam'ın Chiangma'da hızla yayıldığını belirten Abdunnasır, sözlerini şöyle sürdürüyor: "Geçen yaz iki arkadaş dağları gezerek köylülere İslam'ı anlattık. Üç ay içinde tam elli üç kişi Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oldu. Kâhin ve büyücüler bize çeşitli iftiralar atarak davet çalışmalarımızı engellemeye çalışıyorlar. Chiangmailılar eski dinlerini terk edip İslam'a girdiklerinde, kâhin ve büyücülerin yalancı olduklarını anlıyorlar. Bu durum da kâhin ve büyücüleri rahatsız ediyor. Chiangmai'da büyücüler insanları

öyle etkiliyor ki, bazı zamanlar İslam'ı anlatmak için ziyaret ettiğimiz evlerden kovulup, hakaretlere bile uğruyoruz. Davet çalışmalarımız esnasında bizi taşlayan köylüler de oldu. Fakat bunlar hiç önemli değil. Bizim için önemli olan Chiangmai'da İslam'ın yayılması."

Köyün Yarısı Müslüman Olmuş

Bir buçuk saat süren araba yolculuğunun ardından Fansa köyüne ulaşıyoruz. Bir dağ köyü olan Fansa'da yaklaşık beş yüz kişi yaşıyor. İslam davetçilerinin çalışmaları vasıtasıyla köyde 250'den fazla kişi Müslüman olmuş. Bu durumdan son dere-

İbrahim Hüseyin

ce rahatsız olan eski köy muhtarı ve büyücüler, Tayland hükümetine şikâyette bulunmuşlar. Bunun üzerine Taylandlı askerler köydeki Müslümanlar üzerinde baskı oluşturmaya başlamış. Hatta asılsız suçlamalarla yeni Müslüman köylülerden gözaltına alınanlar olmuş. Bu baskılara dayanamayan iki yüz kadar Müslüman, köyü terk ederek başka bölgelere yerleşmiş. Şu an Fansa köyünde otuz kadar yetişkin Müslüman yaşıyor. Köydeki Müs-

lümanlara yönelik baskılar eskiye göre daha da azalmış durumda. Bundaki en büyük etken, köyün yeni muhtarının eski muhtara göre Müslümanlara karşı daha müsamahakâr olması.

Davet Nasıl Yapılır?

Fansa köyüne ulaşınca, köydeki diğer davetçi İbrahim Hüseyin'le buluşuyoruz. O da tıpkı Abdunnasır gibi Ezher Üniversitesi'nde eğitim görmüş. Hatta Türk olduğumuzu öğrenince bize gazeteci Sefer Turan'ı soruyor. İbrahim Hüseyin ile Sefer Turan Ezher'de okudukları yıllardan tanışıyorlarmış. İbrahim Hüseyin'e insanları İslam'a nasıl davet ettiklerini soruyorum. İbrahim de soruma şu şekilde cevap veriyor: "Dağ köylerindeki insanların evlerini teker teker ziyaret ediyoruz ve onlara bütün kâinatı tek olan Allah'ın yarattığını, Allah'ın insanlara peygamberler göndererek doğru yolu bulmalarına yardımcı olduğunu söylüyoruz. Köylülere Hz. Adem'den Hz. Muhammed'e kadar Allah tarafından gönderilen bütün peygamberlerin insanlara hakikatleri anlattıklarını ve peygamberlerin yollarının tevhid yolu olduğunu anlatıyoruz. Biz aslında yaptığımız davetle insanlara fıtratlarında olanı hatırlatıyoruz. Onlar da Allah'ın hidayet vermesiyle Müslüman oluyorlar."

Amerikalı, Koreli, İtalyan Misyonerler

İbrahim Hüseyin ile sohbetimiz sürerken, İbrahim bu sefer de Chiangmai'daki Hıristiyan misyonerlerden bahsediyor. Bölgede-

ki en büyük rakiplerinin Hıristiyan misyonerler olduğunu ifade eden İbrahim, sözlerini şöyle sürdürüyor: "Kore, Amerika, Singapur ve İtalya'dan gelen Hıristiyan misyonerler, bölgede dinlerini yaymak için yoğun şekilde çalışıyorlar. Yaz aylarında birçok üniversiteli misyoner Chiangmai'a gelip üç ay boyunca burada kalıyor ve tatillerini köylülere Hıristiyanlığı anlatarak geçiriyor. Hatta Hıristiyan olmaları için insanlara para bile dağıtıyorlar. Misyonerler dağ köylerinde yaşayan yüzlerce köylü çocuğunu da Hıristiyan yapmak için Batı ülkelerine götürdü. Fansa'da üç aile Hıristiyan oldu ve Koreliler bu üç aile için köye kilise yaptırdı. Onların maddi imkânları bizden çok daha iyi; fakat ne yaparlarsa yapsınlar İslam'ın Chiangmai'ın her tarafına yayılmasını engelleyemeyecekler."

Geleceğin Küçük Davetçileri

On beş sene önce Fansa köyünde Müslüman olan bir tek kişi bile yokmuş. Fakat İbrahim ve Abdunnasır'ın davet çalışmaları sonucu, zamanla köyde onlarca insan İslam'a girmiş. Ayrıca şu an Fansa köyünde İbrahim ve Abdunnasır'ın çabalarıyla inşa edilmiş bir cami ile Kur'an Kursu da var. Kur'an Kursu'nda eğitim gören öğrencilerin ailelerinin tamamı yeni

Müslüman olan köylülerden oluşuyor. İbrahim ve Abdunnasır, yeni Müslüman olan ailelerin çocuklarına büyük önem verdiklerini, davet çalışmalarının dışındaki vakitlerini bu öğrencilerle ilgilenerek geçirdiklerini söylediler. İbrahim, köydeki Kur'an Kursu'nda geleceğin davetçilerini yetiştirdiklerini ve İslam'ın Chiangmai'da bu öğrenciler eliyle yayılacağını ifade ediyor. İbrahim ve Abdunnasır'la o gün akşama kadar bölgedeki davet çalışmaları üzerine sohbet ediyoruz ve daha sonra da Bankong'a gitmek için tekrar yola çıkıyoruz. Yolda giderken bir taraftan Chiangmai'ın dağ köylerini seyrediyorum, diğer taraftan da uzun uzun düşüncelere dalıyorum. Chiangmai'dan ayrılırken kendime; "İslam'ın mesajını bölgedeki insanlara ulaştırmak gibi bir hedefleri olan bu iki davetçiyi ve Fansa köyünün hikâyesini sanırım hayatının sonuna kadar unutamayacaksın." diyorum.

Ekim 2009

Cennete Otostop

Hidayet Öyküleri

Adem Özköse

Hepsinin birbirinden farklı, birbirinden ilginç hikâyesi vardı. Kimisi papazken, kimisi ünlü bir müzisyenken, kimisi bir misyonerken, kimisi de uyuşturucu kaçakçısıyken İslâm'la tanışmış ve kendilerine yeni bir hayat kurmuşlardı. Bu röportajlar esnasında mühtedilerin gözyaşlarına, sevinçlerine ve heyecanlarına da şahitlik ettim. Onlardan yaşadıkları zorlukları, hayal kırıklıklarını, geleceğe dair umutlarını dinledim.

İtiraf etmeliyim ki, mühtedilerle yüz yüze röportajlar yaparken dinlediklerimden ben de çok etkilendim. Bazı hikâyeler günlerce aklımdan çıkmadı; yolda yürürken, kitap okurken veya başımı yastığa koyduğumda, sonradan Müslüman olan bu insanların anlattıklarını, başlarına gelenleri hatırlıyordum. Hepsi gerçek ve yaşanmış olan hidayet öykülerini dinleyip de etkilenmemek elde değildi. Sizin de hidayet öykülerini okurken birçok farklı duyguyu bir arada yaşayacağınızı; kimi zaman şaşıracağınızı, kimi zaman mutlu olacağınızı, kimi zaman da gözyaşlarınıza engel olamayacağınızı tahmin ediyorum.

PINAR YAYINLARI
Halıcılar Cad. Kocaoğlu Apt. No: 38/1 D:4 Fatih-İstanbul
Tel: 0212 520 98 90 - 631 12 50
www.kitappinari.com
ISBN: 978-975-352-298-4
9 789753 522984